

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

2 | 222 |

ZIELONA GÓRA luty 2015

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

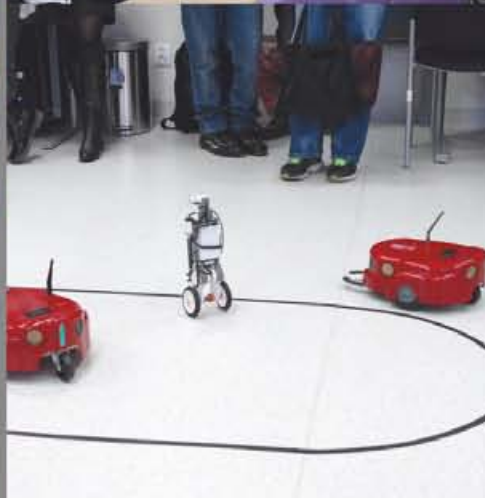
dzień

KGHM

POLSKA MIEDŹ S.A.

NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

dzień otwarty
**WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI,
INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI**

w numerze:

- 4** DARIUSZ DOLAŃSKI / Wspomnienie o Profesorze Marianie Eckercie
- 6** EWA TWOROWSKA-CHWALIBÓG / *Ostatni dokument*
Wspomnienie o Profesorze Marianie Eckercie
- 8** ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu
- 14** ROBERT KORNELUK / Zarządzenia JM Rektora
- 16** BOGUMIŁA TARASIEWICZ / Kierunek Wietnam
Wizyta delegacji UZ w Wietnamie
- 19** Podziękowania dla prof. L. Kiejzik
NOWE HABILITACJE:
- 20** Dr hab. Małgorzata Konopnicka
- 21** Dr hab. Witold Sobczak
KGHM – UZ
- 22** EWA SAPEŃKO / Dzień KHGM Polska Miedź S.A. na
Uniwersytecie Zielonogórskim
- 24** Rozmowa Ewy Sapeńko z Jackiem Kardelą wiceprezesem
zarządu KHGM Polska Miedź S.A.
- 25** Rozmowa Ewy Sapeńko z dr. hab. Sławomirem Kłosem, prof.
UZ dziekanem Wydziału Mechanicznego
- 26** *45 lat w uczelnianej administracji...* rozmowa Ewy Sapeńko
z Henrykiem Michalakiem z-cą kanclerza ds. technicznych
- 28** DARIUSZ DOLAŃSKI / Uczelniane Forum Jakości Kształcenia
- 29** EWA SAPEŃKO / Najlepsze prace magisterskie
BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
- 30** GRAŻYNA LIPIŃSKA-NOWAK / Nowy wykaz czasopism
punktowanych
- 31** GRAŻYNA LIPIŃSKA-NOWAK / System Komputerowej
Ewidencji Publikacji SKEP
- 33** JANINA WALLIS / Hołd dla Przyjaciela
Wystawa Tadeusza Gustawa Wiktora
- 35** DANUTA NOWAK, WIESŁAW HŁADKIEWICZ / „Republika
uczonych” czyli Uniwersytet w Tybindze
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE
- 36** Wydział Artystyczny
- 41** Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
- 45** Wydział Ekonomii i Zarządzania
- 46** Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
- 47** Wydział Humanistyczny
- 50** Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
- 50** Wydział Mechaniczny
- 54** Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
- 55** Wydział Prawa i Administracji
- 55** ANNA URBAŃSKA / Telewizja UZ
- 56** EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze

Współpraca uniwersyteckich wydziałów technicznych z przemysłem jest ogromną szansą dla ich studentów i absolwentów na znalezienie dobrej pracy. Z tym faktem nikt nie dyskutuje, bo jest to „oczywista oczywistość”. Natomiast po raz pierwszy przedstawiciele dużej (ogromnej) firmy, z samego założenia inżynierskiej - mowa o KHGM Polska Miedź S.A. - powiedzieli na spotkaniu ze studentami (obecni byli oczywiście wyłącznie studenci kierunków technicznych), że ich firma oferuje pracę nie tylko inżynierom, ale też absolwentom kierunków humanistycznych, społecznych, prawnych czy ekonomicznych. Jedną z propozycji KHGM jest program „Kopalnia talentów” - jest to projekt dla uzdolnionych młodych ludzi, najwyżej rok po studiach i studentów studiów magisterskich uczelni technicznych lub ekonomicznych, dynamicznych, pełnych energii. Program daje możliwość bardzo atrakcyjnego zatrudnienia. Uniwersytet Zielonogórski ma już w Kopalni Talentów swoją reprezentantkę - to Anna Andrykiewicz - absolwentka kierunku zarządzanie na Wydziale Ekonomii i Zarządzania (laureatka Diamentowego Grantu sprzed kilku lat).

esa

REDAKTOR NACZELNA

Ewa Sapeńko

WSPÓLPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski,
Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk,
Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegóła, Joanna Markiewicz-Stanny,
Marcin Mrugański, Magdalena Steciąg, Joachim Syga,
Anna Urbańska, Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY / ŁAMANIE KOMPUTEROWE

Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE

<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>

opr. Krzysztof Jaroński

ZDJĘCIA

Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczone informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w lutym 2015 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

R E D A K C J A

ul. Licealna 9

65-417 Zielona Góra

tel. 68 328 2593, ~2592

miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

MARIAN ECKERT

11.03.1932–09.02.2015

12 lutego 2015 roku na Cmentarzu Komunalnym w Zielonej Górze pożegnaliśmy Profesora Mariana Eckerta – historyka, współtwórcę zielonogórskiego środowiska naukowego, rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej, wojewodę zielonogórskiego i honorowego obywatela miasta Zielona Góra.

Marian Eckert urodził się 11 marca 1932 r. w Bydgoszczy. Większość okupacji spędził w Krakowie, gdzie uczęszczał na tajne komplety. Po zakończeniu wojny rodzina wróciła do Wielkopolski, osiedlając się w Gostyniu. Tam M. Eckert uczęszczał do gimnazjum i zdał maturę. W 1950 r. podjął studia na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Poznańskiego, gdzie posiadany „krytyczny stosunek do rzeczywistości i ZSRR” został skreślony z listy słuchaczy studiów drugiego stopnia. Został wówczas skierowany do pracy do Rzepina, w którym spędził szesnaście lat. Był tam nauczycielem w szkole podstawowej i liceum ogólnokształcącym. Dodatkowo pracował w Powiatowym Ośrodku Doskonalenia Kadr Oświatowych, a następnie w Wojewódzkim Ośrodku Metodycznym w Zielonej Górze. Po wydarzeniach października 1956 r. mógł ponownie podjąć studia i w trybie eksternistycznym uzyskał stopień magistra na Uniwersytecie Adama Mickiewicza. W tej samej uczelni uzyskał w 1965 r. stopień doktora na podstawie napisanej pod kierunkiem prof. Czesława Łuczaka rozprawy pt. *Przemysł drzewny Polski Zachodniej w latach 1918–1939*. W 1967 r. M. Eckert podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze, w której w różnych okresach do 1995 r. kierował Instytutem Organizacji Zarządzania oraz Instytutem Nauk Społecznych i Ekonomicznych. W 1973 r. ponownie w UAM na podstawie rozprawy *Przemysł rolno-spożywczy w Polsce w latach 1918–1939 (Poznań 1974)* uzyskał stopień doktora habilitowanego. Po utworzeniu Wyższej Szkoły Pedagogicznej M. Eckert podjął współpracę z zielonogórską uczelnią humanistyczną, prowadząc zajęcia na kierunku historia. W 1978 r. Marian Eckert został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w 1988 – profesorem zwyczajnym. Profesor Marian Eckert dwukrotnie sprawował funkcję prorektora WSI ds. wychowania, a w kadencji 1987–1990 został rektorem tej uczelni. Z jego inicjatywy podjęto wówczas prace zmierzające do nasycenia programów kształcenia treściami związanymi z informatyką. M. Eckert był jednocześnie autorem koncepcji humanizacji studiów technicznych, wychowania przez kulturę. Walczył o miejsce filozofii, socjologii, psychologii i historii na studiach inżynierskich. Studenci i uczniowie wysoce cenili sobie zajęcia Profesora Eckerta. Prowadził je na obu zielonogórskich uczelniach, a jego wykłady skupiały zawsze liczne grono słuchaczy. W latach 80. XX wieku był zaliczany do grona najlepszych nauczycieli akademickich w Polsce. W latach 1993–1997 Marian Eckert pełnił funkcję wojewody zielonogórskiego, przyczyniając się do pozyskania dla regionu licznych środków pomocowych Unii Europejskiej i unowocześniania infrastruktury województwa. Na polsko-niemieckiej granicy pojawiły się nowe przejścia, rozpoczął się też okres intensywnego rozwoju infrastruktury drogowej. W latach 1998–2006 był radnym sejmiku lubuskiego nadal aktywnie działając na rzecz regionu lubuskiego. Po utworzeniu Uniwersytetu Zielonogórskiego Profesor Marian Eckert przeszedł na Wydział Humanistyczny do Instytutu Historii, z którym związany był już od lat i jako wykładowca mówił studentom o cywilizacyjnym znaczeniu nauk inżynierskich i mechanizmach ekonomicznych. Dorobek naukowy Profesora Mariana Eckerta obejmuje ponad dwieście pozycji, w tym 15 książek. Jego główne zainteresowania naukowe koncentrowały się wokół historii gospodarczej, roli czynnika ludzkiego w postępie naukowo-technicznym, historii politycznej Polski i stosunków polsko-niemieckich na pograniczu. W 1983 r. ukazała się jego *Historia polityczna Polski Odrodzonej*, która do 1990 r. ukazała się w pięciu wydaniach osiągając nakład 500 000 egzemplarzy. W 2002 r. M. Eckert przeszedł na emeryturę, nie przerywając jednak pracy w Instytucie Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego, w którym do 2008 r. prowadził wykłady i seminaria. Dopóki zdrowie mu pozwalało pozostawał w stałym kontakcie ze swoim Uniwersytetem. W 2010 r. Profesor otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Zielonej Góry.

Postać Profesora Mariana Eckerta najlepiej symbolizuje zmiany, które dokonały się w zielonogórskim środowisku naukowym – połączenie Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Był pracownikiem obu uczelni. W każdej z nich pozostawił ślad. W uczelni technicznej walczył o miejsce dla humanistyki, humanistom uświadamiał znaczenie nauk technicznych dla rozwoju cywilizacji i kultury. Łącząc tradycje inżynierskie i humanistyczne wygłosił pierwszy wykład inauguracyjny w nowej uczelni.

Z ogromnym żalem żegnamy

Profesora Mariana Eckerta

współtwórcę zielonogórskiego środowiska naukowego,
rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w latach 1987-1990,
wojewodę zielonogórskiego, honorowego obywatela Zielonej Góry.

Odszedł od nas wybitny Uczony, Człowiek wielkiego serca,
znakomity organizator, wspaniały Przyjaciel.

Zielonogórskie środowisko akademickie poniosło ogromną stratę!

Cześć Jego Pamięci!

*Rektor, Senat
oraz pracownicy i studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego*

Ostatni dokument

Tak trudno jest pisać o Kimś, kto był dla mnie niekwestionowanym Autorytetem, bardzo ciepłym Człowiekiem, wymarzonym Szefem, używając czasu przeszłego. Stało się jednak.

Profesor Marian Eckert był przede wszystkim wybitnym naukowcem. Był także wielkim miłośnikiem Środkowego Nadodrza. Pomimo to, kiedy w 1993 r. SLD zaproponowało Mu objęcie stanowiska wojewody zielonogórskiego odmówił. Zgodził się dopiero przy trzeciej rozmowie. Nie łaknął zaszczytów i stanowisk. Był wzorem pozytywistycznej pracy u podstaw.

Miałam zaszczyt pracować u Profesora Mariana Eckerta w Urzędzie Wojewódzkim w Zielonej Górze. Byłam Jego rzecznikiem prasowym. Choć trwało to jedynie 8 miesięcy (kwiecień – listopad 1997 r.), intensywność wydarzeń spowodowała, że nasze kontakty były bardzo częste, ale po kolei...

Jestem absolwentką Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, jednak nigdy nie miałam zajęć z prof. M. Eckertem. Znałam Go z wielu opowieści męża, który najpierw był jego studentem, potem współtowarzyszem wędrówek podczas rajdów studenckich po górach, wreszcie autorem audycji radiowej o początkach lubuskiej drogi do uniwersytetu, której bohaterem był Profesor. Audycja została wyemitowana w I programie Polskiego Radia w latach 80. ubiegłego stulecia.

Kiedy w kwietniu 1997 r. rozpoczęłam pracę w Urzędzie Wojewódzkim w Zielonej Górze jako rzecznik prasowy wojewody przyznam, że miałam lekkie obawy. Za sobą prawię 15 lat pracy jako dziennikarka, głównie zajmująca się tematyką ekonomiczną, w zielonogórskich gazetach (Gazeta Lubuska i Gazeta Nowa), ale praca w Urzędzie to przecież inna bajka. Miałam być źródłem informacji, a nie autorką ich przetworzonych wersji. Mogłam z bliska przyglądać się pracy świetnego teamu, jaki tworzyli prof. Marian Eckert – wojewoda, Jan Suchowacki – wicewojewoda oraz Antonina Grzegorzewska – dyrektor generalny Urzędu.

To był czwarty rok sprawowania funkcji wojewody przez Profesora. Za parę miesięcy miały się odbyć wybory parlamentarne. Można więc było porządkować pewne sprawy, finalizować zadania i spokojnie dotrwać do wyborów. Taki byłby standard, ale nie u Profesora. Miał bardzo wypełniony kalendarz, dużo spotkań, na których zapa-

FOT. TOMASZ GAWALIKIEWICZ

dały konkretne decyzje. Takie na teraz i takie na później.

Uczestniczyłam w bardzo wielu różnych spotkaniach wojewody. Takich, w których brało udział kilkadziesiąt osób i takich z dwoma, trzema interlokutorami. Liczba rozmówców nie miała znaczenia. Profesor zawsze był perfekcyjnie przygotowany, poszczególne zagadnienia prezentował na szerokim tle społeczno-ekonomicznym i... nigdy się nie powtarzał. Nawet jeśli kolejny raz mówił na ten sam temat, zawsze dodawał nowe informacje, inny ciekawy komentarz. Niezmiennie mówił bardzo interesująco, prezentując różne spojrzenia na ten sam problem. Świetny retor i erudyta. To było wielkie wyróżnienie, bo słuchając wystąpienia Profesora mogłam właściwie w nieograniczony sposób korzystać z Jego wiedzy, w razie niejasności zadać Mu pytanie, na które zawsze chętnie odpowiadał. Na początku pracy w Urzędzie przyznałam się Profesorowi, że wielu rzeczy dotyczących województwa na pewno nie wiem i to może być kłopot. Profesor popatrzył na mnie dobitnie i powiedział jedno krótkie zdanie:

Dziecko nie wiesz, to po prostu zapytaj. Kamień spadł mi z serca.

Od początku swej pracy w Urzędzie Wojewódzkim Profesor był wielkim orędownikiem współpracy Zielonogórskiego z Brandenburgią, Dolną Saksonią i Meklemburgią – Pomorzem Przednim, naszymi niemieckimi sąsiadami. W 1997 r. były już widoczne efekty tej współpracy. Tylko w czerwcu tego roku Profesor uczestniczył w kilku ważnych spotkaniach na pograniczu polsko-niemieckim. 11 czerwca Profesor był w Głogowie na wręczeniu nagrody im. Andreea Gryphiusa wybitnemu tłumaczowi literatury polskiej na język niemiecki Karłowi Dedeciusowi.

Parę dni później (16 i 17 czerwca) w Schwerinie podczas IX Sesji Polsko-Niemieckiej Komisji Międzyrządowej prof. Marian Eckert, przedstawił koncepcję Zachodniego Parku Inwestycyjnego w Zielonogórskim. Następnie wraz z ówczesnym posłem Czesławem Fiedorowiczem, a jednocześnie burmistrzem Gubina omówił gotowy projekt pod nazwą „Ekorozwój w Euroregionie Sprewa-Nysa-Bóbr – pilotażowy program strukturalny”. Komisja jednogłośnie wyraziła uznanie i poparcie dla przygotowanego projektu Regionalnego Polsko-Niemieckiego Funduszu Poręczeń Kredytowych. Zaprezentowali go

wspólnie – prof. Marian Eckert i dr Renate Mann z Kreditanstalt für Wiederaufbau w Berlinie.

Podczas 27 Kongresu Ewangelików Niemieckich, (19 czerwca) wraz z ponad tysiącem osób słuchał wykładu byłego ministra spraw zagranicznych RP Władysława Bartoszewskiego. Wśród nich znaleźli się prezydent RFN – Roman Herzog, były prezydent RFN – Richard von Weizsäcker. Podczas prywatnej rozmowy z Profesorem prezydent Roman Herzog nawiązał do poruszającego spotkania Papieża z sześcioma prezydentami: Polski, Czech, Ukrainy, Słowacji, Węgier, Litwy i Niemiec. Wysoko oceniał rosnącą rolę Rzeczypospolitej Polskiej w regionie środkowoeuropejskim.

20 czerwca wojewoda zielonogórski prof. Marian Eckert oraz premier Brandenburgii Manfred Stolpe wygłosili wspólnie wykład pod tytułem „Doświadczenia ze współpracy przygranicznej między Polską a Niemcami”. Obaj zgodnie ocenili, że ta forma współpracy stanowi o nowej jakości w stosunkach polsko-niemieckich i jest wyrazem rosnącego zaufania obu sąsiedzkich narodów po demokratycznym przełomie z 1989 roku.

Dzięki tej tak silnie zadzierżgniętej współpracy z Niemcami do Zielonogórskiego trafiły środki finansowe pochodzące z programu Phare CBC (Cross Border Cooperation), a województwo stało się ogólnopolskim liderem we właściwym ich wykorzystaniu. Dodam jeszcze, że Profesor był współzałożycielem Polsko-Niemieckiego Towarzystwa Wspierania Gospodarki (1994). Nie pomyślę się stawiając tezę, iż dzięki tej współpracy rozpoczętej przed ponad 20 laty, obecnie jako województwo mamy do dyspozycji wyodrębniony Program Operacyjny Współpracy Transgranicznej Rzeczpospolita Polska (Województwo Lubuskie) – Brandenburgia w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej.

Nadchodzi lipiec 1997 r., a z nim powódź, przez jednych zwaną powodzią stulecia, przez innych powodzią tysiąclecia. Kiedy powódź działa się w czasie rzeczywistym, nikt nie spodziewał się tego, co miało nastąpić. Określenia są mniej ważne. Wojewoda z urzędu był przewodniczącym Wojewódzkiego Komitetu Przeciwpowodziowego. Już 3. dnia posiedzeń WKP jego prezydium uznaje, że w związku z tak intensywnymi opadami deszczu w dorzeczu górnej Odry należy założyć najgorszy scenariusz i przygotować się na nadejście wielkiej wody. Ktoś na sali mówi, że skoro będzie powódź, to Komitetowi przydałby się rzecznik prasowy, by informacje wychodziły z jednego źródła, a co ważniejsze, by osoby merytoryczne nie musiały co chwile udzielać wywiadów, tylko zajęły się swoją robotą. Profesor tylko na mnie popatrzył i stwierdził: pani Ewa się tym zajmie.

Jak mówi Profesor „mamy rentę czasu”, możemy się przygotować na nadejście fali kulminacyjnej. To jednak ma swoją drugą, ciemną stronę. Woda „stoi” i powódź trwa u nas 6 tygodni. Prawie codziennie Profesor wsiada do wojskowego helikoptera i oblatuje województwo. Na spotkaniach WKP często mówi, że z góry Odra wygląda jak Amazonka.

Pracuje od rana do nocy. W tym czasie Pani Profesorowa jest poważnie chora i leży w szpitalu. Profesor jest u żony codziennie między 5 a 6 rano i wieczorem, kiedy wraca z Urzędu. (To wiem od Zdzisia, kierowcy Profesora).

Powódź niesie ze sobą wiele dramatycznych zdarzeń. Oto jedno z pierwszych. Wojsko musi rozkopać wał w okolicach Przyborowa, wsi położonej przed Nową Solą (jadąc od strony Siedliska), by cała Nowa Sól nie znalazła się pod wodą. Dzięki temu lustro rzeki zostaje obniżone o 1,5 m, ale woda i tak wlewa się do miasta. Już nic nie można zrobić. Stoimy na głównej ulicy Nowej Soli i patrzymy, jak woda po niej pełźnie i jest coraz bliżej nas. Profesor odwiedza też tereny wzdłuż kanału portowego. Wspina się na koronę wałów, a dokładnie na worki z piaskiem, bo dzięki nim wały zostały podniesione o 2 metry. To była katorżnicza praca strażaków z OSP i mieszkańców miasta. Nie było jednak innego wyjścia.

Profesor śmieje się ze mnie, ale życzliwie. Rano nie wiedziałam, że pojedziemy w tak zwany teren. Przyszłam do pracy w butach na obca-

sach. Dość trudno mi w tych butach dotrzymać kroku Profesorowi, ale jakoś daję radę. Maszerujemy więc po wałach i patrzymy na bezkresną płamę wody. Do dzisiaj mam w głowie taki surrealistyczny obrazek. Z jednej strony wielka Odra, sięgająca do korony podniesionych wałów, a z drugiej rów melioracyjny, a za nim niewielka łąka i bloki. Na łące bawią się dzieci, a przed domem siedzą ludzie i piją kawę. Wszyscy oswoili się już z wielką wodą. Gdyby w którymś momencie ten wał pękł, to ułamek sekundy i nikogo by już nie było. Jak widać i do groźnej sytuacji można się przyzwyczaić.

W lipcu i w sierpniu 1997 r. Urząd pracuje dwutorowo. Z jednej strony normalnie funkcjonuje, wydawane są decyzje administracyjne, a z drugiej non-stop działa sztab operacyjny zajmujący się powodzią. Jego członkowie pełnią całodobowe dyżury. Pracujemy przez 7 dni w tygodniu. Praktycznie do domu idziemy tylko się przespać. Którejś soboty przychodzi do pracy ubrana mniej służbowo. Nie w kostiumie, tylko w bluzce i długiej indyjskiej spódnicy. Wchodzę do sekretariatu i jednocześnie otwierają się drzwi do gabinetu Wojewody. Staje w nich Profesor i przygląda mi się. Niewiele myśląc łapię brzegi spódnicy i dygam. Na co Profesor skłania się nisko, a dłonią markuje szastanie kapeluszem z piórami. Widzę okrągłe jak spodki oczy sekretarki wojewody, Pani Irenki, a w nich niedowierzenie i zgorznienie: jak to, poważny Urząd i takie zachowanie?! Natomiast stojąca w sekretariacie Pani A. Grzegorzewska zanoszą się ze śmiechu. Profesor miał niesamowite poczucie humoru i miał dystans – do siebie i do urzędu, który sprawował. Innego dnia Edyta, jedna z pracownic Biura Operacyjnego Wojewody, przyniosła pilny fax, który przyszedł z Urzędu Rady Ministrów. Za rękę prowadziła swą najmłodszą 3-letnią córeczkę. Chciała się nią pochwalić. Profesor był akurat w sekretariacie. Zainteresował się małą, zapytał jak ma na imię, powiedział: chodź do wujka, poczęstował paluszkami, posadził ją sobie na kolanach i zaczął opowiadać bajkę. Pani Irenka po raz kolejny była zgorzciona.

Profesor świetnie włada niemieckim i francuskim. Już jesienią '97 odwiedza Profesora attache kulturalny francuskiej ambasady. Profesor prosi, bym przygotowała z tego spotkania komunikat prasowy.

– Po spotkaniu Pan Profesor mi opowie, czego ono dotyczyło i napiszę komunikat dobrze? – pytam.

– Nie dziecko, weźmiesz w nim udział – odpowiada Profesor.

– Ale ja nie znam francuskiego, a dzisiaj nie ma Wioli (tłumaczki j. francuskiego – dopisek mój, et) – przypominam Profesorowi.

– Nie szkodzi – wyjaśnia Profesor. Ja będę tłumaczył.

Szok. Nie wiedziałam, co mam ze sobą zrobić. Oto spotyka się dwóch poważnych polityków i jeden z nich pełni rolę tłumacza, bym mogła przygotować stosowny komunikat. Ale prof. Marian Eckert taki właśnie był. Troszczył się o swoich współpracowników i podwładnych. Interesował się ich najbliższymi. Wszyscy pracownicy Urzędu z długoletnim stażem w dniu swego jubileuszu byli zapraszani do Wojewody na kawę. Dostawali listy gratulacyjne, panie dodatkowo były obdarowywane bukietem pięknych kwiatów. Nieraz widziałam, jak ci ludzie byli zakłopotani. Byli szeregowymi urzędnikami, a tu sam wojewoda poświęca im czas. Rozmawia z nimi.

Kiedy Profesor zlecał swoim podwładnym zadanie do wykonania, pracownicy starali się wykonać je jak najlepiej, bo Jego... nie można zawieść. Był wzorem pracowitości i zaangażowania. Nawet kiedy ktoś sprawiał Mu zawód, mówił o tym bardzo oględnie i zawsze liczył na poprawę. Dobry, wyrozumiały, taktowny, z taką przedwojenną kulturą osobistą. Ideal, któremu wielu chciałoby dorównać.

Na zakończenie naszej współpracy proszę Profesora o opinię służbową. Dowiaduję się z niej o sobie kilku ciekawych rzeczy. Do dzisiaj jest dla mnie jednym z najcenniejszych dokumentów, jakie posiadam.

Bardzo za Panem tęsknię Panie Profesorze.

Ewa Tworowska-Chwałibóg
Biuro Promocji UZ

Z O B R A D S E N A T U

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 29 listopada 2014 r. podjął następujące uchwały:

Nr 369 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie zatwierdzenia wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za okres 01.01.2014 r.-31.12.2014 r. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego zatwierdza wybór Firmy Auxilium Audyt Spółka z o.o. Sp.K., ul. Moniuszki 50, 31-523 Kraków 4, do badania sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za okres 01.01.2014 r.-31.12.2014 r.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 370 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie opinii dotyczącej zniesienia Parku Naukowo-Technologicznego w strukturze organizacyjnej Pionu Prorektora ds. Rozwoju

Nr 371 z dn. 26.11.2014 r. zmieniającą uchwałę nr 115 Senatu UZ z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia Zasad zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego. Podjęta uchwała wprowadziła następujące zmiany w Zasadach zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego, przyjętych uchwałą nr 115 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia Zasad zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego:

1. § 21 otrzymuje brzmienie:

„W celu zrealizowania zasad gospodarki finansowej wyodrębnia się w Uniwersytecie uczelniane jednostki rozliczeniowe działalności budżetowej, zwane dalej jednostkami:

- a) Wydział Artystyczny,
- b) Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
- c) Wydział Ekonomii i Zarządzania,
- d) Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
- e) Wydział Fizyki i Astronomii,
- f) Wydział Humanistyczny,
- g) Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
- h) Wydział Mechaniczny,
- i) Wydział Nauk Biologicznych,
- j) Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
- k) Wydział Prawa i Administracji,
- l) Pion Rektora,
- m) Pion Prorektora ds. Rozwoju,
- n) Pion Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą,
- o) Pion Prorektora ds. Studenckich,
- p) Pion Prorektora ds. Jakości Kształcenia,
- q) Pion Kanclerza.”

2. § 27 otrzymuje brzmienie:

„1. Z dotacji podmiotowej przeznaczonej na działalność dydaktyczną zabezpiecza się kwotę konieczną na pokrycie kosztów działalności ogólnej uczelni (§ 73, pkt 3).

2. Po odliczeniu środków na fundusz działalności ogólnej uczelni pozostałą kwotę dzieli się zgodnie z udziałem procentowym ustalonym corocznie przez rektora na podstawowe i pozostałe jednostki organizacyjne.

3. Podziału środków na podstawowe jednostki dokonuje się zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu.

4. Podziału środków na pozostałe jednostki organizacyjne dokonuje się, wyznaczając procentowy wskaźnik udziału dotacji w planowanych kosztach osobowych tych jednostek.

5. Z funduszu działalności ogólnej uczelni odlicza się dotację skierowaną na wydziały z przeznaczeniem na koszty eksploatacji pomieszczeń wydziałowych. Podziału dokonuje się zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu.

6. Wielkość środków przyznanych na dany rok jest zapisana w planie rzeczowo-finansowym Uniwersytetu.”

3. § 43 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsięwzięcia samofinansujące się zgodnie ze złożonym wnioskiem i zatwierdzonym kosztorysem podlegają indywidualnemu rozliczeniu w ramach pozyskanych środków (konferencje, sympozja, obozy, absolutoria itp.).

2. Niewykorzystane środki w roku kalendarzowym stanowią przychód uczelni i są rozliczane w wyniku finansowym uczelni (nie przechodzą na następny rok), chyba że planowane jest wydanie materiałów pokonferencyjnych lub finansowanie konferencji cyklicznej organizowanej w cyklu nie dłuższym niż co dwa lata pod warunkiem jej zarejestrowania zgodnie z zarządzeniem w sprawie zasad organizowania konferencji.”

4. § 44 otrzymuje brzmienie:

„Środki pozostające w bezpośredniej dyspozycji rektora tworzy się z następujących źródeł:

- a) odpisu z dotacji budżetowej na działalność dydaktyczną,
- b) dotacji na utrzymanie powierzchni zajmowanej przez pion przyznanej zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu,
- c) odpisu z funduszu płac na fundusz nagród rektora,
- d) dotacji na budowę nowych obiektów, remonty itp.,
- e) odpisów ogólnuczelnianych od przychodów pozabudżetowych pochodzących z odpłatności za zajęcia dydaktyczne,
- f) wpływów z działalności zewnętrznej prowadzonej przez jednostki centralne Uniwersytetu,
- g) narzutów (kosztów pośrednich) naliczanych na koszty działalności dydaktycznej (np. studia podyplomowe, kursy, szkolenia) i naukowo-badawczej oraz na koszty działalności realizowanej w ramach funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów, zgodnie z postanowieniami § 28,
- h) wpływów z fundacji, darowizn itp.”

5. § 46 otrzymuje brzmienie:

„Środki będące w dyspozycji wydziałów tworzy się z następujących źródeł:

- a) dotacji budżetowej, dzielonej zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu,
- b) dotacji na utrzymanie powierzchni zajmowanej przez wydział zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu,
- c) wpływów z opłat za zajęcia dydaktyczne pomniejszonych o odpisy ogólnouczelniane (§ 33),
- d) wpływów na finansowanie działalności naukowej (fundusz działalności naukowej), pomniejszonych o narzuty (koszty pośrednie) (§ 30),
- e) dotacji celowych (pomniejszonych o narzuty, jeżeli jest to dopuszczone umową),
- f) projektów unijnych zgodnie z § 42,
- g) innych przychodów.”

6. § 48 otrzymuje brzmienie:

„Środki będące w dyspozycji Pionu Prorektora ds. Rozwoju tworzy się z następujących źródeł:

- a) dotacji budżetowej zgodnie z § 23,
- b) dotacji na utrzymanie powierzchni zajmowanej przez Pion przyznanej zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu,
- c) dotacji celowych na Oficynę Wydawniczą,
- d) dotacji celowych na Centrum Komputerowe, Park Naukowo-Technologiczny, Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii,
- e) projektów unijnych,
- f) narzutów (kosztów pośrednich) naliczanych na koszty działalności Centrum Komputerowego), zgodnie z postanowieniami § 28,
- g) innych przychodów.”

7. § 49 otrzymuje brzmienie:

„Środki, o których mowa w § 48, tworzą:

- a) fundusz wynagrodzeń,
- b) fundusz działalności ogólnej,
- c) fundusz wydawniczy,
- d) fundusz Centrum Komputerowego,
- e) fundusz dokapitalizowania spółki celowej Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego,
- f) fundusz Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii,
- g) fundusz wyodrębniony.”

8. § 50 otrzymuje brzmienie:

„Środki będące w dyspozycji Pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą tworzy się z następujących źródeł:

- a) dotacji budżetowej zgodnie z § 23,
- b) dotacji na utrzymanie powierzchni zajmowanej przez Pion zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu,
- c) dotacji celowych na Bibliotekę Uniwersytecką,
- d) projektów unijnych,
- e) narzutów (kosztów pośrednich) naliczanych na koszty od działalności naukowo-badawczej, zgodnie z postanowieniami § 28,
- f) innych przychodów.”

9. § 52 otrzymuje brzmienie:

„Środki będące w dyspozycji Pionu Prorektora ds. Jakości Kształcenia tworzy się z następujących źródeł:

- a) dotacji budżetowej zgodnie z § 23,
- b) dotacji na utrzymanie powierzchni zajmowanej przez Pion zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu,

- c) dotacji celowych,
- d) projektów unijnych,
- e) innych przychodów.”

10. § 54 otrzymuje brzmienie:

„Środki będące w dyspozycji Pionu Prorektora ds. Studenckich tworzy się z następujących źródeł:

- a) dotacji z budżetu państwa zgodnie z § 23,
- b) dotacji na utrzymanie powierzchni zajmowanej przez Pion zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu,
- c) dotacji z budżetu państwa na pomoc materialną dla studentów i doktorantów w części przeznaczony na stypendia i zapomogi oraz niewykorzystanych w poprzednim roku budżetowym środków funduszu stypendialnego,
- d) z nadwyżki przychodów z tytułu korzystania z domów i stołówek studenckich nad kosztami utrzymania domów i stołówek studenckich,
- e) dotacji celowych,
- f) projektów unijnych,
- g) odpisu z dotacji dydaktycznej na fundusz działalności studenckiej,
- h) innych przychodów.”

11. § 56 otrzymuje brzmienie:

„Środki będące w dyspozycji Pionu Kanclerza tworzy się z następujących źródeł:

- a) dotacji z budżetu państwa zgodnie z § 23,
- b) dotacji na utrzymanie powierzchni zajmowanej przez Pion zgodnie z zasadami określonymi uchwałą Senatu,
- c) dotacji celowych,
- d) projektów unijnych,
- e) innych przychodów,
- f) dotacji na pomoc materialną w części przeznaczony na remonty domów i stołówek studenckich oraz niewykorzystanych w poprzednim roku środków na remonty domów i stołówek studenckich,
- g) z opłat za korzystanie z domów oraz stołówek studenckich oraz innych przychodów, w tym opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich.”

12. § 58 otrzymuje brzmienie:

„Wydział prowadzi gospodarkę finansową środkami będącymi w jego dyspozycji na podstawie planu rzeczowo-finansowego zatwierdzonego przez radę wydziału, którego wzór określany jest zarządzeniem Rektora”.

13. § 105 otrzymuje brzmienie:

„Projekty planów rzeczowo-finansowych jednostek podległych prorektorom, kanclerzowi i dziekanom są konstruowane według wzoru określonego zarządzeniem Rektora.”

Nr 372 z dn. 26.11.2014 r. stwierdzającą wygaśnięcie mandatu członka Senatu dr. hab. Bogdana Ślusarza, prof. UZ.

Nr 373 z dn. 26.11.2014 r. stwierdzającą wygaśnięcie mandatu członka Senatu prof. dr. hab. Janusza Gila.

Nr 374 z dn. 26.11.2014 r. stwierdzającą wygaśnięcie mandatu członka Senatu dr. Joanny Stanny-Markiewicz

Nr 375 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku efektywność energetyczna i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 376 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *biznes elektroniczny* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 377 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu obrotowego w rachunku kredytowym - linii odnawialnej. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie z bankiem wyłonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu obrotowego - linii odnawialnej w rachunku kredytowym w wysokości 1.000.000,00 PLN, na okres 36 miesięcy, z przeznaczeniem na prefinansowanie „miękkich” projektów UE.
2. Senat upoważnia Rektora do podpisania wyżej wymienionej umowy kredytowej, dokumentów niezbędnych do ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu oraz innych niezbędnych do wykonania niniejszej decyzji Senatu oraz wyraża zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2014-2017.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 378 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu obrotowego w rachunku bieżącym. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie z bankiem wyłonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu obrotowego w rachunku bieżącym w wysokości 10.000.000,00 PLN, na okres 36 miesięcy, z przeznaczeniem na finansowanie działalności bieżącej.
2. Senat upoważnia Rektora do podpisania wyżej wymienionej umowy kredytowej, dokumentów niezbędnych do ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu oraz innych niezbędnych do wykonania niniejszej decyzji Senatu oraz wyraża zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2014-2017.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 379 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie z bankiem wyłonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym w wysokości 11.000.000,00 PLN, na okres 240 miesięcy, z przeznaczeniem na finansowanie i prefinansowanie nowych inwestycji.
2. Senat upoważnia Rektora do podpisania wyżej wymienionej umowy kredytowej, dokumentów niezbędnych do ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu oraz innych niezbędnych do wykonania niniejszej decyzji Senatu oraz wyraża zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń

spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2014-2034.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 380 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu obrotowego w rachunku kredytowym - linii odnawialnej. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie z bankiem wyłonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu obrotowego - linii odnawialnej w rachunku kredytowym w wysokości 20.000.000,00 PLN, na okres 36 miesięcy, z przeznaczeniem na finansowanie działalności bieżącej.
2. Senat upoważnia Rektora do podpisania wyżej wymienionej umowy kredytowej, dokumentów niezbędnych do ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu oraz innych niezbędnych do wykonania niniejszej decyzji Senatu oraz wyraża zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2014-2017.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 381 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu konsolidacyjnego w rachunku kredytowym. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie z bankiem wyłonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu konsolidacyjnego w rachunku kredytowym w wysokości 33.000.000,00 PLN, na okres 240 miesięcy, w miejsce obecnie posiadanych kredytów obrotowych w rachunkach bieżących i kredytów inwestycyjnych w rachunkach kredytowych.
2. Senat upoważnia Rektora do podpisania wyżej wymienionej umowy kredytowej, dokumentów niezbędnych do ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu oraz innych niezbędnych do wykonania niniejszej decyzji Senatu oraz wyraża zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2014-2034.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 382 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu brzmiająca:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipoteki do wysokości 1.500.000,00 PLN na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomości zabudowanej położonej w Zielonej Górze przy ul. Energetyków 2, oznaczonej jako działka 68/7, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00061246/7, jako zabezpieczenie kredytu obrotowego - linii odnawialnej w rachunku kredytowym w wysokości 1.000.000,00 PLN.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 383 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu brzmiąca:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 15.000.000,00 PLN na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy al. Wojska Polskiego 71A, oznaczonej jako działka 162/27, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00082227/1 oraz
 - 2) przy ul. Prof. Z. Szafrana 21, oznaczonej jako działka 192/17, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078667/6,
- jako zabezpieczenie kredytu obrotowego w rachunku bieżącym w wysokości 10.000.000,00 PLN.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 384 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu brzmiąca:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 16.500.000,00 PLN na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Licealnej, Sowińskiego, Licealnej 9, oznaczonej jako działki 29/2, 34, 385, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00069795/6 oraz
 - 2) przy ul. Wiśniowej 10, oznaczonej jako działka 56, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00047501/9,
- jako zabezpieczenie kredytu inwestycyjnego w rachunku kredytowym w wysokości 11.000.000,00 PLN.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 385 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu brzmiąca:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 30.000.000,00 PLN na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Prof. Z. Szafrana 4a, oznaczonej jako działka 192/24, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00046060/8 oraz
 - 2) przy ul. Energetyków 2, oznaczonej jako działka 68/7, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00061246/7,
- jako zabezpieczenie kredytu obrotowego - linii odnawialnej w rachunku kredytowym w wysokości 20.000.000,00 PLN.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 386 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu brzmiąca:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na ustanowienie hipotek do łącznej wysokości 49.500.000,00 PLN na rzecz banku wyłonionego w drodze postępowania

przetargowego, na nieruchomościach zabudowanych położonych w Zielonej Górze:

- 1) przy ul. Prof. Z. Szafrana 1, oznaczonej jako działka 192/52, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078672/4 oraz
 - 2) przy ul. Prof. Z. Szafrana 4, oznaczonej jako działka 192/25, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW ZG1E 00078860/9,
- jako zabezpieczenie kredytu konsolidacyjnego w rachunku kredytowym w wysokości 33.000.000,00 PLN.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 387 z dn. 26.11.2014 r. w sprawie zatwierdzenia regulaminu organizacyjnego Wydziału Prawa i Administracji**Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2014 r. podjął następujące uchwały:****Nr 388 z dn. 17.12.2014 r. uzupełniającą uchwałę nr 365 Senatu UZ z dn. 29. 10.2014 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany nazwy Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz uprawnień do prowadzenia kierunków studiów. Podjęta uchwała brzmi:**

„§ 1

W uzupełnieniu uchwały nr 365 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 października 2014 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany nazwy Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz uprawnień do prowadzenia kierunków studiów, Senat ustala, że przy Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, spełniającym wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, pozostają uprawnienia do prowadzenia kształcenia na następujących kierunkach studiów:

- a) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia (profil praktyczny) na kierunku architektura krajobrazu,
- d) uprawnienie do prowadzenia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych drugiego stopnia (profil praktyczny) na kierunku architektura krajobrazu.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 389 z dn. 17.12.2014 r. uchylającą uchwałę 452 Senatu UZ z dn. 30 listopada 2011 r. w sprawie ogłaszania konkursów jako postępowania kwalifikacyjnego przy nawiązywaniu stosunku pracy z nauczycielami akademickimi na Uniwersytecie Zielonogórskim. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat uchyla uchwałę nr 452 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie ogłaszania konkursów jako postępowania kwalifikacyjnego przy nawiązywaniu stosunku pracy z nauczycielami akademickimi na Uniwersytecie Zielonogórskim.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 390 z dn. 17.12.2014 r. w sprawie uchwalenia przewidywanego budżetowego na rok 2015

Nr 391 z dn. 17.12.2014 r. w sprawie korekty planu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2014

Nr 392 z dn. 17.12.2014 r. w sprawie zasad obliczania kosztów eksploatacji pomieszczeń wydziałowych i ogólnouczelnianych

Nr 393 z dn. 17.12.2014 r. zmieniającą uchwałę nr 26 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania komisji ds. kształcenia. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

W uchwale nr 26 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania komisji ds. kształcenia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) zmienia się § 1 pkt 3, który otrzymuje brzmienie: „3. dr inż. Jacek Rusiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,”
- 2) zmienia się § 1 pkt 8, który otrzymuje brzmienie: „8. dr inż. Dariusz Michalski - Wydział Mechaniczny,”
- 3) zmienia się § 1 pkt 12, który otrzymuje brzmienie: „12. dr Piotr Mysiak - Wydział Prawa i Administracji,”
- 4) zmienia się § 1 pkt 13, który otrzymuje brzmienie: „13. mgr inż. Joanna Klecha - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,”
- 5) w § 1 dodaje się pkt 14, który otrzymuje brzmienie: „14. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.”

§ 2

Wskutek zmian określonych w § 1, skład komisji ds. kształcenia przedstawia się następująco:

1. prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk - prorektor ds. jakości kształcenia - **przewodnicząca**,
2. dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
3. dr inż. Jacek Rusiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr hab. inż. Krzysztof Witkowski, prof. UZ - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
5. dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
6. dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
7. dr hab. Marzanna Uździcka, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
8. dr inż. Dariusz Michalski - Wydział Mechaniczny,
9. dr Alina Szelecka - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
10. dr Henryk Tygielski - Wydział Fizyki i Astronomii,
11. dr Krystyna Walińska - Wydział Nauk Biologicznych,
12. dr Piotr Mysiak - Wydział Prawa i Administracji,
13. mgr inż. Joanna Klecha - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
14. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 394 z dn. 17.12.2014 r. zmieniającą uchwałę nr 27 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania komisji ds. budżetu i finansów. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

W uchwale nr 27 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania komisji ds. budżetu i finansów wprowadza się następujące zmiany:

- 1) zmienia się § 1 pkt 12, który otrzymuje brzmienie: „12. dr Rafał Bucholski - Wydział Prawa i Administracji,”
- 2) zmienia się § 1 pkt 13, który otrzymuje brzmienie: „13. mgr inż. Irmina Michalak-Kuberka - kanclerz,”
- 3) zmienia się § 1 pkt 14, który otrzymuje brzmienie: „14. mgr inż. Jakub Lipiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,”
- 4) § 1 dodaje się pkt 15 o brzmieniu: „15. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii”.

§ 2

Wskutek zmian określonych w § 1, skład komisji ds. budżetu i finansów przedstawia się następująco:

1. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - prorektor ds. rozwoju - **przewodniczący**,
2. prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
3. prof. dr hab. Leszek Jerzak - Wydział Nauk Biologicznych,
4. dr hab. inż. Ryszard Rybski, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
5. dr hab. inż. Roman Stryjski, prof. UZ - Wydział Mechaniczny,
6. dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
7. dr hab. Jarosław Kijak, prof. UZ - Wydział Fizyki i Astronomii,
8. dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
9. dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
10. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
11. dr Zbigniew Binek - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
12. dr Rafał Bucholski - Wydział Prawa i Administracji,
13. mgr inż. Irmina Michalak-Kuberka - kanclerz,
14. mgr inż. Jakub Lipiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
15. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 395 z dn. 17.12.2014 r. zmieniającą uchwałę nr 28 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania komisji ds. studenckich. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

W uchwale nr 28 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania komisji ds. studenckich:

- 1) zmienia się § 1 pkt 3, który otrzymuje brzmienie: „3. dr inż. Jacek Rusiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,”
- 2) zmienia się § 1 pkt 6, który otrzymuje brzmienie: „6. dr hab. inż. Piotr Kułyk - Wydział Ekonomii i Zarządzania,”
- 3) zmienia się § 1 pkt 13, który otrzymuje brzmienie: „13. dr Robert Wysocki - Wydział Prawa i Administracji,”
- 4) zmienia się § 1 pkt 14, który otrzymuje brzmienie: „14. mgr Michał Żejmo - Wydział Fizyki i Astronomii,”
- 5) zmienia się § 1 pkt 15, który otrzymuje brzmienie: „15. Liwia Litecka - Wydział Artystyczny,”

- 6) zmienia się § 1 pkt 16, który otrzymuje brzmienie:
„16. Michał Burda - Wydział Ekonomii i Zarządzania,”
- 7) zmienia się § 1 pkt 17, który otrzymuje brzmienie:
„17. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania,”
- 8) zmienia się § 1 pkt 18, który otrzymuje brzmienie:
„18. Danuta Nowak - Wydział Humanistyczny,”
- 9) zmienia się § 1 pkt 19, który otrzymuje brzmienie:
„19. Marcin Nowak - Wydział Ekonomii i Zarządzania,”
- 10) zmienia się § 1 pkt 20, który otrzymuje brzmienie:
„20. Marta Pytlowany - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,”
- 11) zmienia się § 1 pkt 21, który otrzymuje brzmienie:
„21. Zbigniew Szymański - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,”
- 12) zmienia się § 1 pkt 22, który otrzymuje brzmienie:
„22. Patrycja Urbaniak - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,”
- 13) zmienia się § 1 pkt 23, który otrzymuje brzmienie:
„23. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,”
- 14) w § 1 dodaje się pkt 24 o brzmieniu:
„24. mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak”.

§ 2

Wskutek zmiany określonej w § 1 skład komisji ds. studenckich przedstawia się następująco:

1. prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski - prorektor ds. studenckich - **przewodniczący**,
2. prof. dr hab. Andrzej Drzewiński - Wydział Fizyki i Astronomii,
3. dr inż. Jacek Rusiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr Robert Buczek - Wydział Humanistyczny,
5. dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
6. dr hab. inż. Piotr Kułyk - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
7. dr inż. Dariusz Michalski - Wydział Mechaniczny,
8. dr Robert Dylewski - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
9. dr Tomasz Kienik - Wydział Artystyczny,
10. dr Helena Ochonczenko - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
11. dr Ewa Skorupka - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
12. dr Artur Wandycz - Wydział Nauk Biologicznych,
13. dr Robert Wysocki - Wydział Prawa i Administracji,
14. mgr Michał Żejmo - Wydział Fizyki i Astronomii,
15. Liwia Litecka - Wydział Artystyczny,
16. Michał Burda - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
17. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
18. Danuta Nowak - Wydział Humanistyczny,
19. Marcin Nowak - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
20. Marta Pytlowany - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
21. Zbigniew Szymański - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
22. Patrycja Urbaniak - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
23. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
24. mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 396 z dn. 17.12.2014 r. zmieniającą uchwałę nr 29 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli akademickich. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Wprowadza się następujące zmiany w uchwale nr 29 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli akademickich:

- 1) zmienia się § 1 pkt 8, który otrzymuje brzmienie:
„8. dr hab. inż. Piotr Kułyk - Wydział Ekonomii i Zarządzania,”
- 2) zmienia się § 1 pkt 11, który otrzymuje brzmienie:
„12. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania”.

§ 2

Wskutek zmian określonych w § 1 skład komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli akademickich przedstawia się następująco:

1. prof. dr hab. inż. Eugene Feldshtein - Wydział Mechaniczny,
2. dr Tomasz Turowski - Wydział Humanistyczny,
3. prof. dr hab. Roman Gielerak - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. prof. dr hab. Jerzy Motyl - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
5. dr hab. inż. Zygmunt Lipnicki, prof. UZ - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
6. dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
7. dr hab. Maria Przybylska, prof. UZ - Wydział Fizyki i Astronomii,
8. dr hab. inż. Piotr Kułyk - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
9. dr hab. Jerzy Szymaniuk, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
10. dr Elżbieta Roland - Wydział Nauk Biologicznych,
11. mgr inż. Hanna Lechów - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
12. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 397 z dn. 17.12.2014 r. zmieniającą uchwałę nr 31 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania komisji dyscyplinarnej dla studentów. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Wprowadza się następujące zmiany w uchwale nr 31 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania komisji dyscyplinarnej dla studentów:

- 1) zmienia się § 1 pkt 3, który otrzymuje brzmienie:
„3. dr hab. inż. Wojciech Paszke - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,”
- 2) zmienia się § 1 pkt 7, który otrzymuje brzmienie:
„7. mgr Marek Lalko - Wydział Artystyczny,”
- 3) zmienia się § 1 pkt 13, który otrzymuje brzmienie:
„13. Małgorzata Kapuścińska - Wydział Mechaniczny,”
- 4) zmienia się § 1 pkt 16, który otrzymuje brzmienie:
„16. Karolina Mazurkiewicz - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,”
- 5) zmienia się § 1 pkt 18, który otrzymuje brzmienie:
„18. Liwia Litecka - Wydział Artystyczny.”

§ 2

Wskutek zmian określonych w § 1 skład komisji dyscyplinarnej dla studentów przedstawia się następująco:

1. dr inż. Gerard Bryś - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
2. dr inż. Wiesław Danielak - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
3. dr hab. inż. Wojciech Paszke - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr inż. Aneta Klementowska - Wydział Mechaniczny,
5. dr inż. Agnieszka Mironczyk - Wydział Nauk Biologicznych,
6. dr inż. Hanna Uździcka - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
7. mgr Marek Lalko - Wydział Artystyczny,
8. dr Marta Borowiecka-Olszewska - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
9. dr Tomasz Ratajczak - Wydział Humanistyczny,
10. dr Agnieszka Słowikowska - Wydział Fizyki i Astronomii,
11. Tomasz Bryk - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
12. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
13. Małgorzata Kapuścińska - Wydział Mechaniczny,
14. Patrycja Urbaniak - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
15. Justyna Stonimiec - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
16. Karolina Mazurkiewicz - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
17. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
18. Liwia Litecka - Wydział Artystyczny.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 398 z dn. 17.12.2014 r. zmieniającą uchwałę nr 33 Senatu UZ z dn. 07.11.2012 r. w sprawie powołania odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Wprowadza się następujące zmiany w uchwale nr 33 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów:

- 1) w związku z wyborem Konrada Czecha - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji na członka Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, § 1 pkt 7 pozostaje bez zmian,
- 2) zmienia się § 1 pkt 8, który otrzymuje brzmienie: „8. Mariia lurkova - Wydział Fizyki i Astronomii,”,
- 3) zmienia się § 1 pkt 10, który otrzymuje brzmienie: „10. Bartosz Urbański - Wydział Ekonomii i Zarządzania”.

§ 2

Wskutek zmian określonych w § 1 skład odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów akademickich przedstawia się następująco:

1. dr hab. inż. Adam Kempski, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
2. dr inż. Paweł Jurczak - Wydział Mechaniczny,
3. dr Ewa Bok - Wydział Nauk Biologicznych,
4. dr Katarzyna Kwiecień - Długosz - Wydział Artystyczny,
5. dr Elżbieta Sidorowicz - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
6. dr Ewa Szumigraj - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
7. Konrad Czech - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
8. Mariia lurkova - Wydział Fizyki i Astronomii,
9. Łukasz Przybyto - Wydział Nauk Biologicznych,
10. Bartosz Urbański - Wydział Ekonomii i Zarządzania.

§ 3

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 399 z dn. 17.12.2014 r. w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 98 z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie szczegółowych zasad oceny kryteriów przyznawanych stypendiów doktoranckich oraz trybu postępowania przy ich przyznawaniu

Nr 99 z dnia 13 listopada 2014 r. mówiące o powołaniu dziekańskiej komisji stypendiów doktoranckich na Wydziale Fizyki i Astronomii na rok akademicki 2014/2015 w składzie:

- 1) prof. dr hab. Andrzej Drzewiński - kierownik studiów doktoranckich - przewodniczący komisji,
- 2) prof. dr hab. Piotr Rozmej - członek komisji,
- 3) dr hab. Mirosław Dudek, prof. UZ - członek komisji,
- 4) dr hab. Piotr Lubiński, prof. UZ - członek komisji,
- 5) dr hab. Maria Przybylska, prof. UZ - członek komisji,
- 6) dr hab. Jarosław Kijak, prof. UZ - członek komisji,
- 7) mgr inż. Hanna Lechów - członek komisji - przedstawiciel Rady Doktorantów.

Nr 100 z dnia 13 listopada 2014 r. mówiące o powołaniu dziekańskiej komisji stypendiów doktoranckich na Wydziale Nauk Biologicznych na rok akademicki 2014/2015 w składzie:

- 1) dr hab. Jacek Koziół, prof. UZ - kierownik studiów doktoranckich - przewodniczący komisji,
- 2) dr hab. Marian Giertych, prof. UZ - członek komisji,
- 3) dr hab. Grzegorz Iszkuło, prof. UZ - członek komisji,
- 4) mgr Katarzyna Raczyńska - członek komisji - przedstawiciel Rady Doktorantów.

Nr 101 z dnia 24 listopada 2014 r. mówiące o powołaniu dziekańskiej komisji stypendiów doktoranckich na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji na rok akademicki 2014/2015 w składzie:

- 1) dr hab. inż. Marcin Witczak, prof. UZ - kierownik studiów doktoranckich - przewodniczący komisji,
- 2) dr hab. inż. Krzysztof Patan, prof. UZ - członek komisji,
- 3) dr hab. inż. Radosław Kłosiński - członek komisji,
- 4) mgr inż. Monika Alechno-Matuszczak - członek komisji - przedstawiciel Rady Doktorantów.

Nr 103 z dnia 26 listopada 2014 r. wprowadzające następujące zmiany w zarządzeniu nr 117 rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie wynagrodzenia z tytułu korzystania przez pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego z autorskich praw majątkowych lub praw pokrewnych albo rozporządzania nimi:

1. § 5 ust. 4 zarządzenia otrzymuje brzmienie:
„4. Obowiązek udokumentowania, ewidencjonowania i przechowywania prac twórczych spoczywa na pracowniku. Zobowiązuje się pracowników do przechowywania utworów powstałych w wyniku działalności twórczej w ramach stosunku pracy na Uniwersytecie Zielonogórskim przez okres 5 lat (licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku), dla potrzeb kontroli podatkowej.”

2. § 6 zarządzenia otrzymuje brzmienie:

„1. Honorarium nie przysługuje pracownikowi za następujące okresy nieobecności w pracy:

- 1) urlopu wypoczynkowego,
- 2) urlopu dla poratowania zdrowia,
- 3) płatnego urlopu dla celów naukowych,
- 4) urlopu dla celów szkoleniowych,
- 5) urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego, urlopu wychowawczego,
- 6) zwolnienia lekarskiego,
- 7) opieki nad zdrowym dzieckiem,
- 8) innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy przewidzianej przepisami prawa, za którą pracownik otrzymuje wynagrodzenie.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 nie stosuje się stawki 50 proc. kosztów uzyskania przychodów przy obliczaniu podatku dochodowego od osób fizycznych za dany rok kalendarzowy.”

Nr 104 z dnia 26 listopada 2014 r. mówiące o powołaniu dziekańskiej komisji stypendiów doktoranckich na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska na rok akademicki 2014/2015 w składzie:

- 1) dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ - kierownik studiów doktoranckich - przewodniczący komisji,
- 2) dr hab. inż. Wojciech Eckert, prof. UZ - członek komisji,
- 3) dr hab. inż. Zygmunt Lipnicki, prof. UZ - członek komisji,
- 4) mgr inż. Jakub Lipiński - członek komisji - przedstawiciel Rady Doktorantów.

Nr 105 z dnia 26 listopada 2014 r. powołujące komisję ds. inwentaryzacji sprzętu obrony cywilnej na terenie Uniwersytetu Zielonogórskiego w składzie:

- a) mgr Jerzy Rybicki - przewodniczący,
- b) mgr Kazimierz Krawczyk - członek,
- c) mgr Melanina Milto - członek.

Inwentaryzacja sprzętu obrony cywilnej znajdującego się na terenie Uniwersytetu Zielonogórskiego przeprowadzona zostanie wg stanu na dzień 30 listopada 2014 r. Nadzór nad przeprowadzeniem inwentaryzacji sprawuje stanowisko ds. obrony cywilnej.

Nr 106 z dnia 26 listopada 2014 r. mówiące o powołaniu dziekańskiej komisji stypendiów doktoranckich na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii na rok akademicki 2014/2015 w składzie:

- 1) dr hab. Mariusz Michta, prof. UZ - kierownik studiów doktoranckich - przewodniczący komisji,
- 2) dr hab. Ewa Drgas-Burchardt, prof. UZ - członek komisji,
- 3) dr hab. Zbigniew Świtalski, prof. UZ - członek komisji,
- 4) mgr Michał Żejmo - członek komisji - przedstawiciel Rady Doktorantów.

Nr 107 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

Nr 108 z dnia 17 grudnia 2014 r. mówiące o powołaniu dziekańskiej komisji stypendiów doktoranckich na Wydziale Humanistycznym na rok akademicki 2014/2015 w składzie:

- 1) dr hab. Urszula Świdarska-Włodarczyk, prof. UZ - kierownik studiów doktoranckich - przewodniczący komisji,
- 2) dr hab. Krzysztof Kilian, prof. UZ - członek komisji,
- 3) dr hab. Małgorzata Mikołajczak, prof. UZ - członek komisji,
- 4) mgr Mateusz Wiśniewicz - członek komisji - przedstawiciel Rady Doktorantów.

Nr 109 z dnia 17 grudnia 2014 r. mówiące o zniesieniu Ośrodka Jeździeckiego w Pionie Kanclerza

Nr 110 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie przeprowadzenia samooceny funkcjonowania systemu kontroli zarządczej w Uniwersytecie Zielonogórskim brzmiące:

„§ 1

1. Samoocena funkcjonowania systemu kontroli zarządczej w jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu Zielonogórskiego dotyczy roku 2014.
2. Samooceny systemu określonego w ust. 1 dokonują pracownicy zatrudnieni na stanowiskach wymienionych w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2

1. Samoocenę przeprowadzi zespół roboczy w składzie: mgr Jerzy Kubicz oraz mgr Arleta Chojnacka.
2. Samoocena będzie przeprowadzona za pomocą arkusza samooceny do dnia 20.02.2015 r.

§ 3

1. Samoocena będzie anonimowa i będzie polegała na osobistym wypełnieniu arkusza samooceny.
2. Pytania przedstawione w arkuszach samooceny wynikać będą ze standardów określonych w Komunikacie Ministra Finansów nr 23 z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych.
3. Odpowiedzi na pytania zawarte w arkuszu będzie wybór właściwego określenia: „Tak” albo „Nie” albo „Nie wiem”.

§ 4

1. Autentyczność obowiązującego w Uczelni arkusza samooceny poświadczą pieczęcią Sekretariat Rektora.
2. Arkusze samooceny, o których mowa w ust. 1, zostaną dostarczone ankietowanym pracownikom za pośrednictwem sekretariatów jednostek organizacyjnych Uczelni.
3. Rejestr wydanych arkuszy w układzie jednostek organizacyjnych sporządzi w formie pisemnej zespół roboczy.
4. Rejestr przechowywany będzie w Biurze Rektora.

§ 5

1. Osoba ankietowana składa wypełniony arkusz samooceny w zaklejonej kopercie w sekretariacie swojej

jednostki organizacyjnej - w ciągu siedmiu dni od daty otrzymania arkusza.

2. Sekretariat jednostki organizacyjnej po zebraniu kopert składa w Sekretariacie Rektora otrzymane od osób ankietowanych koperty oraz sporządza protokół z ich przekazania, nie później niż do dnia 20.02.2015 r.
3. Koperty do momentu ich otwarcia przechowuje Sekretariat Rektora.
4. W ustalonym przez dyrektora Biura Rektora dniu zespół roboczy w obecności dyrektora Biura Rektora otwiera koperty oraz sporządza protokół z ich otwarcia.

§ 6

1. Przekreślony arkusz samooceny jest ważny. Dla celów analitycznych stanowi on odpowiedź „Nie wiem” w stosunku do wszystkich umieszczonych w nim pytań.
2. Brak odpowiedzi jest odpowiedzią o znaczeniu „Nie wiem”.

§ 7

1. Zespół roboczy sporządza oraz przedkłada JM Rektorowi sprawozdanie z przeprowadzonej samooceny nie później niż do dnia 30.03.2015 r.
2. Dokumentację samooceny przechowuje Biuro Rektora.

§ 8

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.”

Nr 1 z dnia 08 stycznia 2015 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr letni w roku akademickim 2014/2015 na studia drugiego stopnia

Robert Korneluk
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ

NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

KIERUNEK WIETNAM

FOT. JERZY SZYMANIUK

Dwa tygodnie trwała wizyta delegacji Uniwersytetu Zielonogórskiego w Wietnamie. Cele tej wizyty były jasno określone na długo przed podróżą. Przede wszystkim chodziło o podpisanie nowych umów i aneksów do umów zawartych już wcześniej pomiędzy UZ i wietnamskimi uczelniami w trzech zakresach: wymiana studentów, wymiana kadry naukowej i prowadzenie wspólnych badań naukowych. Nie mniej istotna była też bezpośrednia rekrutacja nowych kandydatów na kurs przygotowawczy (luty-czerwiec 2015 r.) na Wydziale Fizyki i Astronomii UZ, a także konsultacje w sprawie stworzenia Europejskiego Centrum Kultury Wietnamskiej

(ECKW) w Zielonej Górze i zainteresowanie strony wietnamskiej wymianą w ramach programu Erasmus Mundus. Dwa tygodnie były bardzo pracowite i minęły bardzo szybko, ale udało się zrealizować wszystkie zaplanowane zadania.

W skład delegacji weszli: rektor UZ prof. Tadeusz Kuczynski, prof. Alicja Kuczyńska - psycholog, prof. Piotr Szurek - dziekan Wydziału Artystycznego UZ, prof. Jerzy Szymaniuk - dyrektor Instytutu Muzyki UZ, prof. Bogumiła Tarasiewicz-Ciesielska - śpiewaczka, muzykolog, wykładowca wokalistyki na UZ i prof. Cao Long Van - koordynator współpracy UZ z Wietnamem.

Przełot uniwersyteckiej delegacji w całości był sponzorowany przez Santander Consumer Bank.

Dość uciążliwa podróż rozpoczęła się na lotnisku Chopina w Warszawie. Stąd wczesnym rankiem przedstawiciele UZ odlecieli do Dohy (stolica Kataru), skąd po czterech godzinach oczekiwania na drugi lot wylecieli do stolicy Wietnamu. 2 grudnia około godziny 15.00 czasu wietnamskiego zakończyła się trwająca blisko dwadzieścia godzin podróż z Zielonej Góry do Hanoi.

Na lotnisku oczekiwał na wszystkich „nasz człowiek” - prof. Cao Long Van oraz Nguyen Thi Hong Le, dyrektor ds. współpracy z zagranicą Uniwersytetu Kultury, Sportu i Turystyki w Thanh Hoa.

Dwa tygodnie spędzone w Wietnamie to przede wszystkim wiele spotkań z przedstawicielami różnych uczelni i instytucji. Organizatorzy wizyty w programie zamieścili także kilka ważnych dla swego kraju atrakcji turystycznych. I tak pierwszego dnia po uroczystym przyjęciu delegacji UZ przez Komitet Narodowy Prowincji Quang Ninh i roboczym spotkaniu na temat nawiązania współpracy, zielonogórzanie mieli okazję podziwiać spowitą mgłą Zatokę Ha Long wpisaną na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturalnego i Przyrodniczego UNESCO oraz odwiedzić jedną z licznych w tej okolicy jaskiń. Ten jeden z bardziej swobodnych dni pobytu pozwolił na przystosowanie się do wietnamskiego klimatu i znaczącej zmiany czasu.

Kolejne dni były już znacznie bardziej pracowite, a uwzględniając wszechobecne w Hanoi uliczne korki, by

współpracy z zagranicą - prof. dr Ta Quang Dong. Rozmowa dotyczyła możliwości nawiązania współpracy między uczelniami. Sporządzono projekt umowy, który uczelnia wietnamska przedstawi do akceptacji władzom Ministerstwa Kultury, któremu podlega. Ustalono m.in., że w 2015 r. przyjedzie do Polski delegacja wietnamskiej uczelni, aby zapoznać się z warunkami współpracy w zakresie edukacji (szczególnie w obszarze wokalistyki i muzyki jazzowej) oraz działań artystycznych i naukowych. Władze wietnamskiej uczelni zaprezentowały nam nowoczesną salę, która zostanie otwarta w najbliższym czasie. Już w grudniu ub.r. zaproszono Big Band UZ do występu w tej sali podczas *tournee*, które planowane jest na jesień 2015 r.;

- Teatr Wielki, koncert muzyki wietnamskiej oraz przedstawienie baletowe do pierwszej części suity *Szeherazada* M. Rimskiego-Korsakowa. Zbudowany w 1911 r., jeszcze w czasach, gdy Wietnam był kolonią francuską, budynek teatru urzekł architekturą. Koncert zachwycał nas, szczególnie w części pierwszej, kiedy to mieliśmy okazję wysłuchać m.in. stylizowanej muzyki wietnamskiej wykonywanej na ludowych instrumentach.

5 grudnia

- wizyta na Uniwersytecie Kultury w Hanoi. Delegacja Uniwersytetu Zielonogórskiego została przyjęta przez stronę wietnamską bardzo uroczysto i serdecznie. Czekał na nas szpaler dziewcząt ubranych w narodowe stroje z różnych wietnamskich prowincji. Ze strony uczelni wietnamskiej

FOT. JERZY SZYMANIUK

przybyć punktualnie na miejsce spotkania, dzień pracowników UZ zaczął się bardzo wcześnie.

4 grudnia

- wizyta w Ambasadzie RP w Hanoi;
- wizyta w Państwowej Akademii Muzycznej Wietnamu, największej wietnamskiej uczelni muzycznej. W spotkaniu udział wzięli: rektor Akademii, prof. dr Le Van Toan, prorektor - pianista dr La Thuong (Nguyen Minh Anh), dziekan Wydziału Muzyki Jazzowej Hoang Tung oraz szef wydziału

w spotkaniu wzięli udział: rektor - prof. dr Nguyen Van Cuong, prorektor - prof. dr Dinh Thi Van Chi, dziekan Wydziału Pisarstwa i Dzienikarstwa prof. dr Ngo Van Gia, szef Wydziału Współpracy z Zagranicą mgr Phung Quoc Hieu. **Rektorzy obu uczelni podpisali umowę o współpracy.** Uzgodniono, że uczelnia wietnamska będzie koordynatorem w procesie tworzenia Europejskiego Centrum Kultury Wietnamskiej (ECKW). Władze uczelni wietnamskiej zapewniły przedstawicielom UZ o poparciu stworzenia tego Centrum przy Uniwersytecie Zielonogórskim, zadeklarowano też wystąpienie do Ministra Kultury, Sportu i Turystyki Wietnamu w powyższej sprawie.

6 grudnia

- wizyta w Instytucie Kultury i Sztuki Wietnamu (VICAS). Delegacja UZ została przyjęta przez zastępcę dyrektora Instytutu prof. dr. Luong Hong Quang oraz pracowników instytutu. VICAS jest jednostką naukowo-badawczą. Jednym z podstawowych jego działań jest rejestracja i badanie tradycyjnych kultur wietnamskich oraz mniejszości narodowych zamieszkujących terytorium Wietnamu. Rektor UZ mówił o roli kultury w rozwoju kraju, wskazał na podo-

bieństwa kulturowe naszych narodów i podkreślił obustronną sympatię, mimo obecnych różnic ustrojowych. Prof. T. Kuczyński przedstawił ideę utworzenia ECKW na terenie Zielonej Góry. Podkreślił również możliwość współpracy naukowej między UZ i VICAS, podjęcia wspólnych tematów interesujących obie strony oraz wymiany pracowników naukowych. Polska w niedawnej przeszłości przeszła drogę bardzo szybkich zmian, posiada wiele doświadczeń w tej dziedzinie. Wietnam, który przechodzi obecnie z ekonomii socjalistycznej do wolnego rynku, może skorzystać z tych doświadczeń;

- zwiedzanie Świątyni Literatury (Van Mieu), wzniesionej w 1070 r. na cześć Konfucjusza oraz pierwszego uniwersytetu Wietnamu (Quoc Tu Giam) założonego w 1076 r. Przez 700 lat była to siedziba konfucjańskiej szkoły. Dzisiaj jest to miejsce odwiedzane przez uczniów i studentów kończących swą edukację. Delegacja UZ spotkała się z młodymi absolwentami wyższych szkół w Wietnamie;

- wizyta w Instytucie Muzyki Państwowej Akademii Muzycznej, zwiedzanie ekspozycji tradycyjnych instrumentów narodowych Wietnamu oraz udział w koncercie tradycyjnej muzyki wietnamskiej.

7 grudnia

- przejazd do Thanh Hoa, uroczyste powitanie delegacji UZ przez władze Uniwersytetu Kultury, Sportu i Turystyki w Thanh Hoa (TUCST);

- uroczysty koncert pracowników i studentów TUCST. W koncercie tym wystąpiła z półrecitale także prof. Bogumiła Tarasiewicz. Akompaniował jej młody pianista wietnamski Doan Le Phan Anh. W programie polsko-wietnamskiego duetu znalazły się znane utwory kompozytorów polskich, m.in.: Chopina i Szymanowskiego oraz arcydzieła światowej muzyki wokalne, m.in. Habanera z opery Carmen Georgesa Bizeta oraz songi George'a Gershwina. Artysty wietnamscy zaprezentowali program oparty na stylizowanym obrzędowym i tanecznym repertuarze ludowym oraz - specjalnie dla naszej delegacji - wykonali polską melodię ludową *Kukułeczka kuka*.

8 grudnia

- konferencja naukowa *Thanh Hoa wobec krajowej i światowej turystyki*, w ramach której rektor UZ, prof. Tadeusz Kuczyński wygłosił referat. Odbyło się także nieformalne spotkanie z przedstawicielem Ministerstwa Kultury Wietnamu, wicedyrektorem Departamentu Kształcenia prof. dr Le Anh Tuan;

- wykład dr hab. Bogumiły Tarasiewicz, prof. *UZ Głos jako instrument muzyczny* oraz warsztaty z zakresu śpiewu solowego dla pracowników i studentów TUCST;

- spotkanie z władzami Uniwersytetu Hong Duc, z którym UZ prowadzi od ponad trzech lat współpracę (kilkunastu studentów z Thanh Hoa studiuje na UZ na różnych kierunkach na wszystkich stopniach studiów). Strony oceniły efekty dotychczasowej współpracy. Rektor Uniwersytetu Hong Duc dr Nguyen Manh An przedstawił różne trudności, jakie ma jego uczelnia. Rektor UZ zaprosił młodych pracowników wietnamskiej uczelni do wspólnych badań na Wydziałach: Fizyki i Astronomii oraz Nauk Biologicznych.

9 grudnia

- prof. Bogumiła Tarasiewicz przeprowadziła zajęcia z emisji głosu dla studentów i pracowników Wydziału Muzyki TUCST;

- podpisanie aneksu do umowy o współpracy między UZ i TUCST.

10 grudnia

- kolejna tura zajęć z emisji głosu dla studentów i pracowników Wydziału Muzyki TUCST prowadzonych przez prof. Bogumiłę Tarasiewicz;

- wizyta w nowym Kampusie TUCST - pożegnanie delegacji UZ przez rektora prof. Le Van Tao;

- spotkanie z władzami Uniwersytetu Vinh, z którym UZ najdłużej prowadzi współpracę (kluczowi pracownicy tej uczelni łącznie z jej rektorem byli bądź są uczniami prof. Cao Long Vana).

11 grudnia

- spotkanie w Wyższej Szkole Kultury i Sztuki w Vinh, z którą UZ od dwóch lat ma podpisaną umowę. Stronę gospodarzy reprezentował rektor prof. dr Nguyen Mau Canh. Zwiedzono wystawę prac studentów i pracowników tej uczelni;

- wizyta na Uniwersytecie w Vinh, uroczyste powitanie przez rektora prof. dr. Dinh Xuan Khoa (pierwszego wietnamskiego doktoranta prof. Cao Long Vana). Spotkanie odbyło się w bardzo serdecznej atmosferze. Obie strony podkreślały znaczenie współpracy głównie w ramach

umów międzypaństwowych. Doktoranci Uniwersytetu Vinh są kształceni w ramach umowy między ministerstwami edukacji obu krajów: pobyt pokrywany jest przez stronę wietnamską, a nauka jest bezpłatna, zagwarantowana przez stronę polską. Obie strony podkreślały wysoką jakość kształcenia na UZ. Dowodzą tego trzej doktorzy z fizyki i biologii kształceni na UZ, którzy po powrocie do Wietnamu otrzymali granty NAFOSTED, najbardziej prestiżowe granty dla naukowców w Wietnamie.

Dotychczasowa współpraca obu uniwersytetów ograniczała się do kierunków przyrodniczych i ścisłych, wyrażono więc chęć rozszerzenia współpracy także w przedmiotach humanistycznych. Wyrażono przekonanie, iż współpraca ta w najbliższym czasie powinna być zintensyfikowana, zaczynając od wymiany pracowników obu uczelni i wspólnych badań naukowych.

12 grudnia

- delegacja UZ, składając kwiaty na grobie, oddała hołd zmarłemu 4 października 2013 r. wybitnemu generałowi wietnamskiego - Vo Nguyen Giap.
- zwiedzanie największej jaskini na świecie - Paradise w Quang Binh.

13 grudnia

- Przelot do Ho Chi Minh City (dawny Saigon)
- wizyta w filii VICAS w Ho Chi Minh City, gdzie znajduje się największy w Wietnamie zbiór starych instrumentów muzycznych. Podczas spotkania wskazywano na potrzebę prowadzenia wspólnych badań z zakresu badania kultur tradycyjnych i mniejszości narodowych oraz socjologii.

14 grudnia

- spotkanie z grupą wietnamskich absolwentów szkół wyższych w Polsce.

15 grudnia

- spotkanie w Państwowej Akademii Muzycznej w Ho Chi Minh City. Delegację UZ przyjął prorektor Akademii Ta Minh Tam. Strona wietnamska zaprosiła pracowników UZ do przeprowadzenia warsztatów, a Big Band UZ do występu w sali koncertowej;
- wizyta na Uniwersytecie Kultury w Ho Chi Minh City;
- wyjazd na lotnisko i powrót do Polski.

bt

PODZIĘKOWANIA DLA PROFESOR L. KIEJZIK

Na ręce rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Tadeusza Kuczyńskiego, nadszedł list z podziękowaniami dla prof. dr hab. Lilianny Kiejzik za udział w przygotowaniu bloku tematycznego pisma *Sołowjewskej Issledowanija*, poświęconego polskim badaniom twórczości Włodzimierza Sołowjowa. List został podpisany przez prorektora ds. nauki Uniwersytetu Iwanowskiego (Rosja), prof. W. Tiutikowa oraz redaktora naczelnego czasopisma SI, prof. M. Maksimowa.

W publikacji z roku 2014 (nr 4), poza prof. L. Kiejzik, wzięli udział również inni przedstawiciele Instytutu Filozofii UZ: mgr Justyna Krocza, mgr Katarzyna Turonek-Ostrowska, mgr Angelina Weimann oraz dr Paweł Walczak.

red.

NOWE HABILITACJE

DR HAB. MAŁGORZATA KONOPNICKA

Wydział Humanistyczny
Instytut Historii

FOT. MAŁGORZATA SZYMCAK

16 grudnia 2014 r. Rada Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego podjęła uchwałę o nadaniu dr Małgorzacie Konopnickiej stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie historii.

Dr hab. Małgorzata Konopnicka w 1990 r. rozpoczęła studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego na kierunku historia. Już podczas studiów wykazywała wyjątkowe zainteresowanie historią regionalną, była członkiem Koła Naukowego Historyków oraz uczestniczyła w wymianach studenckich z zaprzyjaźnionymi uniwersytetami zagranicznymi, biorąc czynny udział w międzynarodowych naukowych projektach studenckich.

Na trzecim roku studiów, mając indywidualny tok nauczania, podjęła równoległe studia w Nauczycielskim Kolegium Języka Niemieckiego w Zielonej Górze i wówczas w pełni rozwinięły się jej zainteresowania historią i kulturą Niemiec, które z powodzeniem rozwija do chwili obecnej. W 1994 r. rozpoczęła pracę w ówczesnej Wyższej Szkole

Pedagogicznej w Instytucie Historii w Zakładzie Historii Nowożytniej Powszechniej i Polski XVI-XVIII w. na stanowisku asystenta stażysty. W 1995 r. uzyskała z wyróżnieniem stopień magistra w zakresie historii, na podstawie pracy na temat działalności zakonu jezuitów w rezydencji otyńskiej w XVII i XVIII wieku (promotor prof. Kazimierz Bartkiewicz), natomiast w 1996 r. uzyskała tytuł licencjata w zakresie filologii germańskiej na podstawie pracy dotyczącej nauczania historii Niemiec na lekcjach języka niemieckiego. W 2000 r. obroniła pracę doktorską *Kontrreformacja w księstwie głogowskim w XVI-XVIII w.* (promotor prof. Kazimierz Bartkiewicz). Na jej podstawie Rada Naukowa Wydziału Humanistycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze nadała Małgorzacie Konopnickiej stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie historia. Od tego roku pracowała na stanowisku adiunkta w Instytucie Historii. Jej praca doktorska została opublikowana w 2002 r. przez Oficynę Wydawniczą Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Podstawowym nurtem badawczym Małgorzaty Konopnickiej po uzyskaniu tytułu doktora, stały się kwestie związane z dziejami szlachty śląskiej w okresie wczesnonowożytnym, ze szczególnym uwzględnieniem ich specyfiki w okresie pruskim (1740-1806). Okres pruski na Śląsku w polskiej literaturze, poza kilkoma funkcjonującymi i fundamentalnymi pracami w języku niemieckim, nie był poznany. Małgorzata Konopnicka przez szereg lat śledziła losy szlachty śląskiej skrupulatnie wyszukując w archiwum berlińskim Geheimes Staatsarchiv Preußischer Kulturbesitz najdrobniejsze szczegóły dotyczące ich aktywności zawodowej w państwie Fryderyka Wielkiego. Efekty swoich poszukiwań zawierała w publikacjach naukowych, z których należy wskazać: *Social Mobility of Silesian Nobility in Frederician Times (1740-1806) - Selected Aspects of Clerical Career*, [w:] *Nations of the Self: the search for identity in the East Central Europe in the 18th century*, red. D. Dolański, A. Pufelska, Zielona Góra-Potsdam 2012, s. 185-198, w którym M. Konopnicka zajęła się popularnym obecnie zjawiskiem mobilności społeczeństwa wczesnonowożytnego. Ponadto można przywołać artykuły zajmujące się omówieniem wartości źródłowej tablic wasalnych i ich roli w badaniach prozopograficznych: *Socio-Economic Structure of Upper-Silesian Nobility in the Light of Vassal Tables of 1752*, „Slezský sborník. Acta Silesiaca” 2013: 1, s. 19-38 oraz *Struktura szlachty śląskiej w świetle pruskich tablic wasalnych z drugiej połowy XVIII i początku XIX w.*, „Śląski Kwartalnik Historyczny- Sobótka” 2012: 3, s. 21-48.

Efekt finalny prowadzonych badań przedstawiła w publikacji *Officer-urzędnik-dworzanin. Kariery szlachty śląskiej w państwie pruskim (1740-1806)*, (Zielona Góra 2014). Praca habilitacyjna uzyskała bardzo pozytywne recenzje - „Książka Małgorzaty Konopnickiej *Officer-urzędnik-dworzanin. Kariery szlachty śląskiej w państwie pruskim (1740-1806)* jest nowatorskim opracowaniem tematu z zachowaniem wszystkich reguł stawianych rozprawom naukowym. Stanowi istotny wkład w rozwój badań nad historią Śląska, a tym samym wpisuje się w główny nurt badań historycznych realizowanych nie tylko w Polsce, ale też

Niemczech i Czechach” (fragment recenzji dr hab. Tomasz Ciesielski, prof. UO, Uniwersytet Opolski).

M. Konopnicka równolegle prowadziła również prace badawcze nad dziejami miast prowincji śląskiej w okresie wczesnonowożytnym, a ich wyniki publikowała w licznych monografiach zbiorowych i osobnych artykułach. Przykładowo można wskazać artykuły: *Zielona Góra pod rządami pruskimi (1740-1806)*, [w:] *Historia Zielonej Góry: dzieje miasta do końca XVIII wieku*, red. W. Strzyżewski, Tom I, Zielona Góra 2011, s. 239-266; *Świebodzin w latach 1740-1806*, [w:] *Dzieje Świebodzina*, red. W. Strzyżewski, Zielona Góra 2007, s. 107-132). Istotnym problemem (nawiązującym do badań prowadzonych przed uzyskaniem stopnia doktora) były stosunki wyznaniowe na Śląsku w XVI i XVIII wieku, przebieg reformacji, kontrreformacji i współistnienia wyznań po 1740 r. oraz ich rola w kształtowaniu specyfiki ośrodków miejskich (artykuły: *Otyń w czasach jezuitów (1649-1787)*, [w:] *Otyń. Zarys dziejów*, red. T. Andrzejewski, Otyń 2010, s. 89-109; *Sława w okresie wczesnonowożytnym (XVI-XVIII wiek)*, [w:] *Sława. Zarys dziejów*, red. W. Strzyżewski, Sława 2004, s. 67-88).

Prowadzone przed uzyskaniem stopnia doktora nauk humanistycznych badania oscylujące wokół problematyki wyznaniowej zbliżyły ją do zagadnień związanych z szeroko pojętym dziedzictwem kulturowym. Wybór tego obszaru badawczego podyktowany był nie tylko położeniem ośrodka naukowego, w którym M. Konopnicka została zatrudniona, lecz przede wszystkim osobistymi zainteresowaniami sięgającymi okresu młodzieńczego.

W związku z prowadzonymi badaniami była inicjatorką szeregu działań o charakterze popularyzującym naukę oraz współorganizatorem ogólnopolskich konferencji naukowych poruszających problemy posagu kulturowego regionu (*Religijność na polskich pograniczach w XVI-XVIII w.*, Uniwersytet Zielonogórski; *Polska Niemcy = Poland Germany: pogranicze kulturowe i etniczne = cultural and ethnic border*, Uniwersytet Zielonogórski-Viadrina; *Dziedzictwo kulturowe Żagania*, Uniwersytet Zielonogórski; Glogovia Maior. *Wielki Głogów w blasku historii i cieniu ruin*, Głogów-Zielona Góra).

Aktywnie uczestniczyła też w programach badawczych i była stażystką oraz stypendystką międzynarodowych programów badawczych, m. in. otrzymała stypendium badawcze Forschungszentrum Europäische Aufklärung Potsdam w ramach programu „Die Europäische Aufklärung: Frankreich-Deutschland-Polen” oraz brała udział w projekcie badawczo-dydaktycznym COMPARAISON prowadzonym w ramach 7. Projektu Ramowego „Englobe” wraz z Université X Nanterre, Université de Versailles, Universität Potsdam, Universität Jena, Universität Passau i Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Aktualnie jest zatrudniona w Instytucie Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zakładzie Historii Nowożytniej XVI-XVIII w. i realizuje zajęcia dydaktyczne związane z jej zainteresowaniami badawczymi.

Hanna Kurowska

DR HAB. WITOLD SOB CZAK

Wydział Prawa i Administracji

Katedra Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego oraz Komparatystyki Prawa Prywatnego

FOT. Z ARCHIWUM W. SOB CZAKA

Jest nam niezwykle miło poinformować, że 24 listopada 2014 r. na Uniwersytecie Gdańskim odbyło się kolokwium habilitacyjne dr. Witolda Sobczaka z Katedry Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego oraz Komparatystyki Prawa Prywatnego UZ, w wyniku którego Rada Wydziału WPiA UG nadała mu stopień doktora habilitowanego nauk prawnych.

Dr hab. Witold Sobczak ukończył studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W roku 2002 uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim im. Jana Pawła II, a w 2006 r. stopień doktora nauk prawnych na Uniwersytecie Gdańskim.

Podstawą wszczęcia przewodu habilitacyjnego Witolda Sobczaka były jego znaczące osiągnięcia w działalności naukowo-badawczej i bogaty dorobek naukowy, którego istotnym elementem była, bardzo dobrze przyjęta w środowisku naukowym, rozprawa habilitacyjna *Wolność myśli, sumienia i religii - poszukiwanie standardu europejskiego*, Toruń 2013.

Zainteresowania naukowe dr. hab. Witolda Sobczaka koncentrują się wokół problematyki praw człowieka,

zwłaszcza prawa do wolności myśli, sumienia i religii, prawa międzynarodowego, prawnych podstaw funkcjonowania środków społecznego przekazu, systemu politycznego RP i państw współczesnej Europy, prawnych i kulturowych aspektów integracji europejskiej. W ramach pracy badawczej w Zakładzie Kultury Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej Instytutu Kultury Europejskiej UAM zajmował się: wielowymiarową współpracą międzynarodową Unii Europejskiej z państwami Europy wschodniej, kulturą Europy Wschodniej, kierunkami integracji europejskiej, stosunkami bilateralnymi Polski z jej sąsiadami. W dorobku, poza wspomnianą już monografią habilitacyjną, posiada ponad siedemdziesiąt publikacji, artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych. Jest także współautorem treści komentarzy do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (R. Wieszewski (red.)), *Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich (Osobistych) i Politycznych. Komentarz*, Warszawa 2012) i Karty Praw Podstawowych UE (A. Wróbel (red.), *Karta Praw Podstawowych Unii Euro-*

pejskiej. Komentarz, Warszawa 2013). Witold Sobczak jest także członkiem Polskiego Towarzystwa Prawa Konstytucyjnego, członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Naukowego Prawa Prasowego, członkiem Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego, Grupy Polskiej International Law Association i Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Prywatnie bardzo lubi sport, szczególnie biegi na długich dystansach, kolarstwo, triathlon, jeździectwo. Wielokrotnie brał udział w zawodach na dystansie maratonu i półmaratonu. Jest zdobywcą Korony Maratonów Polskich - prestiżowego wyróżnienia przyznawanego maratończykom. Posiada licencję zawodnika PZT uprawniającą do startów w zawodach triathlonowych w Polsce i na świecie. W 2013 r. oraz w 2014 r. ukończył certyfikowane zawody triathlonowe (standardy World Triathlon Corporation) na dystansie IRONMAN (pływanie 3,8 km, wyścig kolarski 180 km, bieg 42 km).

jms

DZIEŃ KGHM POLSKA MIEDŹ S.A. NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

Ewa Sapeńko

W ostatnich dniach stycznia pracownicy i studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego mieli niepowtarzalną wręcz okazję do zapoznania się z warunkami pracy, ze strukturą i działalnością firmy, która posiada prawie 60-letnie doświadczenia w poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu rud miedzi i srebra - KGHM Polska Miedź S.A. Wizyta na UZ kilkunastu przedstawicieli KGHM była efektem dwóch wcześniejszych spotkań rektora UZ, prof. Tadeusza Kuczyńskiego - 29 grudnia ub. roku w Lubinie, gdzie wspólnie z marszałek Elżbietą Polak i prezesem KGHM Polska

Miedź S.A. Herbertem Wirthem mówiono o nawiązaniu i sformalizowaniu współpracy pomiędzy Uniwersytetem a koncernem miedziowym i 12 stycznia 2015 r., kiedy to dyrektor Departamentu Badań i Innowacji KGHM Polska Miedź S.A. Agata Juzyk spotkała się z dziekanami i zainteresowanymi współpracą pracownikami pięciu uniwersyteckich wydziałów (WBAiIŚ, WEliT, WEiZ, WM, WNB). Dziekan Wydziału Mechanicznego prof. Sławomir Kłos już wykorzystał tę okazję i nawiązał kontakt z KGHM, aby ustalić obszar możliwej współpracy.

Wiceprezes KGHM Polska Miedź S.A. Jacek Kardela prezentując firmę powiedział, że dzisiejszy przemysł nie może

funkcjonować bez innowacyjności i świata nauki. Nauka i naukowcy są KGHM potrzebni, aby rozwiązywać wiele już istniejących, ale też stale pojawiających się nowych wyzwań. Jak chociażby takich, że złoża rudy leżą bardzo głęboko - kopalnie KGHM to najgłębsze kopalnie w Europie. O ile pierwszy szyb w Lubinie (1963 r.) „Bolestaw” miał głębokość 600-800 metrów, to już dzisiaj w Rudnej wydobywa się rudę z głębokości 1250 m., a w 2026 r. będą tam fedrować na głębokości ponad 1400 m. Temperatura na tym poziomie sięga ponad 50°C i to jest jeden z problemów do rozwiązania przez naukowców. Dla porównania trzeba powiedzieć, że lubuskie złoża rudy miedzi leżą na głębokości ok. 2000 m. I tutaj pojawia się wizja „inteligentnej kopalni”, czyli kopalni bezzałogowej. Kopalni bezpiecznej, w której wkład fizycznej pracy człowieka będzie ograniczony, a wykorzystany zostanie jego intelekt. Będą to kopalnie obsługiwane przez inżynierów z powierzchni ziemi i mówiąc w dużym uproszczeniu - maszyny będą obsługiwane joystickami. KGHM rozpoczął już proces wprowadzania najnowszych technologii, a w pełni „inteligentne kopalnie” powinny już funkcjonować ok. 2040 r.

KGHM Polska Miedź S.A. to jeden z największych pracodawców w kraju - dziś zatrudnia ponad 18 tysięcy pracowników. W grupie kapitałowej KGHM znajduje zatrudnienie kolejnych 30 tysięcy osób. Szacuje się, że łącznie z firmami kooperującymi, dostawcami towarów i usług, KGHM zapewnia prace dla 100 tysięcy ludzi! Oczywiście jest, że pracę w spółce znajdują przede wszystkim inżynierowie, ale dyrektor naczelny ds. inżynierii produkcji - Ryszard Biernacki powiedział: - Mówienie, że w KGHM pracę znajdą tylko absolwenci kierunków technicznych to powielanie stereotypów. W „inteligentnej kopalni” potrzebni są nie tylko inżynierowie, ale też humaniści, którzy w przyszłości wykreują te „inteligentne kopalnie”, stworzą wizję kopalni przyszłości. Strategia KGHM przyjęta w ostatnich dniach stycznia br. zakłada, że w ciągu najbliższych 6 lat KGHM wyda 27 mld zł na inwestycje (ponad połowa - 55 proc. zostanie w Polsce i 45 proc. to będą inwestycje w firmy na świecie). Znaczna część tej kwoty zostanie przeznaczona na innowacje i rozwój nowych technologii i to tutaj jest szansa dla środowisk naukowych na współpracę i zdobycie konkretnych środków na badania.

KGHM POLSKA MIEDŹ S.A.

GHM posiada jedno z największych na świecie złóż miedzi, dzięki czemu ma zagwarantowaną ciągłość produkcji w Polsce przez kolejne 40 lat. Wszystkie aktywa koncernu rozłożone są na trzech kontynentach. Firma posiada projekty rozwojowe w Polsce, Kanadzie, Chile i na Grenlandii. Dzięki przyjaznemu przejęciu kanadyjskiej spółki Quadra FNX, dziś KGHM International, stała się firmą globalną, której marka jest rozpoznawalna na całym świecie.

Jednym z produktów końcowych firmy są katody zarejestrowane na Giełdach w Londynie i Szanghaju. Srebro rafinowane natomiast posiada certyfikaty giełd w Londynie, Dubaju i Nowym Jorku. W swojej ofercie KGHM posiada także złoto, ołów oraz ren. KGHM jest także jedynym w Europie producentem renu z własnych źródeł i trzecim producentem na świecie. W 2011r. wyprodukował 6 ton renu metalicznego. Firma należy do czołówki polskich eksporterów. W 2011 r. eksport wyniósł blisko 12 mld złotych, a sprzedaż ponad 15 mld złotych, co daje spółce mocną pozycję w indeksie WIG 20. Wydobycie rudy miedzi w Polsce jest skoncentrowane w trzech kopalniach: «Lubin», «Rudna» i «Polkowice-Sieroszowice», przetwarzanie rudy w Zakładach Wzbogacania Rud, a produkcja miedzi, srebra i innych produktów w hutach w Głogowie i Legnicy oraz walcowni «Cedynia».

Grupy Kapitałowa KGHM składa się z kilkudziesięciu spółek wspierających działalność podstawową.

BADANIA I ROZWÓJ

KGHM Polska Miedź S.A. przywiązuje szczególną wagę do rozwoju oraz wdrażania nowych technologii. Działalność badawcza i rozwojowa związana ściśle jest ze strategią Spółki - ukierunkowana jest na intensyfikację produkcji, obniżkę kosztów, dywersyfikację produktową oraz minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko poprzez zastosowanie najlepszych istniejących na świecie technologii oraz poprzez opracowanie nowych technologii na potrzeby Spółki. Wyzwania stojące przed KGHM w obszarze działalności badawczo-rozwojowej:

- optymalizacja eksploatacji w aspekcie wykorzystania metali współwystępujących w złożach rud miedzi oraz optymalizacji wydobycia z uwzględnieniem wzbogacalności urobku,
- poszukiwanie nowych metod i technologii przerobczych umożliwiających zwiększenie uzysku miedzi i metali towarzyszących w procesach wzbogacania,
- nowe możliwości kompleksowego zagospodarowania odpadów przemysłu miedziowego,
- prace nad intensyfikacją produkcji miedzi katodowej,
- optymalizacja bilansu cieplnego pieca zawieszinowego w aspekcie kaloryczności koncentratów miedzi,
- badania nowych technologii zagospodarowania odpadów ołowionośnych.

KGHM – UZ

__Z JACKIEM KARDEŁĄ

WICEPREZESEM ZARZĄDU KGHM POLSKA MIEDŹ S.A.
ROZMAWIA EWA SAPEŃKO

__Panie Prezesie, dlaczego współpraca z uczelniami jest taka ważna dla KGHM?

Dlatego, że dzisiejszy przemysł nie mógłby istnieć bez świata nauki. To w instytutach badawczych i ośrodkach akademickich są prowadzone badania i praca nad innowacyjnymi rozwiązaniami. Tam powstają najnowocześniejsze technologie, prototypy urządzeń i maszyn - mógłbym tu jeszcze długo wymieniać, wszystko jednak sprowadza się do tego, że bez nauki nie ma dzisiaj możliwości dynamicznego rozwoju w tak technicznym i z informatyzowanym świecie, w jakim przyszło nam funkcjonować.

__A z naukowcami jakich dyscyplin najchętniej podejmujecie współpracę? Czy są to tylko specjaliści z zakresu nauk technicznych? Inżynierowie?

Absolutnie nie. Wprawdzie świat górnictwa i hutnictwa to świat inżynierski, ale nasza firma jest firmą globalną, w której pracują ludzie, a ludzie to także ich problemy. W tzw. obszarach umiejętności miękkich, np. w HR - potrzebni nam są socjologowie, filozofowie, prawnicy. W wielu obszarach musimy korzystać z doświadczenia ekonomistów, więc nasza oferta współpracy ze światem nauki jest bardzo szeroka. Powiedziałbym nawet, że nieograniczona. Wśród 40 tysięcy pracowników zatrudnionych w Polsce w różnych obszarach działalności KGHM Polska Miedź S.A. znajdziemy spectrum wszystkich zawodów i umiejętności. Nie tylko tych technicznych, ale również humanistycznych. Sam jestem tego najlepszym przykładem. Z wykształcenia jestem humanistą. Moje pierwsze studia, jeszcze w latach 80. to studia na Wydziale Nauk Społecznych na Uniwersytecie Wrocławskim, później studia doktoranckie z nauk ekonomicznych, no i studia z zarządzania: MBA i studia podyplomowe – zarządzanie przedsiębiorstwami oraz zarządzanie produkcją.

__Dzisiaj przedstawiciele KGHM i pracownicy UZ spotykają się już po raz trzeci. W niedalekiej przyszłości zostanie podpisane pomiędzy nami porozumienie o współpracy. Jak według Pana ta współpraca powinna wyglądać?

Nasza dotychczasowa współpraca z polskim światem nauki była bardziej zorientowana na ośrodki akademickie we Wrocławiu, co wynika z naszego położenia geograficznego i administracyjnego. Poza tym mamy pewne tradycje - na początku istnienia KGHM najwyższa kadra inżynierska firmy rekrutowała się najczęściej z absolwentów Politechniki Śląskiej i AGH. Tak więc kontakty i współpraca z tamtymi ośrodkami była praktycznie od zawsze. Teraz jednak, kiedy planujemy sięgać po dalej położone zasoby, w naturalny sposób kierujemy swoje zainteresowanie w stronę środowi-

ska naukowego Ziemi Lubuskiej. Dotychczas podejmowali-śmy już współpracę z naukowcami z Zielonej Góry, nie była ona jednak sformalizowana. Myślę, że taka umowa może przynieść korzyści dla obydwu stron.

My mamy już ogromne doświadczenie i dobre praktyki w zakresie współpracy z ośrodkami akademickimi. Podejmując współpracę z Uniwersytetem Zielonogórskim na pewno tym doświadczeniem się podzielimy.

__KGHM to ogromny pracodawca i duża liczba miejsc pracy. Co możecie zaproponować naszym studentom? Jakie szanse na pracę w KGHM mają nasi absolwenci?

Ogromne. Takie same jak wszyscy inni absolwenci w kraju i za granicą. Ponieważ KGHM jest firmą globalną, rekrutujemy w swoje szeregi studentów, absolwentów i młodych naukowców z całego świata. Ale w kraju, ponieważ ten aspekt przede wszystkim interesuje waszych studentów i absolwentów, rekrutację prowadzimy poprzez różnego rodzaju platformy. Mogą z nich korzystać tak jak wszyscy, którzy poszukują u nas pracy. Niezależnie od miejsca zamieszkania czy ukończonej uczelni. Przyjeżdżają do nas ludzie z najodleglejszych części kraju: z Rzeszowa, Białegostoku czy Lublina, ale też z Warszawy i wielu innych części Polski. Nic więc nie stoi na przeszkodzie, aby studenci i absolwenci Uniwersytetu Zielonogórskiego wiązali swoją karierę zawodową z KGHM. Tym bardziej, że Zieloną Górę od głównej siedziby KGHM, czyli Lubina dzieli tylko 45 minut drogi samochodem.

__Dziękuję za rozmowę.

KGHM – UZ

__Panie Dziekanie, Wydział Mechaniczny UZ współpracuje z wieloma firmami - teraz pojawiła się możliwość współpracy z KGHM Polska Miedź S.A.

Tak to prawda, że Wydział Mechaniczny UZ od lat współpracuje z wieloma przedsiębiorstwami regionu, realizując badania naukowe oraz prace badawczo-rozwojowe, a współpraca z przemysłem należy do głównych priorytetów naszej strategii. Obecnie mamy podpisane ok. trzydziestu listów intencyjnych o formalnej współpracy, dotyczących realizacji wspólnych projektów, możliwości wykonywania prac inżynierskich i magisterskich oraz praktyk studenckich na rzecz różnych przedsiębiorstw. Wśród naszych dotychczasowych partnerów są zarówno duże firmy, takie jak Gedia, Stelmet czy Seco Warwick, jak również małe i średnie przedsiębiorstwa. Badania i projekty badawczo-rozwojowe, które realizujemy z naszymi partnerami dotyczą obszarów, w których pracownicy Wydziału Mechanicznego UZ mają kluczowe kompetencje, a więc konstrukcja, technologia, budowa maszyn, inżynieria produkcji, obróbka ciepła na metali, inżynieria biomedyczna czy też bezpieczeństwo i higiena pracy. Jednak do tej pory realizowane przez nas projekty dla przemysłu charakteryzowały się raczej niewielkim zakresem działań i nie miały systemowego charakteru.

__Wydział Mechaniczny rzeczywiście od zawsze współpracuje z firmami większymi i mniejszymi, ale po raz pierwszy z takim „gigantem”...

Faktycznie, obecnie pojawia się ogromna szansa dla Wydziału Mechanicznego nawiązania szerokiej współpracy

**__Z DR. HAB. SŁAWOMIREM KŁOSEM, PROF. UZ
DZIEKANEM WYDZIAŁU MECHANICZNEGO
ROZMAWIA EWA SAPEŃKO**

z koncernem KGHM Polska Miedź S.A. Do tej pory ta współpraca koncentrowała się na realizacji prac dyplomowych oraz niewielkich projektów realizowanych przez poszczególnych naukowców. Bardzo liczymy na możliwość udziału w dużych projektach, które KGHM Polska Miedź S.A. już realizuje z ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą oraz nowych projektach badawczych, które są planowane przez koncern. Po pierwszych rozmowach oraz prezentacjach, które firma przedstawiła podczas dnia otwartego KGHIM na Uniwersytecie Zielonogórskim jesteśmy przekonani, że możemy realizować wspólne projekty badawcze i badawczo-rozwojowe w obszarach inżynierii mechanicznej, inżynierii produkcji, inżynierii materiałowej czy też inżynierii bezpieczeństwa. Pojawia się możliwość szeroko zakrojonej współpracy, w ramach której zaangażowane będą zespoły naukowców Wydziału Mechanicznego. Ze względu na rozmach i specyfikę projektów realizowanych przez KGHM Polska Miedź S.A, zdajemy sobie oczywiście sprawę z konieczności współpracy z innymi ośrodkami naukowymi w kraju i zagranicą, ale to da nam dodatkowe możliwości szybkiego rozwoju.

__A studenci? Czy jest możliwość, żeby powstały na przykład nowe specjalności na istniejących już kierunkach? A może nowe kierunki?

Oczywiście bardzo nam zależy na możliwości udziału naszych studentów w projektach z koncernem KGHM Polska Miedź S.A. Wiemy jak ważne dla naszych studentów są możliwości realizacji praktyk, staży oraz prac inżynierskich i magisterskich w przemyśle. Niedawno na Wydziale Mechanicznym otworzyliśmy specjalność *maszyny i urządzenia wiertnicze*, a w najbliższym czasie planujemy uruchomienie nowego kierunku studiów *inżynieria bezpieczeństwa*. Jesteśmy przekonani, że wielu absolwentów tego nowego, jak również tradycyjnych kierunków studiów *mechanika i budowa maszyn* oraz *inżynieria produkcji*, będzie mogła znaleźć pracę w KGHM Polska Miedź S.A.

__Dziękuję za rozmowę.

45 LAT W UCZELNIANEJ ADMINISTRACJI...

__Z HENRYKIEM MICHALAKIEM

Z-CĄ KANCLERZA DS. TECHNICZNYCH
ROZMAWIA EWA SAPEŃKO

__Jak to jest być na emeryturze, kiedy prowadziło się do tej pory tak aktywne życie zawodowe?

Bez pracy zawodowej też mam co robić :) W domu i wokół niego zawsze jest sporo pracy, ale ja mam przecież swoją pasję życiową, o której wszyscy wiedzą, a od niej nie przechodzę na emeryturę - to tenis stołowy :) Działalność organizacyjna i społeczna w Lubuskim Okręgowym Związku Tenisa Stołowego oraz w Sekcji Tenisa Stołowego KU AZS Uniwersytetu Zielonogórskiego zajmuje mi bardzo dużo czasu, a teraz będę mógł go poświęcić jeszcze więcej. Jeżeli chodzi o tenis stołowy, to nie jest tylko tak, że go lubię. Ja go uprawiam na co dzień. Jeśli tylko nie choruję, to dwa razy w tygodniu jestem na sali i wielką satysfakcję sprawia mi, że mogę powalczyć z młodymi chłopakami i stawić im, co ważne, skuteczny opór. Ale przede wszystkim ruch, to jest dla mnie istotne. Myślę, że to pozwoli mi na utrzymanie dobrej kondycji, a poza tym utrzymam kontakt ze środowiskiem.

__Panie Kanclerzu, jest Pan „chodzącą historią” zielonogórskich szkół wyższych - jest Pan nie tylko absolwentem WSI, ale przepracował Pan na naszych uczelniach 45 lat - czy Wyższa Szkoła Inżynierska to była Pana pierwsza praca?

Tak, praca na etacie - pierwsza. Na WSI zatrudniłem się 15 września 1969 r. na Wydziale Elektrycznym jako laborant. Co więcej, byłem wtedy jeszcze studentem - naukę rozpocząłem na studiach dziennych, a po 1,5 roku przeszedłem na studia wieczorowe i to umożliwiło mi pracę. Zaczynałem w Zespole Elektrotechniki Przemysłowej, którego ówczesnym szefem był dr inż. Tadeusz Chamerski i tam pracowałem przez wiele lat. To u dr. Chamerskiego zdobywałem pierwsze szlify zawodowe, bo przecież nie miałem wcześniej żadnego doświadczenia. W pewnym momencie dr inż. Chamerski został prodziekanem ds. nauki i współpracy z gospodarką narodową i przeszedł do pracy na Wydziale. A ponieważ współpraca uczelni z przemysłem w naszym regionie w owym czasie była bardzo silna, a przemysł dość mocno rozwinięty, dr inż. Chamerski wzięł mnie ze sobą. Widocznie uznał, że dobrze pracuję i przydam mu się w nowym miejscu :) Zostałem wtedy na Wydziale inżynierem odpowiedzialnym za współpracę z przemysłem - zajmowałem się sferą organizacyjną i administracyjną. Trwało to jakiś czas i moją pracą zainteresował się prorektor, śp. doc. dr inż. Henryk Maćkowiak - zaproponował mi stanowisko głównego specjalisty ds. aparatury na uczelni i poprowadzenie Działu Aparatury. Niestety nie było mi dane długo współpracować z Panem Docentem, bo zmarł w bardzo młodym wieku - 45 lat. Później miałem jeszcze wielu szefów-prorektorów i muszę powie-

REKTOR PROF. DR HAB. INŻ. MARIAN MIŁEK WRĘCZA MEDAL XXV-LECIA WSINŻ. NADANY UCHWAŁĄ SENATU 16-06-1991 R. (FOT. K. ADAMCZEWSKI)

W IMIENIU UCZESTNIKÓW TURNIEJU TENISA STOŁOWEGO H. MICHALAK SKŁADA ŻYCZENIA IMIENINOWE REKTOROWI PROF. DR HAB. INŻ. TADEUSZOWI BILIŃSKIEMU - 1986 ROK (FOT. K. ADAMCZEWSKI)

dzieć, że z każdym bardzo dobrze mi się współpracowało. Z dzisiejszego punktu widzenia wydaje mi się też, że udawało mi się całkiem przyzwoicie prowadzić ten Dział Aparatury.

__Pamiętajmy o tym, że realia w tamtych czasach były zupełnie inne...

Oczywiście - to nie było tak jak dzisiaj - mam pieniądze idę i kupuję to co jest mi potrzebne. W tamtych latach wyglądało to zupełnie inaczej - obowiązywała tzw. gospodarka planowa - to władza na szczeblu centralnym decydowała co komu jest potrzebne i co kto może kupić. A zakupy za granicą to już była absolutna abstrakcja - obowiązywały tzw. limity na kraje kapitalistyczne, na kraje socjalistyczne, przydziały dewiz, rubli transferowych. Nie kupowało się bezpośrednio, tylko przez Centralę Handlu Zagranicznego. No i trzeba było w tym wszystkim lawirować, a musimy pamiętać, że wtedy, tak jak i dzisiaj, uczelnia kupowała wiele specjalistycznego sprzętu i w kraju i za granicą. No cóż, łatwo nie było :)

__Czyli dzisiaj nasz Dział Aparatury ma komfortową sytuację?

Ależ oczywiście. Oni dzisiaj mają do dyspozycji nie tylko realne pieniądze, ale przede wszystkim internet. Błyskawicznie można przeprowadzić rozpoznanie gdzie i na jakich warunkach można sprzęt zamówić no i kupić go, często nawet nie wychodząc z biura.

Ale à propos komputerów, to chciałbym wrócić jeszcze do czasów Prorektora Maćkowiaka - wtedy to wspólnie z Centrum Komputerowym, którego szefem był mgr inż. Edward Ciaś, wprowadziliśmy gospodarkę aparaturą przy pomocy systemu informatycznego. Wtedy „system informatyczny” to była ODRA 1305, której gabaryty były ogromne, możliwości trochę mniejsze, ale i tak o wiele większe niż ludzkie. Oczywiście w porównaniu z dzisiejszymi komputerami tamten przepływ informacji był o wiele wolniejszy, ale byliśmy wtedy drugą uczelnią w Polsce, która wprowadziła ten system. Jako pierwsza - pilotażowo - zrobiła to Politechnika

INŻ. HENRYK MICHALAK

od 1969 r. pracownik najpierw Wyższej Szkoły Inżynierskiej, potem Politechniki Zielonogórskiej i od 2001 r. Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wieloletni szef Działu Aparatury, dyrektor Biura Rektora, a w ostatnich 10 latach - zastępca kanclerza ds. technicznych. Jedną z nielicznych osób pracujących w zielonogórskim szkolnictwie wyższym niemal od samego początku. Człowiek, który wniósł ogromny wkład w organizację zielonogórskich uczelni. 1 lutego br. przeszedł na emeryturę.

REKTOR PROF. DR HAB. MARIAN ECKERT WREĆZA H. MICHALAKOWI LIST GRATULACYJNY ZA DZIAŁALNOŚĆ NA RZECZ SPORTU AKADEMICKIEGO W UCZELNI – 1988 R. (W ŚRODKU ALFRED BRZÓZKA – KIEROWNIK SWFIS) (FOT. KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI)

H. MICHALAK PREZENTUJE REKTOROWI PROF. DR HAB. MICHAŁOWI KISIELEWICZOWI SZTANDAR UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO – 27.09.2002 R. (FOT. MARCIN ŁOBACZEWSKI)

REKTOR PROF. DR HAB. CZESŁAW OSĘKOWSKI WREĆZA PUCHAR I DYPLOM ZA II MIEJSCE W CYKLU TURNIEJÓW O PUCHAR JM REKTORA UZ – 20.05.2012 R. (FOT. KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI)

Wrocławską. Nie chwaląc się, przyjeżdżali do nas później przedstawiciele innych uczelni, żeby się nauczyć jak ten system wprowadzić u siebie. Bo nawet samo wdrożenie systemu nie było proste - wymagało przeszkolenia wszystkich ludzi odpowiedzialnych za sprzęt, wypełnienia kart dla każdego urzędnika osobno itp., itd. Ale było to bardzo przydatne. Dzisiaj to jest oczywiste - robimy „klik” i mamy wszystkie potrzebne informacje. W tamtych latach, żeby dowiedzieć się na przykład ile jakiego sprzętu jest na uczelni, trzeba było przeprowadzić inwentaryzację. Uważam to za nasz wspólny, bo nie tylko mój, sukces w ówczesnych czasach.

__W Dziale Aparatury spędził Pan wiele lat?

Tak. W aparaturze pracowałem kiedy funkcje rektorów WSI sprawowali profesorowie: Tadeusz Biliński, Michał Kisielewicz, Marian Eckert i Marian Miłek. Pamiętam, że początkowo w moim Dziale pracowało 5 albo 6 osób. Łatwo nie było, ale jakoś w tamtych warunkach dawaliśmy sobie radę. Na uczelni z każdym rokiem jednak wprowadzane były różne cięcia i ograniczenia, a ponieważ my, w przeciwieństwie do innych, nigdy nie narzekaliśmy, to w myśl zasady, że skoro nie płaczą to znaczy, że mają za dużo - zabierano mi kolejne etaty :) Ale wytrzymałaliśmy.

__A co było potem?

Po śmierci dyrektora Piotra Drzyzgi dyrektorem administracyjnym WSI został Andrzej Rybicki i to on bardzo mnie namawiał, żebym został jego zastępcą. Również ówczesny rektor, prof. M. Miłek przekonywał mnie, żebym przeszedł do administracji centralnej. Wreszcie po pół roku udało im się mnie namówić. To był rok 1981 i od tej pory jestem już stale w kadrze zarządzającej uczelnianą administracją.

__Co oczywiście wiąże się z przeróżnymi obowiązkami, ale jako z-ca dyrektora administracyjnego był Pan na pewno zaangażowany w przekształcanie WSI w Politechnikę Zielonogórską. Administracyjnie to na pewno było duże przedsięwzięcie...

Na pewno, ale muszę tutaj podkreślić, że ogromny wkład pracy w to przedsięwzięcie włożył prof. M. Miłek - ówczesny rektor. Pamiętam jak zaprosił do siebie rektora Politechniki Opolskiej, nazwiska już niestety nie pamiętam, ale przez kilka dni siedzieli w rektorskim gabinecie i przygotowywali cały plan. Natomiast ja, i nieżyjący już niestety, Andrzej Polito-wicz, staraliśmy się to wszystko opracować. Cała ta, rzeczywiście ogromna praca dużego zespołu ludzi przyniosła efekty i w 1996 r. powstała Politechnika Zielonogórska. Jej rektorem został prof. Michał Kisielewicz, który chciał, żebym został dyrektorem Biura Rektora. Na moją prośbę przez kolejnych kilka lat łączyłem obydwie te funkcje, tzn. dyrektora Biura Rektora i dyrektora ds. technicznych. Myślę, że z powodzeniem.

__No i doszliśmy do momentu kiedy rozpoczęto przygotowania do połączenia zielonogórskich uczelni i utworzenia Uniwersytetu. Tutaj mając już doświadczenia z powołania Politechniki Zielonogórskiej również włożył Pan bardzo dużo pracy w przygotowaniu.

Tak, o Uniwersytecie Zielonogórskim mówiło się już od wielu lat, ale dopiero wtedy przyszedł taki moment, że zarówno rektor WSP prof. Andrzej Wiśniewski i rektor PZ prof. Michał Kisielewicz przekonali uczelniane środowiska - przecież dwa oddzielne organizmy - do połączenia. Był to bardzo trudny okres. Większość pracowników UZ pamięta ten moment po połączeniu. Łatwo nie było. Dzisiaj już możemy powiedzieć, że z punktu widzenia uczelnianej administracji osiągnęliśmy organizacyjny sukces, ale tak naprawdę wszyscy też wiemy, że pełna integracja obydwu środowisk nastąpiła dopiero po kilku latach. Ale udało się i to jest najważniejsze. Dla uczelni, no i dla miasta - oznacza to uznanie i prestiż. Cieszę się z tego, a powiem nawet, że jestem dumny z faktu, że miałem w tym swój udział.

__Ze swojej strony gratuluję i dziękuję nie tylko za tę rozmowę, ale za 14 lat współpracy. W imieniu swoim i czytelników życzę powodzenia.

UCZELNIANE FORUM JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Dariusz Dolański

Z inicjatywy Uczelnianej Rady ds. Jakości Kształcenia przy współpracy Działu Kształcenia 5 lutego w Bibliotece Uniwersyteckiej odbyło się Uczelniane Forum Jakości Kształcenia. Było to pierwsze tego typu spotkanie adresowane do całej społeczności akademickiej, w którym wzięło udział blisko 50 osób.

Forum otworzyła prorektor ds. jakości kształcenia prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk, która zwróciła uwagę, że jakości kształcenia nie da się podnosić w zaciszu gabinetów. Jest to proces, który musi żyć, musi być doskonały, który wymaga wymiany doświadczeń i zaangażowania całej społeczności uczelni.

Podczas spotkania pełnomocnik rektora ds. jakości kształcenia dr hab. Dariusz Dolański, prof. UZ przedstawił główne problemy z wdrażaniem Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości na wydziałach naszego uniwersytetu i poddał pod dyskusję wnioski związane z planowanymi zmianami w systemie.

Żywą dyskusję wywołało wystąpienie pełnomocnika rektora ds. ewaluacji jakości kształcenia dr. hab. Krzysztofa Witkowskiego, prof. UZ na temat procesu ankietyzacji studentów. Jej uczestnicy zwracali uwagę na niską liczbę studentów wypełniających ankiety internetowe, poszukiwali możliwości aktywizacji młodzieży akademickiej w tym zakresie, proponowali także konkretne zmiany w pytaniach zamieszczonych w ankietach. Podkreślano rolę władz wydziałów i wszystkich nauczycieli akademickich w propagowaniu procesu ankietyzacji. Bowiem tylko wysoka frekwencja studentów, może dać wyniki, które wspomogą procesy doskonalenia jakości kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów. Pełnomocnik rektora ze swej strony zapewniał, że cały system ankietyzowania uzgodniony jest z przedstawicielami studentów i daje on gwarancję anonimowości wypełniającym internetowe formularze.

Ostatnim punktem Forum były zmiany w prawodawstwie dotyczące konstruowania programów studiów na przyszły rok akademicki wraz z reprezentowanymi przez uczelnianego koordynatora ECTS - dr Alinę Szelecką praktycznymi rozwiązaniami przygotowania programów kształcenia. Ten element spotkał się z dużym zainteresowaniem uczestników spotkania i licznymi pytaniami dotyczącymi stosowania nowych regulacji.

Uczelniane Forum Jakości Kształcenia odbyło się na naszym Uniwersytecie po raz pierwszy. Dyskusja i wnioski,

FOT. OD AUTORA

które powstały w jego wyniku zachęcają do organizowania podobnych spotkań w latach następnych i szerszego udziału zarówno kadry akademickiej, pracowników administracji jak i przedstawicieli studentów.

Pani mgr Renacie Kubiak

*wyrazy najgłębszego współczucia i słowa otuchy z powodu śmierci Mamy
składają*

Prorektor ds. Jakości Kształcenia oraz koleżanki z Pionu

NAJLEPSZE PRACE MAGISTERSKIE

Ewa Sapeńko

15 grudnia 2014 r. w Sali Ślubów zielonogórskiego Ratusza odbyła się uroczystość wręczenia nagród w konkursie na najlepszą pracę magisterską z zakresu profilaktyki, resocjalizacji, poprawy bezpieczeństwa w mieście Zielona Góra zorganizowanego przez Fundację „Bezpieczne Miasto” oraz Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Kapituła konkursu w składzie:

dr Zbigniew Bartkowiak - wieloletni prezes Zarządu Fundacji „Bezpieczne Miasto” - przewodniczący

dr Barbara Toroń-Fórmanek - Wydział Pedagogiki, Socjo-

logii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego - członek

dr Anna Szczęsa - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego - członek

Anna Nitschka - Biuro Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Zielona Góra - członek

Zbigniew Sługocki - Biuro Zarządzania Kryzysowego Urzędu Miasta Zielona Góra - członek

po zapoznaniu się z treścią prac oraz z opiniami promotorów i recenzentów, wybrała w głosowaniu 6 prac i nagrodziła 5 autorów:

I miejsce i nagrodę pieniężną 1200 zł brutto otrzymuje **mgr Kamila Kaźmierzów** za pracę *Życie po stracie w indywidualnych biografiach studentek Uniwersytetu Zielonogórskiego*. Praca została napisana pod kierunkiem dr hab. Grażyny Miłkowskiej, prof. UZ oraz dr Jolanty Lipińskiej-Lokś, oraz za pracę *Poczucie bezpieczeństwa w doświadczeniach studentów zamieszkujących w zielonogórskich domach studenta*. Praca została napisana pod kierunkiem prof. dr. hab. Zdzisława Wołka.

II miejsce i nagrodę pieniężną 1200 zł brutto otrzymuje **mgr Mariola Pinkowska** za pracę *Stosunek studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego do przemocy domowej wobec dzieci*. Praca została napisana pod kierunkiem prof. zw. dr. hab. Andrzeja Radziewicza-Winnickiego.

III miejsce i nagrodę pieniężną 900 zł brutto otrzymuje **mgr Kornelia Gniewczyńska** za pracę *Przestępczość w mieście Zielona Góra w latach 2009-2013*. Praca została napisana pod kierunkiem dr. Artura Dolińskiego.

IV miejsce i nagrodę pieniężną 900 zł brutto otrzymuje **mgr Leszek Kornosz** za pracę *Problemy dorastającej młodzieży mieszkańców bursy w Zielonej Górze*. Praca została napisana pod kierunkiem dr hab. Grażyny Miłkowskiej, prof. UZ oraz dr Jolanty Lipińskiej-Lokś.

V miejsce i nagrodę pieniężną 750 zł brutto otrzymuje **mgr Łukasz Knap** za pracę *Świadomość potrzeby ochrony danych osobowych, a różne formy aktywności na portalach społecznościowych*. Praca została napisana pod kierunkiem dr Jacka Jędrzyckowskiego.

Kapituła postanowiła przyznać również 3 wyróżnienia:

Wyróżnienie i nagrodę pieniężną 350 zł brutto otrzymuje **mgr Beata Czernuszka** za pracę *Zjawisko alkoholizowania się młodzieży w Gimnazjum nr 9 w Zielonej Górze*. Praca została napisana pod kierunkiem dr hab. Grażyny Miłkowskiej, prof. UZ oraz dr Jolanty Lipińskiej-Lokś.

Wyróżnienie i nagrodę pieniężną 350 zł brutto otrzymuje **mgr Agnieszka Stankiewicz** za pracę *Gotowość do zmiany kobiet mieszkających w Schronisku dla Matki i Dziecka w Zielonej Górze*. Praca została napisana pod kierunkiem prof. dr. hab. Zdzisława Wołka.

Wyróżnienie i nagrodę pieniężną 350 zł brutto otrzymuje **mgr Dorota Piotrowska** za pracę *Sytuacja życiowa samotnych kobiet ze Schroniska dla Matki i Dziecka w Zielonej Górze*. Praca została napisana pod kierunkiem dr Jolanty Lipińskiej-Lokś.

Nagrody sfinansowano ze środków pochodzących z budżetu Miasta Zielona Góra. Pula nagród w 2014 roku wyniosła 6 000 zł.

NOWY WYKAZ CZASOPISM PUNKTOWANYCH

Grażyna Lipińska-Nowak

Biblioteka Uniwersytecka

31 grudnia 2014 r., zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym (Dz. U. poz. 877), ogłoszono w formie komunikatu nowy, zaktualizowany wykaz czasopism punktowanych. Listy A, B i C obejmują ok. 18 000 czasopism polskich i zagranicznych.

Wykaz czasopism naukowych składa się z 3 części stanowiących załącznik do ww. komunikatu: w zakresie punktacji ogłoszonej 17 grudnia 2013 r. część C:

Lista A - została zaktualizowana według wskaźników Impact Factor opublikowanych na liście Journal Citation Reports w roku 2014 r. obejmuje 10 996 czasopism naukowych;

Lista B - zawiera liczbę punktów za publikacje w cza-

sopismach naukowych nieposiadających współczynnika wpływu Impact Factor (IF) i została uaktualniona po rozpatrzeniu zastrzeżeń zgłoszonych przez redakcje czasopism - obejmuje 2616 czasopism naukowych;

Lista C - pozostała bez zmian, zawiera liczbę punktów za publikacje w czasopismach naukowych znajdujących się w bazie European Reference Index for the Humanities (ERIH) i obejmuje 4272 czasopisma naukowe.

Na wykazie przygotowanym przez MNiSW znajduje się 13 czasopism wydawanych na Uniwersytecie Zielonogórskim, których punktacja nie zmieniła się od ubiegłego roku.

Czasopismo *Discussiones Mathematicae: Graph Theory*, które jako drugi tytuł wydawany na Uniwersytecie Zielonogórskim, jest na tzw. „liście filadelfijskiej” (ISI Master Journal List) od 2014 r., czeka na naliczenie wskaźnika Impact Factor. Czasopisma indeksowane w bibliograficznych bazach danych tworzonych przez ISI, którym zostanie naliczony IF, zostają umieszczane na liście A.

WYKAZ PUNKTOWANYCH CZASOPISM WYDAWANYCH NA UZ

Tytuł czasopisma	ISSN	Lista	punktacja 2014
Civil and Environmental Engineering Reports	2080-5187	B	5
Discussiones Mathematicae: Differential Inclusions: Control and Optimization	2084-0365(e)	B	10
Discussiones Mathematicae: General Algebra and Applications	2084-0373(e)	B	10
Discussiones Mathematicae: Graph Theory	2083-5892(e)	B	10
Discussiones Mathematicae: Probability and Statistics	2084-0381(e)	B	10
Dyskursy Młodych Andragogów	2084-2740	B	4
In Gremium. Studia nad Historią, Kulturą i Polityką	2082-9892	B	4
International Journal of Applied Mathematics and Computer Science	1641-876X	A	25
International Journal of Applied Mechanics and Engineering Management	1734-4492	B	7
Problemy Profesjologii	1429-9321	B	7
Studia Zachodnie	1895-197X	B	5
Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego. Inżynieria Środowiska	1428-0663	B	3
	1895-7323	B	4

SPROSTOWANIE

Autorką artykułu „Świat własności intelektualnej”, który ukazał się w grudniowo-styczniowym numerze Miesięcznika 9-1 (220-221), jest Sylwia Domańska z Biblioteki Uniwersyteckiej. Autorkę i czytelników przepraszamy za pomyłkę.

SYSTEM KOMPUTEROWEJ EWIDENCJI PUBLIKACJI SKEP

Grażyna Lipińska-Nowak

Biblioteka Uniwersytecka

Do zadań biblioteki naukowej należy m.in. prowadzenie działalności bibliograficznej i dokumentacyjnej (*Ustawa o bibliotekach* z 27 czerwca 1997 r., art. 4 oraz poprzednia z roku 1968). Dla bibliotek uczelnianych jest to jedna z podstawowych funkcji, co ma wyraz w zarządzeniach wydawanych przez władze uczelni oraz w regulaminach organizacyjnych bibliotek. *Regulamin organizacyjny BUZ* doprecyzowuje to zadanie w ten sposób: „Jedną z podstawowych funkcji biblioteki jest tworzenie systemu dokumentującego publikacje naukowe pracowników uczelni” (rozdz. II p. 1.2.).

Bibliograficzne bazy danych zastąpiły drukowane bibliografie dorobku naukowego pracowników i są wykorzystywane nie tylko jako źródło informacji o publikacjach, lecz także do celów szeroko pojętej sprawozdawczości, statystyk, rankingów, analiz bibliometrycznych. Zadanie to biblioteki rozumieją zazwyczaj szerzej i nie ograniczają bibliografii do rejestrowania publikacji o charakterze naukowym. Bibliotekarze zajmujący się analizą BPP wymieniają dwie grupy najczęściej rejestrowanych dokumentów. Pierwsza grupa to „typowe” publikacje stanowiące od lat główny zrąb wykazów publikacji szkół wyższych, do których należą: książki, referaty opublikowane w materiałach konferencyjnych, artykuły, samoistne piśmienniczo fragmenty większych opracowań (rozdziały, fragmenty książek). Drugą grupę stanowią publikacje charakterystyczne dla profilu danej uczelni lub publikacje, których rejestracja w bibliografii wynika z celów przyjętych w poszczególnych szkołach wyższych. Zaliczyć tu można materiały niepublikowane, takie jak: raporty, sprawozdania z prac badawczych, opisy i zgłoszenia patentowe, tłumaczenia, głosy w dyskusji, komentarze, listy do redakcji, prace magisterskie, prace doktorskie, notatki, postery, wywiady.

Bibliografia publikacji pracowników UZ, dobrze nam znana SKEP (System Komputerowej Ewidencji Publikacji), była już kilkakrotnie prezentowana na łamach miesięcznika UZ, a poprzednio Biuletynu PZ. Tytułem przypomnienia: system działa od listopada 2000 r., ale baza danych jest kontynuacją bibliografii drukowanych, które opracowywały działy informacji naukowej na obydwu uczelniach. W początkowym okresie baza zawierała publikacje od 1998 r., w miarę potrzeb uzupełniono również bazę o publikacje wcześniejsze.

Dorobek naukowy pracowników jest dodawany do bazy SKEP tylko na podstawie oryginałów publikacji w formie papierowej lub elektronicznej.

SKEP jest typem bibliografii osobowej zespołu, jest bibliografią bieżącą i retrospektywną, a publikacje byłych pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego nie są usuwane z bazy. W systemie zarejestrowanych jest 1721 autorów z UZ oraz 7444 współautorów spoza uczelni. Skorowidz autorów UZ zawiera 406 nazwisk

emerytów i byłych pracowników naukowych, którzy odeszli do innych jednostek oraz 189 nazwisk doktorantów i studentów studiów doktoranckich. Lista pracowników jest generowana z bazy PERS i wszelkie zmiany w strukturze uczelni automatycznie są uwzględniane w naszej bazie.

Zawartość bazy

Publikacje są klasyfikowane dwustopniowo wg 9 kategorii. W każdej kategorii następuje podział na podgrupy sukcesywnie modyfikowane, a ich opis jest oparty na punktacji publikacji zastosowanej w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu MNiSW z 13 lipca 2012 r. dotyczącym kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym (Dz.U. poz. 877).

Obecnie liczba wszystkich publikacji w bazie wynosi 45 257, w tym niemal 56,5 proc. są to publikacje punktowane, a 43,5 proc. to publikacje bez punktów.

Na potrzeby artykułu połączono niektóre kategorie tworząc 6 następujących grup:

Kategoria 1:

wydawnictwa zwarte - monografie, podręczniki, skrypty, tłumaczenia - 6205 publikacji,

Kategoria 2:

rozdziały, części w wydawnictwach zwartych, hasła w encyklopediach - 11 114 publikacji,

Kategoria 3 i 4:

artykuły recenzowane w czasopismach, wydawnictwach ciągłych (np. zeszytach naukowych) oraz notatki, recenzje, artykuły informacyjne - 17 017 artykułów,

Kategoria 5:

materiały konferencyjne (referaty i abstrakty) - 8578,

Kategoria 6:

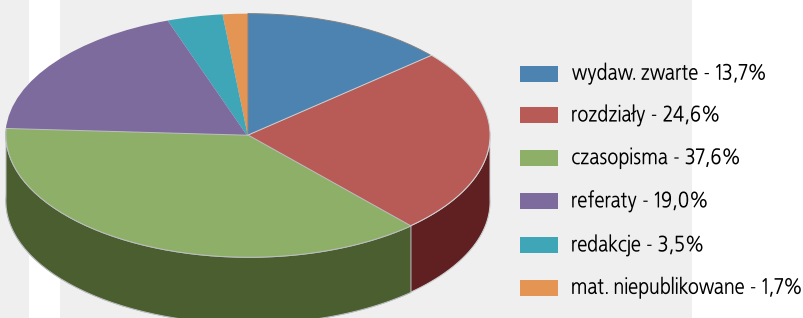
redakcje w wydawnictwach zwartych, redakcje w czasopismach, udział w kolegiach redakcyjnych - 1575,

Kategorie 7, 8, 9:

pozostałe (patenty, wzory użytkowe, raporty, doktoraty) - 768 dokumentów.

Diagram ilustruje procentowy udział publikacji w bazie SKEP z podziałem na kategorie

KATEGORIE

Niemal 40 proc. zawartości bazy stanowią publikacje w czasopiśmie i innych wydawnictwach ciągłych (pracach naukowych, zeszytach naukowych, biuletynach itp.). Publikacje w czasopiśmie podlegają punktacji zgodnie z wykazem czasopism punktowanych ogłaszanych każdorazowo Komunikatem MNiSW.

Po zmianach dotyczących punktacji publikacji artykułów w czasopiśmie zawartych w *Rozporządzeniu z 2012 r.* program SKEP został zaopatrzony w dodatkowe narzędzie i przygotowany do naliczania różnej wartości dla czasopism w poszczególnych latach. W wyniku tych operacji powstała *Lista czasopism wraz z punktacją*, umieszczona na stronie głównej bazy. Zawiera punktację czasopisma zgodną z listą A, B i C, począwszy od roku 2009 oraz liczbę opracowanych artykułów. Obecnie lista ta zawiera 1026 tytułów czasopism i jest generowana na bieżąco, w trakcie opracowywania nowych publikacji.

FRAGMENT LISTY CZASOPISM PUNKTOWANYCH WRAZ Z PUNKTACJĄ

	tytuł czasopisma w systemie SKEP	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Liczba zarejestrowanych publikacji
3	<u>Acta Agrobotanica</u>			7	7	8	8	1
4	<u>Acta Agrophysica</u>	4	6	5	5	7	7	4
5	<u>Acta Biochimica Polonica</u>	15	20	15	15	15	15	10
9	<u>Acta Mathematica Hungarica</u>	15	20	20	20	20	20	10
10	<u>Acta Mathematica Sinica, English Series</u>	20	27	25	25	25	25	3
118	Astrophysical Journal	24	32	40	40	40	40	59
224	Diametros: internetowe czasopismo filozoficzne			10	10	10	10	5
361	IEEE Transactions on Industrial Electronics	24	32	45	45	50	50	3
362	IEEE Transactions on Instrumentation and Measurement	20	27	25	25	25	25	3
709	Prace Naukowe Politechniki Warszawskiej. Elektronika	2	2					13
762	Przegląd Zachodni	4	9	8	8	9	9	28

Zmiany w wyświetlaniu danych

We wrześniu pojawił się nowy sposób wyświetlania danych dla pracownika jednostki. Raport dla pracownika zawiera tak jak poprzedni tabelę z danymi wydziału, instytutu lub zakładu pobieranymi z bazy PERS, zmienne dane dotyczące wybranego okresu i liczbę publikacji oraz stałe dane (bez możliwości wyboru), dotyczące wartości publikacji pracownika za ostatnie pełne 4 lata (od 1 stycznia są to lata 2011-2014). Dodano natomiast drugi sposób wyświet-

lenia punktów: za publikacje bez podziału na współautorów jednostki. Ten postulat był bardzo często zgłaszany przez pracowników naukowych pracujących w zespołach zadaniowych, w strukturach własnych jednostek. Dodatkowo baza generuje średnie wartości za wszystkie publikacje z czterech lat łącznie oraz z podziałem na kategorię.

TABELKA Z RAPORTU DLA PRACOWNIKA

Nazwisko pracownika	
Wydział:	Wydział Ekonomii i Zarządzania
Jednostka:	Katedra Inżynierii Zarządzania
Okres:	2010-2015
Znaleziono:	66 pozycji bibliograficznych w wybranym okresie 53 pozycji bibliograficznych za ostatnie 4 pełne lata
Punkty:	210 (punkty pracownika za ostatnie 4 pełne lata <i>bez podziału na współautorów</i>) WZ: 45 (22,5) WZ-ROZ: 24 (4) CZASOP: 82 (5,47) INNE-REC: 39 (6,5) KONF: 15 (,65) RED: 5 (5) (w nawiasach średnia ilość punktów pracownika w ramach danej kategorii) 3,96 (średnia punktów za ostatnie 4 pełne lata <i>bez podziału na współautorów</i>) 152,83 (punkty pracownika za ostatnie 4 pełne lata <i>z podziałem na współautorów</i>) WZ: 45 (22,5) WZ-ROZ: 16 (2,67) CZASOP: 55,33 (3,69) INNE-REC: 21,5 (3,58) KONF: 12,5 (,54) RED: 2,5 (2,5) (w nawiasach średnia ilość punktów pracownika w ramach danej kategorii) 2,88 (średnia punktów za ostatnie 4 pełne lata <i>z podziałem na współautorów</i>)

Dane za rok 2014 zmieniają się dynamicznie, w miarę opracowania nowych publikacji. Duża grupa oficyn wydawniczych i redakcji czasopism w pierwszym kwartale zamyka dopiero rok poprzedni, a ponieważ zasadą bibliografii jest opracowywanie danych po ukazaniu się publikacji, właściwe dane statystyczne za poprzedni rok zwykle pojawiają się pod koniec pierwszego kwartału następnego roku. Obecnie aktualizowana jest punktacja czasopism zgodnie z opublikowanym nowym wykazem czasopism punktowanych za 2014 rok.

Wszelkich informacji na temat działania Systemu Komputerowej Ewidencji Publikacji udzielają bibliotekarze z Działu Informacji Naukowej:

mgr Grażyna Lipińska-Nowak
mgr Wanda Milczewska
mgr Beata Mirkiewicz
e-mail: SKEP@bu.uz.zgora.pl
tel. 68-328-2154, 68-328-2168

HOŁD DLA PRZYJACIELA

**WYSTAWA TADEUSZA GUSTAWA WIKTORA
W GALERII BIBLIOTEKI UNIWERSYTECKIEJ (13.01.2015–31.03.2015)**

Janina Wallis

Biblioteka Sztuki WA

13 stycznia 2015 r. w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej odbyło się otwarcie wystawy *Epitafium dla Jana Berdyszaka* autorstwa prof. Tadeusza G. Wiktor reprezentującego krakowskie środowisko artystyczne. Autor pokazał malarstwo i grafiki z kilku seryjnych cykli: *Epitafia polskie*, *Transcendenty*, *Ikonostas łódzki*, *Seledynowy*, *Beżowy*, *Różowy*, *Poza-mediolańskie noce*, *Platonie częstochowskie* i *Platonie kołobrzeszkie*.

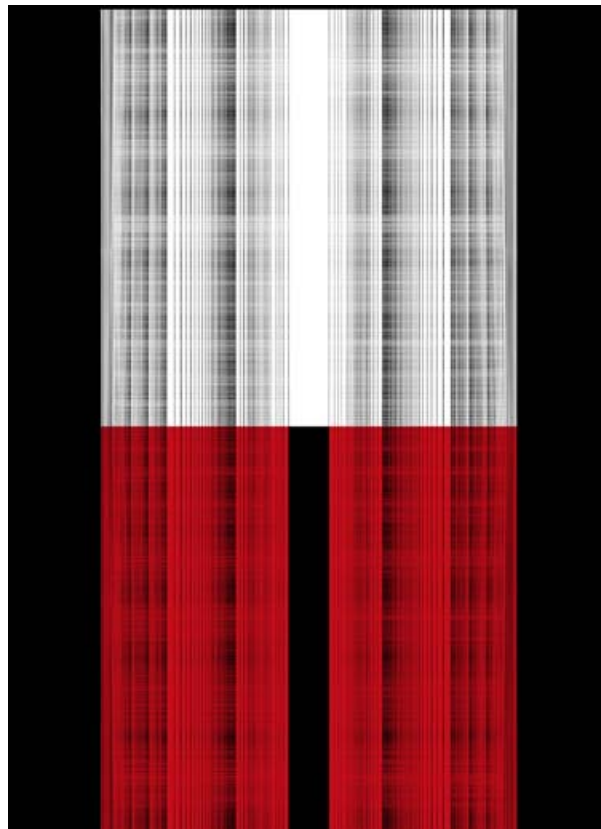
Seria *Epitafia polskie* jest poświęcona wybitnym przedstawicielom kultury polskiej, których Tadeusz G. Wiktor szczególnie ceni, którzy są mu bliscy, i którzy przyczynili się do jego rozwoju. Dedykowana jest artystom - Romanowi Opatce, Jerzemu Nowosielskiemu i Witoldowi Skuliczowi, poetom - Janowi Kochanowskiemu i Zbigniewowi Herbertowi oraz kompozytorom - Witoldowi Lutosławskiemu i Mikołajowi Góreckiemu. Z omawianej serii do chwili obecnej powstało około dwudziestu prac.

Najnowsza grafika powstała w hołdzie dla przyjaciela - Jana Berdyszaka, artysty klasyka polskiej awangardy. Jan Berdyszak przez wiele lat był związany z życiem Uniwersytetu Zielonogorskiego. Był profesorem w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym UZ (1996-2006). Współpracował z Biblioteką Uniwersytecką. Był naszym Przyjacielem i Mistrzem. Współtworzył Bibliotekę Sztuki, był twórcą idei ARTOTEKI i członkiem jej Rady Programowej. Zaangażowanym także w projekt nowoczesnej Biblioteki Uniwersytetu Zielonogorskiego. Wspierał nas swoim autorytetem od 1997 r.

Tadeusz G. Wiktor, znakomity artysta, wytrawny esteta, ofiarował do Kolekcji Artoteki Uniwersyteckiej prezentowaną na wystawie grafikę *Epitafium dla Jana Berdyszaka* z 2014 r. To abstrakcja geometryczna, pełna metafizycznych treści i odniesień transcendentnych, swoista polifonia pamięci dla Jana Berdyszaka.

Wystawa będzie otwarta do końca marca 2015 r. Prace artysty można oglądać w godz. od 9.00 do 19.00.

Serdecznie dziękuję Pani Prorektor prof. dr hab. inż. Magdalenie Graczyk za objęcie Honorowym Patronatem wystawy. Składam również wyrazy wdzięczności prof. Stanisławowi R. Korytce i jego asystentowi mgr. Jarkowi Jeschke za pomoc w organizacji i aranżacji wystawy.

FOT. T.G. WIKTOR, EPITAFIA POLSKIE, EPITAFIUM DLA JANA BERDYSZAKA, CYFRODRUK, 151 x 110, 2014

T. G. WIKTOR, NA DRUGIM PLANIE – JAN BERDYSZAK, PODCZAS WYSTAWY PT. *IKOZONOFIA WIECZYSTAW* W GALERII GRAFIKI BIBLIOTEKI SZTUKI, 2006 R. FOT. MAREK LALKO

TADEUSZ GUSTAW WIKTOR

ur. W 1946 r. w Jeleniej Górze. Studia: Wydział Malarstwa i Wydział Grafiki ASP w Krakowie (1968-1974). Dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Malarstwa prof. Adama Marczyńskiego (1972-1974). Profesor zwyczajny Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (Katedra Intermediów). Członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Triennale Grafiki, Kraków. W latach 1984-2014 uczestnik wszystkich edycji międzynarodowego *Pleneru malarzy posługujących się językiem geometrii* organizowanego przez Bożenę Kowalską (Chelm/Okuninka, Orońsko, Radziejowice/Warszawa/Radom).

Tadeusz Gustaw Wiktor uprawia malarstwo, rysunek i grafikę warsztatową, zajmuje się także grafiką projektową, pisze poezję. Ponadto zajmuje się krytyką artystyczną. Działalność twórczą łączy z aktywnością teoretyczną, której główny przedmiot stanowi, stworzona przez siebie Jednolita Teoria Pola Pan-obrazu. W *Kalendarium indywidualnym*¹ pisze następująco: „W proponowanej przeze

mnie wersji *Ikonozofii Wieczystej* celem jest synteza (unia, zespolenie, integracja) obu stref Pan-obrazu: fizycznej i duchowej, względnej i bezwzględnej. Tym co je łączy, co je spaja w całość, jest Absolut jako Archetyp Archetypów. Jeśli więc u Junga Jaźń jako źródło *Ego* jest celem rozwoju tego *Ego*, tak u mnie Absolut jako Prapodstawa obrazowej »świadomości« *Ego*, jest celem rozwoju tej świadomości. Cel tego rozwoju można (...) nazwać poznananiem poprzez malarstwo”. Twórczość Wiktora charakteryzuje szczególna dbałość o ład i geometryczny porządek obrazowania. Osiąga to drogą nie tylko suchej kalkulacji i formalnych, zdyscyplinowanych przemyśleń ale i intuicji, stanów kontemplacji. Treści metafizyczne, odniesienia transcendentne, mistyczne znajdują tu rygorystyczną bazę w doświadczeniach m.in. Malewicza, Mondriana, a także myślicieli - filozofów tradycji chrześcijańskiej oraz Dalekiego Wschodu. W obrazach i grafikach, rysunkach Wiktora dostrzegamy zasadniczą grę wzajemnych dualnych relacji elementów konstrukcji: pozytywu i negatywu, pionu i poziomu, światła i mroku, wypełnienia przestrzeni oraz jej pustki. W obrazowaniu symbolicznym pojawiają się tutaj uniwersalistyczne formy - znaki: koła, kwadratu, trójkąta, krzyża, mandali, ostrołuku lub pełnego łuku (półkola), bramy, szczeliny, promyka światła.² Artysta pracuje rozbudowanymi w czasie seriami prac (np. *Zbiór 19, Czarny 1972, Zbiór 20, Biały 1974, Treny Smoleńskie 2010*). Niejednokrotnie całościowe układy ich prezentacji przybierają formę environment, jak chociażby w przypadku zestawu zatytułowanego *Znikąd, nigdzie, donikąd... I*, 1989. Dodatkowym fenomenem oeuvre artysty jest perfekcyjność wykonania dzieł nie pozbawiona estetycznych, intrygujących zalet w warstwie wizualnej.

Ma na swoim koncie 50 wystaw indywidualnych i ponad 400 wystaw zbiorowych, w tym około 180 wystaw krajowych, 200 wystaw międzynarodowych i 60 wystaw polskiej sztuki za granicą. Otrzymał wiele prestiżowych krajowych i międzynarodowych nagród i wyróżnień, m.in.: **1978** - Special Prize, VII Międzynarodowe Biennale Grafiki, Kraków; **1983** - Stypendium Fundacji Kultury Polskiej, Norrköping (Szwecja); **1984** - Prix ex quo, X. Międzynarodowe Biennale Grafiki, Kraków; **1986** - Nagroda Miesięcznika „Projekt”, XI Międzynarodowe Biennale Grafiki, Kraków; **1988** - Grand Prix, 11-eme Exposition Internationale de Dessins Originaux, Rijeka (Jugosławia); **1997** - Grand Prix 3. Triennale Grafiki Polskiej '97, Katowice; **1997** - Grand Prix, III Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego, Lubaczów; **1997** - Prix ex aequo, nagroda regulaminowa, Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków; **2000** - Nagroda Specjalna Wojewody Małopolskiego, Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków; **2006** - Nagroda regulaminowa, Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków; **2006** - Medal 40-lecia, Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków; **2007** - Irene und Peter Ludwig Preis, Print. Internationale Grafik Triennale, Wiedeń.

¹ Zob. T.G. Wiktor, *Tadeusz Gustaw Wiktor. Teksty artystów*. w: *Kalendarium indywidualne*, wyd. Galeria QQ, Kraków 1994.

² Zob. B. Kowalska, *Wiktor*, Pismo Artystyczne „Format”, nr 47, 2005.

UNIwersytety Świata

„REPUBLIKA UCZONYCH” czyli UNIwersytet w Tybindze

Danuta Nowak

Wiesław Hładkiewicz

Wydział Humanistyczny

Tybinga (Tübingen), to duchowe centrum Szwabii. Takie oficjalne określenie wyznacza status tej prowincjonalnej miejscowości położonej nad malowniczym Neckarem. Miasto leży ok. 45 km na południe od Stuttgartu. Liczy ok. 90 tysięcy mieszkańców z czego ponad 20 tys. stanowią studenci. Założony w 1477 r. jeden z najstarszych uniwersytetów niemieckich jest od sześciu wieków wizytówką i symbolem miasta. Uniwersytet Eberharda Karola w Tybindze to największy pracodawca w całym regionie południowej Wirtembergii. Zatrudnia dziesięć tysięcy osób, w tym dwa tysiące naukowców. Najczęściej w okolicach dworca kolejowego na pytanie przyjeźdźcy: „Gdzie tu jest uniwersytet?” - odpowiada się ze wzruszeniem ramion: „Wszędzie”. Tak jest w istocie. Według danych statystycznych w Tybindze jest najwięcej księgarń w Niemczech, w stosunku do liczby mieszkańców. Księgarń i optyków, co stanowi konsekwentne połączenie.

Tutaj wykladał literaturę niemiecką m.in. szwabski poeta romantyczny Ludwig Uhland, znany Polakom jako autor wiersza pt. *Mickiewicz*. Związki Tybingi ze Słowiańszczyzną datują się niemal od czasu powstania uniwersytetu. W połowie XVI stulecia wydrukowano tu pierwszą książkę, katechizm Primusa Trubera. Dzięki umowie o bezpośredniej współpracy między Uniwersytetem Warszawskim a Uniwersytetem w Tybindze, podpisanej z inicjatywy profesor Ilse Kunert, która w latach 1968-1990 kierowała katedrą językoznawstwa słowiańskiego, powstał w Tybindze stały lektorat języka polskiego, obsadzany zwyczajowo przez adiunktów Wydziału Polonistyki UW.

Chyba żaden inny uniwersytet nie odcisnął takiego piętna na życiu naukowym i duchowym całych Niemiec jak uniwersytet w Tybindze. Zainteresowanym historią przedstawianej przez nas uczelni polecamy fascynującą monografię uniwersytetu w Tybindze, napisaną przez Waltera Jensa, emerytowanego profesora retoryki (gdzie jeszcze

w Europie jest taka katedra?), pt. *Eine deutsche Universität: 500 Jahre Tübinger Gelehrtenrepublik*, wydana 1977 r. w München. Wszystkie opisane przez profesora Jensa okoliczności sprawiają, iż to wielowiekowe uniwersyteckie miasto nad malowniczym Neckarem w pełni zasługuje na pojawiające się w literaturze zaszczytne miano „Republika uczonych”.

NEUE AULA DER UNIVERSITÄT TÜBINGEN. BILD: BUCHEGGER
<http://www.tuebingen.de/641.html>

Pani Teodorze Schmidt
wyraży szczerego współczucia
z powodu śmierci Brata i Teścia
składają
koleżanki z Pionu Prrektora
ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą

Bardzo serdecznie dziękuję wszystkim, którzy w ciężkich chwilach wspierali nas, dodawali otuchy i okazali mojej rodzinie i mnie wyrazy współczucia z powodu śmierci śp. Brata i Teścia.

Teodora Schmidt

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

76 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

23 stycznia 2015 r. w Galerii Grafiki odbyło się otwarcie wystawy Anny Kodź reprezentującej wrocławskie środowisko artystyczne. Autorka zaprezentowała prace z cyklu *Materia gestu* wykonane w technice serigrafii. Wystawie towarzyszył wykład.

Janina Wallis

Materia gestu

Ciało ludzkie, jako niezgłębiona tajemnica, od zawsze inspirowało artystów - jest też motywem przewodnim w twórczości Anny Kodź. Jej wypracowany przez lata, autorski sposób pracy z aktem, odkrywa przed widzami nowe możliwości tego tematu. Pojawiające się elementy fauny i flory nawiązują do motywów z wielu mitologii, dzięki czemu prace na wskroś współczesne emanują wrażeniem ponadczasowości, nie będąc zarazem bezpośrednią kalką znanych z historii motywów.

Grafiki Anny zwracają także uwagę niezwykle wysmakowanym doborem kolorów, pieczołowicie dopasowanym do nastroju pracy, raz pogłębiając wrażenie dynamiki, wibracji, następnym razem wyciszając, tworząc poczucie zagubienia bohatera.

Tajemniczość prac pogłębia fakt, że autorka z żelazną konsekwencją nie zdradza swych inspiracji bezpośrednio w tytułach poszczególnych grafik. Nazwy dotyczą właściwie całych serii, jak *Akt*, *Akt Graficzny*, *Barwy Ochronne*. Taka oszczędność w szafowaniu słowem daje możliwość widzowi prowadzenia swobodnej gry wyobraźni, nadawania własnych interpretacji.

Serie powstają zazwyczaj przez dłuższy okres czasu, zawierają się w nich różne techniki jak mezzotinta, lino ryt i serigrafia na papierze, serigrafia na pleksi, czy też ostatnie próby tej techniki na szkle i ceramice. Pomimo różnic warsztatowych cykle w swej całości utrzymują spójność nie tylko dzięki motywowi ciała ludzkiego ale też nieuchwytniej atmosferze zawartej w pracach, wynikającej ze sposobu obrazowania: z jednej strony odważne akty opracowywane często na podstawie własnych zdjęć i pracy z żywym modelem, zarazem zachowujących poszanowanie dla intymności poszczególnych postaci.

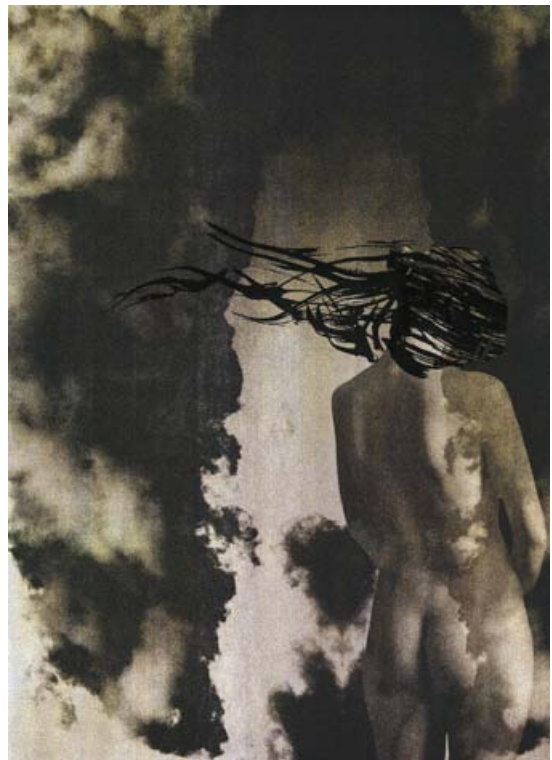
Mając możliwość oglądania prac Anny Kodź na co dzień, odczuwa się nieustający niedosyt, potrzebę i przyjemność wracania do tych grafik, podążając za wciąż nowym sposobem ich postrzegania, delektując się nieuchwytnym do sklasyfikowania kolorem zmieniającym się wraz z otoczeniem i porą dnia.

Małgorzata ET BER Warlikowska

ANNA KODŹ, BARWY OCHRONNE II, SERIGRAFIA, 70 x 50, 2015

ANNA KODŹ, BARWY OCHRONNE I, SERIGRAFIA, 70 x 50, 2015

INSTYTUT MUZYKI

Kolędowanie w Instytucie Muzyki

Dawny zwyczaj staropolski każe, by w czasie Godów, czyli od wigilii Bożego Narodzenia do święta Trzech Króli składać życzenia, odwiedzając się nawzajem. Należało przy tym kolędować, a za kolędę otrzymać datki lub słodkości. Tylko w tym czasie można było śpiewać kolędy i pastorałki. Za tym dawnym zwyczajem podążyli też pracownicy i studenci Instytutu Muzyki i zgodnie z tradycją kolędowali aż do 2 lutego, tj. święta Objawienia Pańskiego, zwanego świętem Matki Boskiej Gromnicznej. W tym czasie odbyło się kilka koncertów.

W niedzielę, 4 stycznia w kościele pw. Najświętszego Zbawiciela w Zielonej Górze z inicjatywy prof. Macieja Ogarka odbył się wyjątkowy koncert z udziałem znanej zielonogórzanki - skrzypaczki Doroty Siudy. W koncercie wystąpił także Chór Towarzystwa Śpiewaczego „Cantemus Domino”, Orkiestra Kameralna „Zielonogórskie Talenty” oraz dr hab. Bartłomiej Stankowiak realizujący na pozytywie partię basso continuo. Orkiestrę tworzyli młodzi muzycy wywodzący się z zielonogórskiego środowiska muzycznego: absolwenci i wyróżniający się uczniowie zielonogórskiej szkoły muzycznej. Koncert poprowadziła Elżbieta Kusz. W programie koncertu zabrzmiały m.in.: dwa koncerty skrzypcowe - E-dur J. S. Bacha i f-moll *Zima* z cyklu *Cztery pory roku* A. Vivaldiego oraz oparta na motywach polskich kolęd *Msza pasterka* ks. A. Tłoczyńskiego.

Chór Towarzystwa Śpiewaczego „Cantemus Domino” pod dyrekcją Macieja Ogarka wystąpił także 8 stycznia w sali Gminnego Ośrodka Kultury w Łazie, 11 stycznia w auli Uniwersytetu Zielonogórskiego w koncercie kolędowym zorganizowanym przez Parafię Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego w Zielonej Górze oraz 25 stycznia w kościele pw. Najświętszego Zbawiciela w Zielonej Górze. W koncercie tym wystąpili ponadto soliści: Alina Marciniak i Violetta Janecka (soprany), Regina Chańczewska (mezzosopran), Kazimierz Naumowicz (tenor) oraz Eugeniusz Olejniczak (bas). Chórowi na fortepianie towarzyszyła Hanna HOLEKSA. Poezję związaną ze świętami Bożego Narodzenia recytowała Małgorzata Wower, koncert poprowadziła Elżbieta Kusz.

W czwartek, 15 stycznia kolędnicy zawitali do Piekarni Cichej Kobiety w Zielonej Górze. Byli to studenci dr hab. Bogumity Tarasiewicz, prof. UZ: Wioleta Olszewska, Natalia Towpik, Adrianna Wilke, Kornelia Koziańska, Małgorzata Schmidt, Dawid Markowski, Karol Stróżyk, Piotr Watras i Joachim Ryczek. W koncercie gościnnie wystąpili Jacek Czeszanowski i Sergiusz Błaszczak z zielonogórskich warsztatów terapii zajęciowej. Studentom towarzyszył pianista dr hab. Bartłomiej Stankowiak. Tradycji stało się zadość - za kolędę studenci zostali poczęstowani pyszną gulaszową zupą

Kolejne dwa koncerty odbyły się 27 stycznia. Pierwszy w Zajeżdźcie Pocztownym, drugi w Snooker Club. Pierwszy koncert zrealizowany został pod opieką artystyczną dr hab. Jolanty Sipowicz, prof. UZ. W koncercie wystąpili wokaliści: Joanna Nowaczyk, Andrea Hampel, Aleksandra Sieja, Patrycja Kamola, Monika Janicka, Weronika Szydłowska, Adrianna Wilke i Joachim Ryczek oraz instrumentalni:

Szymon Chudy i Szymon Rauhut (gitara), Tomasz Glinka (bas), Grzegorz Strzelczyk (saksofon), Paweł Nienadowski (perkusja) oraz Robert Wawrzyński i Krzysztof Gostkowski (fortepian). Koncert miał charakter charytatywny. Jego celem było wsparcie zielonogórskiego schroniska dla zwierząt. Biletom wstępu była symboliczna puszka karmy. W programie koncertu zabrzmiały utwory o charakterze świątecznym: kolędy, christmas songs (m.in. w aranżacji studenta kierunku *edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej* Krzysztofa Gostkowskiego) oraz muzyka gospel. Drugi koncert przygotowany został przez dr hab. Annę Ulwańską. Wystąpili jej studenci: Magdalena Makowska, Klaudia Woźniak, Aleksandra Zakrzowska, Róża Gołubowska, Patrycja Stodolska, Aniela Wojciuk i Jakub Zielonka. Na fortepianie towarzyszyli Jakub Zielonka oraz prof. Karol Schmidt. Oprócz kolęd i pastorałek zabrzmiały także strofy bożonarodzeniowej poezji.

Ostatni koncert odbył się w niedzielę, 1 lutego w kościele pw. Ducha Świętego w Zielonej Górze. Wystąpił Chór Instytutu Muzyki pod dyrekcją dr hab. Iwony Wiśniewskiej-Salamon, prof. UZ i dr hab. Łucji Nowak oraz soliści: Małgorzata Schmidt i Krzysztof Gostkowski. Koncert poprowadziła Wioleta Olszewska. Proboszcz parafii ksiądz Andrzej Ignatowicz z nieukrytym wzruszeniem podziękował wykonawcom za przepiękny koncert i zaprosił za rok.

bt

Historia zatoczyła koło...

W dniach 11-14 grudnia 2014 r. reprezentanci Instytutu Muzyki UZ: prof. Maciej Ogarek oraz studenci - Piotr Watras i Hubert Gajewski uczestniczyli w przygotowaniu i wykonaniu *Weihnachtsoratorium* Jana Sebastiana Bacha. Przygotowania zwieńczone zostały dwoma koncertami 13 grudnia 2014 r. w Altref. Kirche Emlichheim w Niemczech. Wykonawcami koncertu byli: Sarah Bouwers (sopran), Eline Harbers (alt), Gerald Geering (tenor), Grzegorz Stachowiak (bas), Kammerchor der Musikschule Niedergrafschaft Uelsen wraz z przedstawicielami Instytutu Muzyki oraz orkiestra „Florilegium Musicum”. Kierownictwo artystyczne nad całym projektem sprawował Heinz Josef Bausen.

_ PRÓBA W ALTREF. KIRCHE W EMLICHHEIM

19 lat wcześniej, dokładnie 13 grudnia 1995 roku, Maciej Ogarek poprowadził wykonanie tego dzieła w ramach swojego przewodu habilitacyjnego. Wówczas koncert odbył się w Sali Kryształowej Żagańskiego Pałacu Kultury. Wykonawcami byli soliści: A. Ritter (sopran - Niemcy), A. Vermullen (tenor - Holandia) oraz M. Olkisz (alt - Polska) i W. Dyngosz (bas - Polska), chóry: Kammerchor Niedergrafschaft (Niemcy), „Cantores” (przygotowany przez dr. hab. J. Markiewicz) oraz międzynarodowa orkiestra złożona z muzyków z Polski, Niemiec i Holandii. Koncert współfinansowany był przez ówczesną Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Zielonej Górze w ramach polsko-niemieckiego projektu wykonania dzieła w Niemczech i w Polsce. Oratorium zostało wykonane w tej samej obsadzie trzy dni przed koncertem żagańskim - 10 grudnia 1995 roku w Altref. Kirche w Emlichheim, a więc w tym samym miejscu co 19 lat później. Projekt ten był pierwszym wspólnym działaniem. Po *Weihnachtsoratorium* J. S. Bacha, przez następnych kilkanaście lat prof. M. Ogarek (z udziałem Chóru „Cantemus Domino”, którego jest kierownikiem artystycznym i dyrygentem), wraz z partnerami niemieckimi zrealizował szereg wykonań m.in.: *Requiem* i *Msza Koronacyjna* W. A. Mozarta, *Stworzenie Świata* J. Haydna, *Msza D-dur* A. Dvoraka, *Oratorium Paulus* F. Mendelssohna, *Pettite Messe Solenne* G. Rossiniego, *Mass for Children* J. Ruttera, *De profundis* dr Katarzyny Kwiecień-Długosz z IM UZ (prawykonanie), *Carmina Burana* C. Orffa. 17 stycznia 2016 r. prof. Maciej Ogarek poprowadzi wykonanie *Carminy Burany* w Neunhaus (Niemcy), w którym będą również uczestniczyć studenci Instytutu Muzyki wspierający swoimi głosami i umiejętnościami Chór „Cantemus Domino”.

Wyjazd ten raz jeszcze potwierdził, że muzyka „nie zna granic” i jest uniwersalnym językiem muzyków różnych narodowości i płaszczyzną do współpracy w różnych dziedzinach - także pedagogicznej. W trakcie wyjazdu studenci odbyli konsultacje wokalne u solisty koncertu - Grzegorza Stachowiaka - bas i pedagog o uznanej w Europie renomie, na stałe pracujący w Holandii. Dzięki jego wskazówkom studenci mogli lepiej przygotować się do koncertu, skorzystali także z wielu cennych uwag dotyczących emisji głosu u mężczyzn. Nawiązanie tego kontaktu zaowocowało planami zaproszenia G. Stachowiaka do Instytutu Muzyki UZ w celu poprowadzenia przyszłym roku akademickim warsztatów wokalnych dla studentów.

Należy podkreślić niezwykłą gościnność, z jaką została przyjęta reprezentacja Instytutu Muzyki w Niemczech. Otwartość i serdeczność w kontaktach z członkami chóru niemieckiego była widoczna zarówno podczas pracy nad utworem, jak i w czasie wolnym. Była chwila na wymianę

_ REPREZENTACJA IM UZ W TRAKCIE PRÓBY

_ KONSULTACJA WOKALNA PIOTRA WATRASA
U GRZEGORZA STACHOWIAKA

_ STUDENCI IM W PRZERWIE MIĘDZY KONCERTAMI

doświadczeń muzycznych, wspomnienia koncertu habilitacyjnego prof. Macieja Ogarka, jak również na zwiedzanie Uelsen, Emlichheim oraz uroczego holenderskiego miasta Ootmarsum. To wszystko rokuje na dalszą udaną i owocną współpracę ze środowiskiem muzycznym z niemiecko-holenderskiego pogranicza.

Maciej Ogarek

Zdjęcia: Maciej Ogarek

INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

Czarna fala
Magdalena Gryska
 Galeria BWA, Rzeszów
 20.11.2014 r. - 14.12.2014 r.

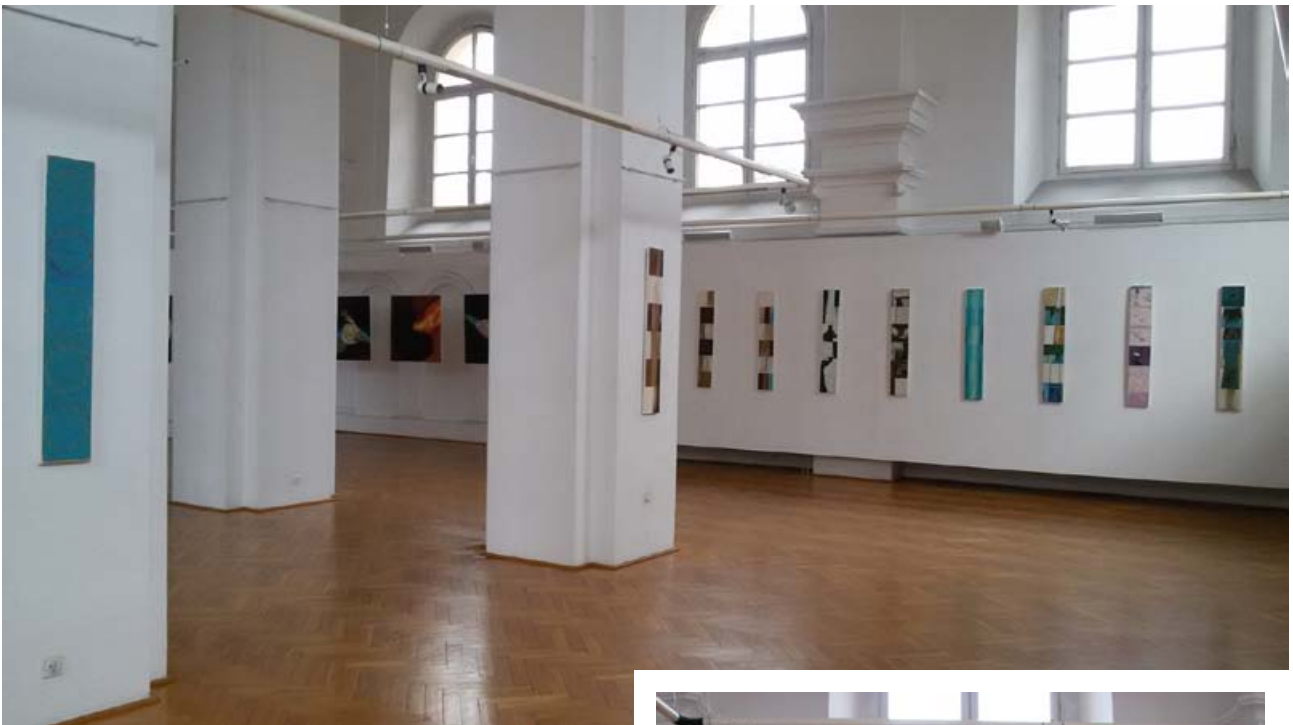

W Galerii BWA w Rzeszowie swoje prace prezentowała artystka malarka - Magdalena Gryska z Zielonej Góry. Artystka urodziła się w Poznaniu. W latach 1989-1994 studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych

w Poznaniu (obecnie UA). Dyplom z malarstwa uzyskała w pracowni prof. Jacka Waltosia. Równocześnie w latach 1990-1991, była wolnym słuchaczem w pracowni malarstwa prof. Alfredo Zawaro w École Nationale Supérieure Des Beaux Arts w Paryżu. Obecnie prowadzi dyplomującą pracownię malarstwa w Instytucie Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, gdzie od roku 2010 pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Artystka zorganizowała kilkanaście wystaw indywidualnych, m. in. *Obrazy i obiekty*, Poznań - 1997, Lublin - 1998; *Różne wątki*, Konin - 2000, Legnica - 2001, Bielsko-Biała - 2003, czy *Niebieska melancholia*, Gorzów Wielkopolski -

2008, Konin - 2009. Uczestniczyła także w wielu wystawach zbiorowych, m. in. w Ogólnopolskim Konkursie Malarstwa *Bielska Jesień*, Bielsko-Biała, Słupsk, Bydgoszcz - 1999 (wyróżnienie) i 2003; *Obraz Roku 2003*, Warszawa - 2004 czy Lubuska Zachęta Sztuki, Frankfurt (Oder), Niemcy - 2009, *Jesienne Konfrontacje 2010*, Galeria BWA Rzeszów. Uprawia malarstwo i rysunek. Była kuratorem ogólnopolskich wystaw, prowadziła w Zielonej Górze Galerię Stara Winiarnia, zajmującą się prezentacją sztuki współczesnej.

Pracuje cyklami, najważniejsze z nich to *Baseny*, *Krótkie opowiadania*, *Pies jest zwierzęciem progą*, *Niebieska melancholia* itp.

Obraz jest dla niej formą komunikatu, wypowiedzi pozerbalnej, na tyle zrozumiałej dla odbiorcy na ile artysta potrafi sugestywnie posługiwać się plastycznymi środkami wyrazu. W malarstwie Magdaleny Gryski tak właśnie jest. Malarka tworząc obrazy na pograniczu malarstwa przedstawiającego i abstrakcyjnego za pomocą koloru, syntetycznych postaci, pejzaży, a nawet geometrycznych układów doskonale przekazuje intencje ich powstania, a także emocje i myśli z nimi związane.

Magdalena Gryska maluje cyklami, do których często wraca, tworzy kolejną warstwę przemyśleń i etap swoistej medytacji nad danym zdarzeniem z życia, otaczającego świata. Bo bywa tak, że malując jakiś wątek z otaczającej rzeczywistości wracamy do niego po jakimś czasie i widzimy go z zupełnie innej strony. I tak wnikliwie i wielostronnie artystka ogląda świat, ludzi, otoczenie. Cykle te jawią się niczym literackie narracje, opowieści, reminiscencje zdarzeń. Sądząc z powtarzania się obrazów o tematyce wody, basenów, pływania, te tematy są dla Magdaleny Gryski niezwykle bliskie. Doświadczenie jakże codzienne, pływanie, jego rytm, obserwowanie światła raz na powierzchni raz pod wodą, stało się wdzięcznym tematem dla plastycznych rozwiązań na wielu jej obrazach.

Osobnym rozdziałem są cykle obrazów niewielkich rozmiarów, które połączone pionowo lub poziomo są połą-

FOT. Z WYDZIAŁU

zeniem niezwyklej urody kolorystycznych abstrakcyjnych układów, w których jeden z obrazów jest pewnego rodzaju *podpowiedzią* dla widza. Najczęściej jest to jakaś postać, autoportret, jakieś wnętrze, które *tłumaczy* abstrakcyjny cykl, rozwiązuje rebus klimatu, nastroju i stanu ducha artystki w trakcie tworzenia obrazów. Zwłaszcza te cykle są niczym puzzle, fragmenty i strzępy codzienności i życia ich autorki. Są bardzo osobiste i obok naturalnej dla artysty potrzeby odsłonięcia swojego wnętrza, dostrzegam w tym procesie imperatyw zatrzymania tych ważnych dla artystki chwil i myśli, a nade wszystko uczuć. Procesem dużo cenniejszym niż kadry zdjęć, które również wykonuje, bo oprócz ludzi, miejsc, zdarzeń-emocji, uczuć i przemyśleń nie da się sfotografować. Szczególnie w tym okresie, kiedy wracamy do bliskich ludzi, miejsc i wydarzeń, które odeszły w przeszłość polecam tę wystawę, której autorka pochyla się nad codziennością, skrawkami życia w sposób, który zachęca widza do zadumy i pamiętania o *rzece Heraklita*.

Piotr Rędziniak

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Badania eksploatacyjne wiaduktu kolejowego

W listopadzie 2014 r. zespół pracowników Instytutu Budownictwa UZ realizował terenowe badania eksploatacyjne wiaduktu w ciągu toru nr 1 magistrali kolejowej nr 003 Warszawa-Kunowice, na odcinku Świebodzin-Rzepin w okolicy miejscowości Toporów. Przedmiotowy obiekt znajduje się na linii E-20 Berlin-Warszawa, pod nim przebiega linia kolejowa nr 375 Międzyrzecz-Toporów, która jest użytkowana jedynie okresowo i nie na całym jej odcinku.

Ustrój nośny badanego obiektu to jednoprzęsłowa konstrukcja swobodnie podparta, składająca się z dwóch równoległych blachownic z pomostem otwartym. Rozpiętość teoretyczna obiektu wynosi ponad 25 m. Obok znajduje

WIDOK OGÓLNY BADANEGO WIADUKTU

WIDOK POCIĄGU RELACJI
WARSZAWA-BERLIN PRZEJEŹDZĄ-
JĄCEGO PRZEZ BADANY WIADUKT
(FOT. A. WYSOKOWSKI)

się niezależne równoległe przęsła, po którym przebiega tor nr 2. Wiadukty posiadają wspólne, przedwojenne ceglane przyczółki.

Przeprowadzone badania eksploatacyjne wiaduktu zdecydowanie różnią się od najczęściej wykonywanych przez Zakład Dróg i Mostów UZ próbnych obciążeń mostów, z uwagi na rejestrację odpowiedzi konstrukcji w postaci przemieszczeń i odkształceń pod wpływem przejazdów przez obiekt rzeczywistych składów pociągów. Głównymi

utrudnieniami w realizacji badań była niska temperatura oraz stosunkowo wysoka prędkość pociągów, która wynosiła często ponad 100 km/h. Wyznaczone w ten sposób widma naprężeń oraz ugięcia przęsła posłużyły do opracowania wytycznych dla dalszego użytkowania wiaduktu.

Badaniami kierował prof. Adam Wysokowski, a wzięli w nich również udział: prof. Jakub Marcinowski, mgr Artur Juszczyk, mgr Włodzimierz Dyszak, Michał Drzewiecki, Bartłomiej Wieczorek.

Artur Juszczyk
Zakład Dróg i Mostów UZ

Samorządy wobec inwestycji produkcyjnych o znaczeniu ponadregionalnym Konferencja w Gubinie, 10.12.2014 r.

W ramach współpracy Instytutu Inżynierii Środowiska z PGE Gubin Sp. z o.o. 10.12.2014 r. odbyła się IV Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Perspektywy działalności kompleksu wydobywczo-energetycznego w województwie lubuskim - Samorządy wobec inwestycji produkcyjnych o znaczeniu ponadregionalnym”. Miała ona charakter porządkujący wiedzę na temat wzajemnego przenikania się procesów i procedur lokalizacji inwestycji i planowania przestrzennego. Tematyka została celowo wybrana ze względu na okres po wyborach samorządowych i ukonstytuowanie się nowych rad, w których zadaniach własnych znajduje się problematyka planowania przestrzennego i kreowania warunków rozwoju gospodarczego na szczeblach sejmiku wojewódzkiego, rad powiatów i rad gmin. Część osób zasiadających w nowo wybranych ciałach samorządowych nie jest dotąd zapoznana z przebiegiem złożonego cyklu planistyczno-inwestycyjnego. Celem więc nie była tylko wymiana informacji (myśli) lecz także wskazanie na te miejsca, za które nowi radni będą odpowiedzialni.

Tematyka Konferencji obejmowała zagadnienia związane z planowaniem przestrzennym na szczeblu kraju, regionu i gminy w związku z kreowaniem inwestycji produkcyjnych oraz planowania inwestycji produkcyjnych przez inwestorów. Wskazano w tej mierze problematykę:

- ___czynników planowania inwestycji;
- ___przebiegu planowania inwestycji;
- ___potrzeb inwestycyjnych wobec zachodnich obszarów Polski;
- ___zapisów planistycznych szczebla centralnego - programach, strategiach i Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju;
- ___zapisów planistycznych szczebla regionalnego - Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa oraz programach i strategiach wojewódzkich;
- ___zapisów planistycznych szczebla gminnego - Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy, Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego;
- ___stanu planowania przestrzennego na terenie województwa lubuskiego.

Zaakcentowano wiele poglądów, zarówno wobec planowania przestrzennego, planowania inwestycji, obowiązków ciał samorządowych, jak też zagadnień związanych bezpośrednio z planowaniem inwestycji w postaci kompleksu wydobywczo-energetyczny w gminach Gubin i Brody.

FOT. Z WYDZIAŁU

W Konferencji wzięli udział przedstawiciele władz województwa i samorządowych, pracownicy placówek naukowych oraz zakładów zajmujących się w sposób praktyczny zagadnieniami związanymi z planowaniem inwestycji, planowaniem przestrzennym oraz szeroko pojmowaną energetyką. Chęć uczestnictwa w Konferencji wyrazili również studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego, co zostało im umożliwione przez organizatorów.

Konferencja stanowiła rzadką okazję do udziału w spotkaniu o charakterze naukowym i informacyjnym przedstawicieli świata nauki, praktyki i społeczności lokalnych gmin będących podmiotami planowanych dużych inwestycji produkcyjnych. Była też kontynuacją spotkań terenowych, po III Konferencji, która miała miejsce w Brodach 30 maja 2014 r.

Jesteśmy przekonani, iż wymiana poglądów i doświadczeń, jaka miała miejsce w toku plenarnych obrad i w cza-

sie rozmów w ramach panelu dyskusyjnego, przyniesie naszemu regionowi wiele korzyści, które przełożą się na lepsze warunki życia jego mieszkańców. Efekty Konferencji niewątpliwie będą widoczne zarówno w wynikach badań naukowych, jak i działaniach organów administracji państwowej i samorządowej oraz inwestorów.

Andrzej Greinert

Ogólnopolski konkurs prac dyplomowych związanych z działalnością wydobywczą, rekultywacyjną i energetyką konwencjonalną „Węgiel brunatny - szansa i wyzwania”.

Rozstrzygnięto konkurs na prace dyplomowe związane z tematem przewodnim „Węgiel brunatny - szansa i wyzwania”. Bieżąca edycja miała po raz pierwszy wymiar ogólnopolski. Stąd też do konkursu stanęli uczestnicy z wielu uczelni naszego kraju. Tematykę konkursu zarysowano szeroko, aby uchwycić różne aspekty funkcjonowania wydobycia i wykorzystania energetycznego surowców konwencjonalnych. Do konkursu zgłosili się uczestnicy z różnych wydziałów i kierunków kształcenia, zarówno z zakresu nauk o ziemi, nauk technicznych, jak i nauk społecznych oraz nauk ekonomicznych. Komisja konkursowa postanowiła przyznać nagrody niżej wyszczególnionym osobom.

Nagrody II stopnia:

Marta Rejment: *Znaczenie węgla brunatnego w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego województwa lubuskiego na przykładzie planowanej inwestycji przez PGE Gubin Sp. z o.o.* (Uniwersytet Zielonogórski; Wydział Ekonomii i Zarządzania);

Emil Tyliszczak: *Znaczenie węgla brunatnego w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego Polski na przykładzie kopalni węgla brunatnego Sieniawa Sp. z o.o.* (Uniwersytet Zielonogórski; Wydział Ekonomii i Zarządzania).

Nagrody III stopnia:

Ewa Demianiuk: *Zastosowanie analiz biomarkerów i palinofacji w rekonstrukcji środowisk sedymentacji oraz stopnia dojrzałości termicznej materii organicznej z wybranych profili górnej jury epikontynentalnej Polski* (Uniwersytet Warszawski; Wydział Geologii);

Krzysztof Pieróg: *Warunki zaopatrzenia w wody podziemne w rejonie Gubina nad Nysą Łużycką* (Uniwersytet Warszawski; Wydział Geologii);

Grażyna Świątek: *Energetyka oparta na węglu brunatnym* (Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości w Poznaniu).

Andrzej Greinert

Uroczyste seminarium naukowe Zakładu Geotechniki i Geodezji

19.12.2014 r. odbyło się w Zakładzie Geotechniki i Geodezji uroczyste seminarium naukowe w związku z przejściem na emeryturę zasłużonych pracowników: prof. Józefa Gila, specjalisty w dziedzinie geodezji inżynierskiej i dr. Andrzeja Kraińskiego, specjalisty w dziedzinie geologii inżynierskiej. Seminarium zaszczyciły swą obecnością władze wydziału i instytutu - dziekan Wydziału Budownictwa Architektury i Inżynierii Środowiska prof. Jakub Marcinow-

ski oraz zastępca dyrektora Instytutu Budownictwa dr inż. Gerard Bryś. W seminarium uczestniczyło także grono przyjaciół przechodzących na emeryturę kolegów oraz pracownicy Zakładu Geotechniki i Geodezji.

W ramach seminarium wygłoszono dwa referaty naukowe: *Przykłady zastosowań sieci neuronowych w geodezji* autorstwa prof. Józefa Gila i prof. Marii Mrówczyńskiej oraz *Wpływ morfologii ziaren na wytrzymałość krytyczną piasku* autorstwa dr. Andrzeja Kraińskiego i dr. inż. Waldemara Szajny.

Przygotowano także wystawę dorobku naukowego prof. Józefa Gila i dr. Andrzeja Kraińskiego. Dr Agnieszka Gontaszewska oraz dr Sławomir Gibowski przedstawili życiorysy naukowe kolegów.

W dalszej części dziekan Wydziału, prof. Jakub Marciniowski wręczył listy honorujące pracę naukową i dydaktyczną przechodzących na emeryturę kolegów.

FOT. Z WYDZIAŁU

W końcowej części odbyło się spotkanie towarzyskie zebranych na seminarium osób.

Waldemar Szajna

prof. dr hab. inż. Józef Gil

Józef Gil urodził się 21 marca 1937 r. w miejscowości Ostrówki w woj. Lubelskim. Szkołę podstawową ukończył w roku 1950 w Śremie w woj. wielkopolskim, gdzie uczęszczał do VIII i IX klasy Szkoły Ogólnokształcącej. W roku 1952 z powodu choroby został przeniesiony przez rodziców do Szkoły Ogólnokształcącej im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Białej Podlaskiej, gdzie uzyskał w roku 1954 świadectwo dojrzałości. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Geodezji Politechniki Warszawskiej. Wraz z uzyskaniem absolutorium, rozpoczął poprzedzoną odbytym wcześniej stażem pracę w Wydziale Obliczeń Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w Warszawie, w którym

pracował do 1963 r. W marcu 1960 r. po przedłożeniu pracy magisterskiej z dziedziny geodezyjnych pomiarów podstawowych, uzyskał dyplom ukończenia studiów i **tytuł magistra inżyniera**.

Z początkiem 1964 r. rozpoczął pracę w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym Gospodarki Komunalnej w Zielonej Górze, gdzie po zrealizowaniu zadania poligonizacji technicznej miasta Żagania został awansowany od grudnia 1964 r. na stanowisko kierownika Działu Robót.

Od 1 października 1966 r. rozpoczął pracę w **Wyższej Szkole Inżynierskiej** w Zielonej Górze. Początkowo na stanowisku lektora, a następnie, po utworzeniu we wrześniu 1968 r. Wydziału Budownictwa, został powołany na stanowisko wykładowcy. W początkowym okresie prowadził zajęcia z rysunku technicznego, a następnie już na stanowisku wykładowcy, prowadził wykłady i ćwiczenia z geodezji i geometrii wykreślnej na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych.

W okresie rozwoju Wydziału Budownictwa zorganizował od podstaw Pracownię Geodezji oraz pełnił przez szereg lat funkcję kierownika tej Pracowni. Po utworzeniu w ramach Wydziału Budownictwa kierunku *inżynieria sanitarna*, prowadził zajęcia dydaktyczne z geodezji na kierunkach *budownictwo* i *inżynieria sanitarna*. Opracował programy wykładów i ćwiczeń z tych przedmiotów, w tym również ćwiczeń polowych, które studenci odbywali w miesiącach letnich.

Na początku 1972 r. został członkiem rzeczywistym Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, zaś od roku 1976 był przez szereg lat członkiem Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk o Ziemi.

W latach 1975-1990 pełnił funkcję kierownika Zakładu Geotechniki i Geodezji na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej.

Stopień **doktora nauk technicznych** Józef Gil uzyskał w 1972 r. na Wydziale Melioracji Wodnych Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. Wraz z uzyskaniem stopnia doktora awansował na stanowisko adiunkta i przez pewien okres był członkiem Uczelnianej Komisji ds. Rozwoju Kadry Naukowo-Dydaktycznej.

W 1975 r. odbył półroczny staż w Technische Universität Dresden w katedrze prof. Wernera, gdzie zajmował się zagadnieniem wyznaczania przemieszczeń. W szczególności brał czynny udział w pomiarach odkształceń metodą niwelacji hydrostatycznej galerii zapory wodnej zbiornika wody pitnej dla miasta Drezna.

Na początku 1981 r. odbył kolejny staż na Politechnice w Rydze pod kierunkiem docenta Rossichina, gdzie zajmował się zagadnieniem deformacji podłoża gruntowego pod wpływem odciążania i obciążania. Zdobyty w okresie stażu zasób wiedzy wykorzystał jako współopiekun trzech prac dyplomowych, tematycznie związanych z zagadnieniem współpracy fundamentu z podłożem gruntowym.

W latach 1970-2002 współpracował z przemysłem jako specjalista ustanowiony przez Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne NOT, w roku 1980 w zakresie geodezyjnych odkształceń i przemieszczeń budowli i konstrukcji.

Oprócz kilku nagród i podziękowań został odznaczony w roku 1983 Srebrną Odznaką Budowniczego Legnicko-Głogowskiego Okręgu Miedziowego. Ze względu na czynny udział w pracach naukowo-badawczych prowadzonych przez specjalistów budownictwa, został przyjęty w roku 1984 w poczet członków Komitetu Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

W 1997 r. dr inż. Józef Gil uzyskał **stopień doktora habilitowanego** na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej ze specjalności *geodezja inżynierska* na przedłożeniu rozprawy pt. *Badanie nieliniowego geodezyjnego modelu kinematycznego przemieszczeń na przykładzie obciążanego podłoża gruntowego*.

Po upływie roku oraz po zatwierdzeniu uchwały Rady Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej 26 stycznia 1998 r. został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej Politechniki Zielonogórskiej).

Jednocześnie w latach 2001-2007 pełnił funkcję kierownika Zakładu Geotechniki i Geodezji. W latach 2005-2007 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W ramach powierzonych obowiązków czynnie uczestniczył w rozwijaniu kontaktów z partnerami zagranicznymi (szczególnie z Niemiec).

Był czynnie zaangażowany w przygotowanie wniosku aparaturowego w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego - Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw na kwotę ponad 3,5 mln zł, który zakończył się sukcesem. Należy podkreślić, że dotacja ta znacząco wpłynęła na poprawę warunków pracy pracowników Instytutu Budownictwa w zakresie wyposażenia pracowni laboratoryjnych.

Postanowieniem z dnia 30.06.2008 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński nadał dr. hab. inż. Józefowi Gilowi tytuł **profesora nauk technicznych**.

Działalność naukowa Profesora Józefa Gila koncentruje się w dziedzinie geodezji inżynierskiej z zakresu analizy i interpretacji geodezyjnych wyników pomiarów deformacji ze szczególnym uwzględnieniem badania modeli przemieszczeń. Postawione zadania, związane z rzeczywistymi problemami optymalizacji bez ograniczeń oraz z ograniczeniami, rozwiązywał za pomocą metod klasycznych i sieci neuronowych. Przetwarzanie informacji wymienionymi metodami realizował w ujęciu liniowym, a w większości przypadków w ujęciu nieliniowym, z uwzględnieniem metod redukcji bazy danych w celu uzyskania ich najlepszej reprezentacji. W ostatnich latach podjął próbę wykorzystania sieci neuronowych wszczepionych na grunt systemów rozmytych do rozwiązywania zagadnień inżynierskich z dziedziny geodezji inżynierskiej.

Prof. dr hab. inż. Józef Gil był członkiem Komitetu Redakcyjnego Czasopisma Civil and Environmental Engineering Reports (prace naukowe z dziedziny Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego).

Pan Profesor Józef Gil jest także:

— autorem blisko 100 publikacji naukowych publikowanych w czasopismach krajowych i zagranicznych,
— recenzentem trzech książek i licznych artykułów naukowych,

— autorem dwóch monografii: *Zastosowanie metody geodezyjnej do badań deformacji podłoża gruntowego pod wpływem obciążenia* - 1995 r. oraz *Przykłady zastosowań sieci neuronowych w geodezji* - 2006 r.

— autorem skryptu wydanego w dwóch edycjach pt. *Miernictwo budowlane* - 1978 r. 1980 r.

— autorem podręcznika akademickiego pt. *Pomiary geodezyjne w praktyce inżynierskiej* - 2006 r.

Prof. dr hab. inż. Józef Gil był promotorem dwóch zakończonych sukcesem przewodów doktorskich: wtedy jeszcze mgr inż. Marii Mrówczyńskiej pt. *Badanie dokładności i efektywności odwzorowywania rzeźby terenu za pomocą*

sieci neuronowych oraz wtedy jeszcze mgr. inż. Sławomira Gibowskiego pt. *Kinematyka wysokościowej sieci pomiarowo-kontrolnej w aspekcie zastosowania algorytmów klasycznych i sieci neuronowych*.

Był także opiekunem naukowym rozprawy habilitacyjnej Marii Mrówczyńskiej zatytułowanej *Studium nad doбором metod inteligencji numerycznej do rozwiązywania zagadnień geodezji inżynierskiej*.

Sławomir Gibowski

Dr Andrzej Kraiński

Andrzej Kraiński urodził się 12 października 1947 r. w Łasinie, niewielkim miasteczku malowniczo położonym w województwie kujawsko-pomorskim nad Jeziorem Łasińskim przy trasie z Grudziądza do Ostródy. Po ukończeniu szkoły średniej został przyjęty na studia z zakresu geologii na Uniwersytecie Warszawskim. W 1970 r., na tejże uczelni uzyskał stopień magistra nauk geologicznych broniąc pracy o tematyce związanej z geologią czwartorzędu. W tym samym roku rozpoczął pracę zawodową w Geoprojekcie w Zielonej Górze, przechodząc w czasie 26 lat zatrudnienia w tej firmie przez szereg stanowisk - począwszy od geologa, przez kierownika pracowni aż do stanowiska kierownika wydziału geologii i wierceń Geoprojektu. W międzyczasie, w roku 1986, w Instytucie Geotechniki Politechniki Wrocławskiej, przedkładał rozprawę doktorską pod tytułem *Zjawiska geologiczno-inżynierskie związane z zaburzeniami głacictektonicznymi na terenie Wzgórz Dalkowskich*. Promotorem rozprawy był, niestety nie żyjący już, prof. Jerzy Kotowski, również pracownik Instytutu Budownictwa naszej zielonogórskiej Uczelni i znakomity znawca oraz badacz zjawisk głacictektonicznych w Zachodniej Polsce. Rada Naukowa Instytutu Geotechniki Politechniki Wrocławskiej postanowiła nadać Koleździe Andrzejowi Kraińskiemu stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie geologii inżynierskiej.

Od roku 1995 Kolega Andrzej Kraiński został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Geotechniki i Geodezji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Na przestrzeni ostatnich 30 lat Andrzej Kraiński zdobywał szerokie kwalifikacje w różnych dziedzinach związanych z geologią inżynierską, jak na przykład uprawnienia zatwierdzone w roku 1988 na stanowisko kierownika grupy otworów w zakresie wierceń do głębokości 300 m, czy też uprawnienia Centralnego Urzędu Górniczego z 1976 r. w zakresie ustalania przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa i rozpoznawania wód podziemnych, albo uprawnienia CUG z roku 1975 w zakresie poszukiwania i rozpoznawania wód podziemnych.

Andrzej Kraiński współpracował lub nadal współpracuje z licznymi firmami takimi jak np. Ekosystem, Hydrowiert, Projbud, Geoprojekt czy Promost z Zielonej Góry, a także Atrak i Ekokonrem z Wrocławia czy też z poznańskim Hydroconsultem. Tematem współpracy są opracowania z zakresu ujęć wody, oczyszczalni ścieków, czy też składowisk odpadów.

Jest autorem lub współautorem ponad 120 publikacji naukowych z zakresu geologii i geotechniki, w tym 5 książek i 2 monografii. Zaangażowany był w organizację sympozjów naukowych, zwłaszcza z zakresu głacictektoniki. W Jego dorobku zawodowym można wyróżnić około 3200 projektów, ekspertyz i innych opracowań z zakresu hydrogeologii i geologii inżynierskiej wykonanych w licznych miejscowościach od Suwałk po Jelenią Górę, których jest autorem, współautorem lub weryfikatorem.

Jako pracownik dydaktyczny Andrzej Kraiński jest wykładcą cenionym i lubianym przez studentów, między innymi za swą charyzmę i ciepłe, choć wymagające podejście do uczącej się młodzieży.

Marek Dankowski

Seminaria naukowe

02.12.2014 r. - dr Elżbieta Grochowska na seminarium w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych wygłosiła referat nt. *Konstrukcje stalowe ze słupami dwugęzowymi z przewiązkami projektowane według norm PN i EN;*

09.12.2014 r. - mgr Zbigniew Różycki na seminarium instytutowym zaprezentował temat *Wzmacnianie słupów żeliwnych za pomocą zewnętrznej okładziny włóknokompozytowej;*

16.12.2014 r. - na zaproszenie prof. Adama Wysokowskiego gościł w naszym Instytucie Mateusz Florek - dyrektor Stowarzyszenia Producentów Elementów Betonowych dla Kanalizacji (SPEBK) z siedzibą w Lublinie. Gość wygłosił wykład na temat *Studzienki i rury betonowe - trwałe i wytrzymałe prefabrykaty dla kanalizacji w ujęciu parametrów normowych.* W trakcie wykładu, którego wysłuchało około 50 osób, poruszone zostały między innymi takie zagadnienia jak studzienki kanalizacyjne włączowe i niewłączowe z betonu zbrojonego i niezbrojonego według PN-EN 1917:2004, badania zgodności wyrobów z wymaganiami odpowiednich normatywów, czy też sposoby weryfikacji producentów tych elementów. Wykład wzbudził duże zainteresowanie także wśród licznie przybytych studentów.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Doktor Katarzyna Huk laureatką konkursu Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych

18 grudnia 2014 r. w Warszawie odbyło się rozstrzygnięcie konkursu na najlepsze prace magisterskie i doktorskie w dziedzinie pracy i polityki społecznej organizowanym przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych pod patronatem ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza. Jedną z laureatek konkursu została dr Katarzyna Huk, pracownik naszego Wydziału, która uzyskała III nagrodę za swoją pracę doktorską. W imieniu ministra nagrody wręczał Radosław Mleczek, podsekretarz stanu. Dr Katarzyna Huk od października 2014 r. związana jest z Wydziałem Ekonomii i Zarządzania, gdzie pracuje w Katedrze Logistyki kierowanej przez dr. hab. Krzysztofa Witkowskiego, prof. UZ. Jest absolwentką studiów doktoranckich na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. W lutym 2014 r. uzyskała tytuł doktora w dziedzinie nauk ekonomicznych za rozprawę doktorską nt. *Programy zarządzania talentami w przedsiębiorstwach* na Wydziale Nauk Ekonomicznych we Wrocławiu, której promotorem był dr hab. Mieczysław Morawski, prof. UE. Jeszcze przed obroną pracy doktorskiej uzyskała stypendium ministra nauki i szkolnictwa wyższego za wybitne osiągnięcia na rok 2012/2013 i znalazła się w gronie 99 najlepszych, nagrodzonych doktorantów z całej Polski. W dyscyplinie nauki o zarządzaniu zostały nagrodzone tylko dwie osoby. Jej zainteresowania naukowe są związane z logistyką, a także zarządzaniem ludźmi w organizacji.

Serdecznie gratulujemy

Anetta Barska

PANI DOKTOR KATARZYNA HUK ODBIERA DYPLOM Z RĄK RADOŚŁAWA MLECZKO, PODSEKRETARZA STANU
ŹRÓDŁO: [HTTPS://WWW.IPISS.COM.PL/?KONKURS-MGR-I-DR=KOLEJNA-EDYCJA](https://www.ipiss.com.pl/?KONKURS-MGR-I-DR=KOLEJNA-EDYCJA)

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Spotkanie z przedstawicielami firmy Nokia

14 stycznia br. na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji odbyło się spotkanie z przedstawicielami firmy Nokia. Współpracę z firmą Wydział rozpoczął już 2012 r. Niniejsze spotkanie miało na celu zrewidowanie aktualnego planu współpracy poprzez obustronną wymianę ofert jak i oczekiwań.

Zacieśnienie współpracy powinno zaowocować większą liczbą wspólnie realizowanych wydarzeń, jak i wykładami dla studentów prowadzonymi przez ekspertów z firmy Nokia. Na uwagę zasługuje fakt, że działalność tego właśnie departamentu Nokii bardzo dobrze wpisuje się w kierunki *elektronika i telekomunikacja* oraz *informatyka* realizowanymi na Wydziale.

Dodatkowo w ramach spotkania odbył się cykl wykładów dla studentów pt. *Najbardziej zaawansowane sieci mobilne*. Na wykładach studenci mogli zapoznać się z portfolio firmy, a także wysłuchać technicznych wykładów na temat komunikacji w niskopoziomowych środowiskach wielowątkowych oraz profesjonalnego testowania oprogramowania. Jednym z ciekawszych elementów była także przeprowadzona rekrutacja, gdzie studenci mogli zapoznać się z prawdziwym procesem rekrutacyjnym oraz dowiedzieć się o swoich silnych i słabych stronach.

Marek Sawerwain

Dzień Otwarty Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji 21 stycznia 2015 r.

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego 21 stycznia bieżącego roku zorganizował Dzień Otwarty WEIT. Oferta przygotowana dla pragnących zwiedzić Wydział była bardzo atrakcyjna oraz różnorodna i pomimo zimowej aury, zainteresowanie nią było bardzo duże. W ciągu pięciu godzin Wydział odwiedziło ponad 500 gości, głównie ze szkół ponadgimnazjalnych, co jest liczbą nienotowaną od kilku lat.

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji jest jednym z najstarszych oraz największych wydziałów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Dzisiaj na czterech kierunkach kształci prawie 1100 studentów. Wysoka jakość kształcenia na wszystkich prowadzonych kierunkach studiów przez WEIT została potwierdzona w roku 2013 pozytywną oceną instytucjonalną przyznaną przez Polską Komisję Akredytacyjną. Należy także odnotować, iż kierunek *informatyka* w 2011 r. uzyskał ocenę wyróżniającą i znalazł się w gronie 7 najlepszych spośród ponad 130 wydziałów w Polsce, na których dostępne są studia na kierunku *informatyka*.

Podczas wizyty na WEIT nasi goście mogli uczestniczyć w pokazach i warsztatach laboratoryjnych organizowanych przez pracowników i studentów Wydziału. Odbywały się także wykłady popularnonaukowe związane z aktualnie realizowanymi kierunkami studiów na WEIT, tj. *automaty-*

ka i robotyka, elektronika i telekomunikacja oraz *informatyka*. Jednakże pojawiły się także prezentacje i wykłady poświęcone nowo otwieranym w roku akademickim

2015/2016 kierunkom *biznes elektroniczny* oraz *efektywność energetyczna*.

Na szczególną uwagę zasługują prezentacje i wykłady przygotowane przez współpracujące z WEIT przedsiębiorstwa: ASTEC, LUG Light Factory, Mazel M.H. Mazurkiewicz, MetaPack Poland, Monster&Devices oraz REC Global. Ponadto dużą popularnością cieszyła się także możliwość zwiedzenia Centrum Komputerowego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Perspektywa zwiedzenia infrastruktury Centrum okazała się bardzo atrakcyjna dla wielu przybyłych na Wydział gości.

Serdecznie dziękujemy wszystkim odwiedzającym Wydział w trakcie Dnia Otwartego, w tym szczególnie Uczniom i zapraszamy do studiowania na WEIT!

Opracowanie Marcin Mrugalski,
Marek Sawerwain

Seminaria Naukowe ISSI - semestr zimowy 2014/2015

W semestrze zimowym 2014/2015 w miesiącach grudzień oraz styczeń zrealizowane zostały następujące wystąpienia naukowe w ramach seminarium naukowego Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych:

04.12.2014 r. - mgr inż. Piotr Witczak, doktorant WEIT, UZ, *Synteza odpornych układów sterowania tolerujących uszkodzenia w systemach nieliniowych*,

04.12.2014 r. - mgr inż. Adam Romanek, doktorant WEIT, UZ, *Zdecentralizowane algorytmy harmonogramowania w sieciach sensorowych monitorujących procesy o czasoprzestrzennej dynamice*,

11.12.2014 r. - dr inż. Paweł Majdzik, ISSI, WEIT, UZ, *Sterowanie predykcyjne w dyskretnych systemach zdarzeniowych*,

18.12.2014 r. - mgr inż. Marcel Luzar, ISSI, WEIT, UZ, *Dynamiczne sztuczne sieci neuronowe w projektowaniu odpornych systemów diagnostyki uszkodzeń*,

08.01.2015 r. - dr inż. Marek Kowal, ISSI, WEIT, UZ, *Segmentacja obrazów cytologicznych z wykorzystaniem geometrii stochastycznej*,

15.01.2015 r. - mgr inż. Andrzej Czajkowski, ISSI, WEIT, UZ, *Synteza układów sterowania tolerujących uszkodzenia z wykorzystaniem dynamicznych sieci neuronowych*,

22.01.2015 r. - dr inż. Artur Gramacki, IIE, WEIT, UZ, *Akceleracja obliczeń współczynnika wygładzania estymatorów jądrowych*.

Seminaria odbywały się w sali konferencyjnej Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (budynek A-2, sala 412, ul. prof. Z. Szafrana 2). Seminaria prowadził prof. dr hab. Roman Gielerak.

Opracowanie Marek Sawerwain

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

Sprawozdanie z międzynarodowej interdyscyplinarnej konferencji KULTUROWO-HISTORYCZNY KRAJOBRAZ ŚRODKOWEGO NADODRZA 26-27 listopada 2014 r., Słubice

W dniach 26-27 listopada 2014 r. w Słubicach odbyła się międzynarodowa interdyscyplinarna konferencja *Kulturowo-historyczny krajobraz Środkowego Nadodrza*, zorganizowana przez Polsko-Niemiecki Instytut Badawczy w Collegium Polonicum w Słubiach. Sesja naukowa odbyła się w ramach kierowanego przez dr Martę Bąkiewicz projektu naukowo-badawczego pod tym samym hasłem, finansowanego w ramach grantu przyznanego przez Polsko-Niemiecką Fundację na rzecz Nauki.

W interdyscyplinarnym spotkaniu wzięli udział badacze z Polski i Niemiec reprezentujący różne dyscypliny naukowe: literaturoznawstwo, historię, historię sztuki, antropologię, kulturoznawstwo i teologię. Tematem przewodnim była historia i kultura Środkowego Nadodrza, a w szczególności takie zagadnienia, jak: tradycje kulturowe polsko-niemieckiego pogranicza, wielokulturowość i transfer kulturowy, regionalne dziedzictwo oraz jego kontynuacja i recepcja, a także wizerunki regionu w tekstach kultury.

Referaty wygłoszone podczas dwudniowej konferencji zostały zgrupowane w sześciu panelach tematycznych. Były to kolejno:

- I. Lubuskie - biała plama na kulturowej mapie Polski?,
- II. Prasa i literatura jako miejsca pamięci,
- III. Kulturowo-literacki krajobraz regionu,
- IV. Tradycje kulturowe polsko-niemieckiego pogranicza,
- V. Polsko-niemieckie dziedzictwo kulturowe regionu,
- VI. Zielona góra, Gorzów Wielkopolski, Międzyrzecz - przykłady transferu kulturowego na pograniczu.

Każdy z paneli był moderowany i komentowany przez ekspertów: Roberta Trabę (Uniwersytet w Berlinie), Jana Piskorskiego (Uniwersytet Szczeciński), Magdalenę Marszałek (Uniwersytet w Poczdamie), Zbigniewa Feliszewskiego (Uniwersytet Śląski w Katowicach), Jana Musekampa (Uniwersytet Viadrina we Frankfurcie nad Odrą) oraz Aleksandrę Chylewską-Trolle (Uniwersytet Viadrina).

Wśród prelegentów znaleźli się reprezentanci Uniwersytetu Zielonogórskiego. Marceli Tureczek z Instytutu Historii UZ przedstawił referat o lubuskich pomnikach, świadczących nie tylko o przeszłości Środkowego Nadodrza, ale również o współczesnym stosunku jego obecnych mieszkańców do zastanego dziedzictwa kulturowego. Wystąpienie Małgorzaty Mikołajczak z Instytutu Filologii Polskiej UZ dotyczyło regionalnej poezji, a kategoria krajobrazu kulturowego została przedstawiona jako klucz do odczytania lubuskiej literatury. Literatura - a dokładnie utwory prozatorskie o regionie sprzed i po 1989 r. - była też tematem referatu Kamili Gieby (IFP UZ). O tekstach literackich, ale również prasie, mówił Dawid Kotlarek z Miejskiej Biblioteki Publicznej im. C. Norwida w Zielonej Górze, który dokonał analizy prasowych wizerunków pogranicza śląsko-brandenbursko-wielkopolskiego.

FOT. Z WYDZIAŁU

Wielowymiarowy charakter kultury pogranicza był też tematem wystąpienia, które otworzyło konferencję - Marta Bąkiewicz (Polsko-Niemiecki Instytut Badawczy w Collegium Polonicum w Ślubicach) na przykładzie wybranych tekstów literackich zaprezentowała koncepcję regionu jako kilkuwarstwowego palimpsestu. Inne określenie było tematem refleksji Wojciecha Kudyby (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie), który analizował przedstawienia Środkowego Nadodrza jako Kresów Zachodnich, zawarte w utworach Sergiusza Sterny-Wachowiaka. Prelegenci nie ograniczali materiału badawczego tylko do utworów literackich, ale przedstawili również charakterystyki regionalnej prasy. Kulturotwórczą rolę czasopisma „Nadodrze” przedstawiła Grażyna Barbara Szewczyk (Uniwersytet Śląski w Katowicach).

Część wystąpień konferencyjnych dotyczyła także literatury niemieckiej. Pojęcie *haimatu* oraz problematykę pamięciową funkcjonującą w tekstach Christy Wolf i Guntera Eichs omówiła Hannelore Scholz-Lubbering (Uniwersytet w Berlinie). Wśród zainteresowań niemieckich literaturoznawców znalazła się też historia pogranicznych dworców literackich, którą przedstawili Lotte Lund oraz Hans-Jurgen Rehfeld (Uniwersytet Viadrina we Frankfurcie nad Odrą).

Region przygraniczny jest miejscem, w którym dochodzi do przenikania wpływów polsko-niemieckich. Takie wzajemne oddziaływanie, zapisane nie tylko w tekstach kultury, ale również w architekturze i topografii Środkowego Nadodrza, były tematem kilku wystąpień. Należał do nich referat Katarzyny Taborskiej (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wlkp.), która przedstawiła reprezentacje miasta Landsberg nad Wartą/Gorzowa Wielkopolskiego w literaturze, prasie, fotografii oraz miejscowej topografii. Małgorzata Czabańska-Rosada (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wlkp.) podjęła problem transferu kulturowego na pograniczu międzyrzeckim w oparciu o pogłębione wywiady prowadzone z mieszkańcami Międzyrzecza i okolic. Inny wymiar relacji polsko-niemieckich zaprezentował Benno Pubanz (Gustrow) - omówił historię oraz funkcjonowanie Polsko-Niemieckiego Biura Literackiego i czasopisma „Prom”. Kulturowy palimpsest funkcjonuje również w obrębie katolickiej i protestanckiej architektury sakralnej, o czym przekonywał Tadeusz Kuźnicki (Uniwersytet Viadrina we Frankfurcie nad Odrą).

Skomplikowane losy regionu, o zmiennej przynależności państwowej i płynnych granicach były tematem wystąpienia Beaty Halickiej (Polsko-Niemiecki Instytut Badawczy w Collegium Polonicum w Ślubicach). Wiesław Skrobot (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) omówił recepcję wartości niematerialnych na ziemi torzymskiej z perspektywy fenomenologii przestrzeni, natomiast Izabella Taraszczuk (Uniwersytet w Tybindze) przedstawiła obecność pamięci o niemieckim Grunbergu we współczesnej przestrzeni Zielonej Góry.

Spotkanie polskich i niemieckich badaczy reprezentujących różne dziedziny nauk humanistycznych pozwoliło na konfrontację różnorodnych ujęć historii i kultury Środkowego Nadodrza. Projekt, który z założenia jest interdyscyplinarny, umożliwił zestawienie zróżnicowanych stanowisk badawczych oraz słowników teoretycznych. Atutem konferencji był jej międzynarodowy charakter - obecność badaczy z Polski i Niemiec - któremu sprzyjało miejsce spotkania, Collegium Polonicum będące wspólną jednostką badawczą niemieckiej Viadriny i polskiego UAM. Wyniki badań prowadzonych w ramach projektu i zaprezentowanych podczas konferencji zostaną zebrane w wieloautorskiej monografii naukowej.

Kamila Gieba

INSTYTUT FILOZOFII

Sukcesy doktorantów z Instytutu Filozofii

Doktoranci, którzy prowadzą swoje badania naukowe w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowią aktywną, ale i zróżnicowaną grupę. Wśród nich w ostatnich latach na niwie międzynarodowej wyróżniły się dwie doktorantki, które zdobyły dla swoich tematów wsparcie finansowe ze źródeł zewnętrznych, polskich i zagranicznych, co umożliwiło im prowadzenie kwerend w bibliotekach i ośrodkach zagranicznych.

Mgr Ewa Świątek, która jeszcze w 2011 r. przebywała na rocznym stypendium Erasmus w Pradze, gdzie realizowała projekt dotyczący estetyki pragmatycznej amerykańskiego filozofa Richarda Shustermana, została dzięki temu cenne-

mu doświadczeniu zainspirowana do poszukiwań dalszych możliwości wyjazdów badawczych. Przebywając w Czechach aplikowała do Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego, który dysponuje stypendiami na rozwijanie współpracy krajów Grupy Wyszehradzkiej (Polska, Czechy, Słowacja, Węgry) z Tajwanem, co odbywa się w porozumieniu z National Science Council of Taiwan. Celem programu jest wspieranie mobilności badaczy z krajów V4. Z każdego kraju wybierany jest tylko jeden laureat, a długość pobytu na Tajwanie trwa 10 miesięcy (2 semestry), podczas których stypendysta realizuje projekt badawczy. Oferta stypendialna kierowana jest zarówno do doktorantów, jak i do naukowców ze stopniem doktora.

Zwycięskim projektem z Polski okazał się ten zgłoszony przez mgr Świętek: *Chińska i tajwańska estetyka. Kategorie estetyczne, kaligrafia i status współczesnej estetyki Tajwańskiej (Republiki Chińskiej)*, który w latach 2012/2013 był przez nią realizowany na Wydziale Filozofii prestiżowego Narodowego Uniwersytetu Tajwańskiego. Głównym celem projektu było przybliżenie chińskiej estetyki oraz wprowadzenie do filozoficzno-estetycznej myśli dotyczącej klasycznej chińskiej kaligrafii. W Azji kaligrafia nadal jest istotną częścią kultury i tradycji, jest też silnie zakorzeniona w filozofii. Przez wieki chińscy uczeni i artyści podkreślali walory estetyczne, intelektualne i etyczne tej sztuki. Pomimo tego, że na całym świecie kaligrafia jest ceniona i uznawana za sztukę piękną, bardzo rzadko przedstawiciele pozaazjatyckich kultur rozumieją jej istotę i piękno.

Projekt miał charakter interdyscyplinarny. Badania prowadzone były w obszarach filozofii, sztuki, historii, kulturoznawstwa, socjologii i sinologii. Wynikiem pobytu i badań jest seria artykułów naukowych, a także znaczna część dysertacji doktorskiej *Estetyka współczesnej chińskiej kaligrafii*, nad którą mgr Świętek obecnie pracuje pod opieką naukową dr. hab. Romana Sapeńko, prof. UZ.

Mgr Justyna Kroczak w 2014 r. zakończyła realizację projektu badawczego pt. *Pawła Florenskiego (1882-1937) filozofia wszechjedności*, który zwyciężył w trzeciej edycji konkursu „Preludium” Narodowego Centrum Nauki. Adresatami tego konkursu są badacze przed doktoratem i tytuły kierowanych przez nich projektów zazwyczaj

odzwierciedlają tematy ich dysertacji. Nie inaczej było w tym wypadku, a promotorem rozprawy jest prof. Liliana Kiejzik.

Dla mgr Kroczak podstawowym miejscem kwerendy była biblioteka „Dom Łosiewa” i inne państwowe biblioteki w Rosji. Odbyła również kwerendę w Paryżu, w Instytucie Teologii Prawosławnej Saint-Serge i innych bibliotekach stolicy Francji (Biblioteka Narodowa i Biblioteka Sorbony). Prócz bibliotecznych poszukiwań, mgr Kroczak odbyła staż naukowy w Moskwie, w prywatnej instytucji naukowo-badawczej,

— MGR J. KROCZAK NA SORBONIE (FOT. Z WYDZIAŁU)

Институт синергийной антропологии, gdzie brała udział w seminariach i wykładach, których tematyka zawiera się w polu badawczym jej projektu. Opiekunem stażu był filozof rosyjski Sergiusz Choruży, który w swej pracy twórczej zajmuje się nie tylko badaniem historii filozofii rosyjskiej, ale także jest pomysłodawcą nowej tendencji w antropologii filozoficznej: antropologii synergicznej, która próbuje opisać człowieka pojęciami filozofii neopatrystycznej, czyli jednego z nurtów religijnej filozofii rosyjskiej XIX i XX w. Choruży odwołuje się również do mistyki wschodniego chrześcijaństwa i praktyk duchowych innych religii.

Dzięki tym wyjazdom mgr Kroczak zdobyła doświadczenia naukowe i nawiązała kontakty z historykami i twórcami myśli rosyjskiej, dzięki czemu kontynuuje swoje prace, przygotowując do druku kolejne artykuły i przekłady. Dodacь trzeba, że w grudniu 2014 mgr J. Kroczak za swoje osiągnięcia naukowe otrzymała stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Gratulujemy!

Wydaje się, że powyższe sukcesy powinny stać się zachętą dla innych doktorantów do aktywnego starania się o środki na badania, zwłaszcza że wsparcie ze środków macierzystej uczelni jest w tym względzie zazwyczaj skromne. Nic więc dziwnego, że laureatki oceniają zewnętrzne wsparcie swoich projektów badawczych jako duży przywilej i ogromną pomoc, ważną szczególnie na początkowym etapie kariery naukowej.

Obu doktorantkom składamy życzenia dalszych sukcesów, rychłego ukończenia prac nad doktoratami i uwieńczonego sukcesem obron!

Tomasz Mróz

Pani Profesor Joannie Zawodniak

wyrazy głębokiego współczucia w trudnych chwilach po stracie Mamy

składają

Dyrekcja oraz koleżanki i koledzy z Instytutu Neofilologii

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Ponownie nagrodzony przez MEN

Projekt *Współ w zespół z Matematyką bez Granic* w raporcie dobrych praktyk edukacyjnych *Szkoła się oplaca - edycja 2014* realizowany w latach 2009-2012 przez Zielonogórski Oddział Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Polskie Towarzystwo Matematyczne zostało wyróżnione przez Ministerstwo Edukacji Narodowej za projekt konkursowy *Współ w zespół z Matematyką bez Granic* w ramach Priorytetu III Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

W dniach 18 i 19 grudnia 2014 r. w Krakowie odbyła się konferencja **Moc w regionach 2: Nowa perspektywa finansowa 2014-2020**, zorganizowana przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. Na konferencji zaprezentowano najlepsze praktyki związane z opracowywaniem i wdrażaniem projektów unijnych w obszarze oświaty.

Podczas wieczornej gali, 18 grudnia 2014 r. zaprezentowano opracowany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej raport dobrych praktyk edukacyjnych *Szkoła się oplaca - edycja 2014*. Opisano w nim najciekawsze projekty zrealizowane w ramach Priorytetu III POKL w latach 2007-2012. Spośród ponad 250 projektów zgłoszonych do konkursu przez beneficjentów realizujących projekty konkursowe w czterech kategoriach: edukacja matematyczno-przyrodnicza, kształcenie zawodowe, kształcenie ogólne i kształcenie specjalne wyłoniono 12 laureatów, a wśród nich wyróżniono Polskie Towarzystwo Matematyczne za projekt *Współ w zespół z Matematyką bez Granic* realizowany w latach 2009-2012 (kategoria edukacja matematyczno-przyrodnicza). Projekt znalazł się na III miejscu. To już drugie wyróżnienie dla PTM przyznane przez MEN za projekt *Współ w zespół z Matematyką bez Granic*. Po raz pierwszy Towarzystwo zostało wyróżnione w 2012 r. w kategorii rozwój kompetencji.

Projektem zostało objętych 8345 uczniów z 338 klas oraz 332 nauczycieli ze 195 szkół (w tym podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, zarówno publicznych jak i niepublicznych, z obszarów miejskich i wiejskich) z 3 województw: kujawsko-pomorskiego, lubuskiego i zachodniopomorskiego. Celem projektu *Współ w zespół z Matematyką bez Granic* realizowanego przez Zielonogórski Od-

ział Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, było podniesienie kompetencji kluczowych uczniów ze szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w zakresie kształtowania umiejętności opisywania w języku matematyki otaczającego świata, stawiania hipotez i ich weryfikowania, rozwiązywania problemów w twórczy sposób, skutecznego porozumiewania się w różnych sytuacjach, efektywnego współdziałania w zespole oraz interdyscyplinarnego spojrzenia na otaczającą nas rzeczywistość z uwzględnieniem znajomości języków obcych. Dzięki jedynie 84 h zajęć pozalekcyjnych z matematyki w ciągu 3 lat, tj. 28 h rocznie, realizowanych w formie pracy zespołowej w starszych zespołach klasowych, wytypowanych przez Kuratorów Oświaty i dyrektorów szkół, średnio ponad 59 proc. zespołów klasowych osiągnęło wyniki z egzaminu końcowego z ma-

tematyki powyżej średniej wojewódzkiej. Wśród laureatów (pierwsze dziesięć miejsc w 3 województwach) polskiej edycji Międzynarodowego Konkursu *Matematyka bez Granic Junior* (kl. VI szkół podstawowych) i *Senior* (kl. III gimnazjum i kl. I LO) znalazły się 93 klasy, w tym zespoły z obszarów wiejskich, co zaskoczyło nawet ich nauczycieli.

W bieżącym raporcie Dobrych praktyk edukacyjnych *Szkoła się oplaca - edycja 2014*, podobnie jak w poprzednim - z 2012 r., opisano ciekawe projekty i produkty tych projektów sfinansowane ze środków unijnych w ramach Priorytetu III Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Zamieszczono też ciekawe inicjatywy zrealizowane w ramach projektów konkursowych przeprowadzonych w latach 2007-2013. Projekty wyróżnione przez MEN w raporcie Dobrych praktyk edukacyjnych mogą być inspiracją do dalszych działań na rzecz podnoszenia jakości polskiej edukacji w nowej perspektywie finansowej Unii Europejskiej na lata 2014-2020.

Dyplom za realizację projektu odebrała kierownik Biura Projektu: dr Anna Białek-Jaworska z WNE UW podczas konferencji w Krakowie. Więcej:

<http://www.ptm.org.pl/zawartosc/ptm-ponownie-nagrodzone-przez-men>

http://www.eid.edu.pl/news/final_konkursu_szkola_sie_oplaca_-_edycja_2014_zami_nami_-_znamy_nagrodzone_projekty,2743.html http://efs.men.gov.pl/attachments/article/2036/Szkoła-sie-oplaca-2014_E.pdf

Więcej na temat projektu: <http://www.wzmbg.pl>
Kierownik Punktu Konsultacyjnego Projektu:
dr Krystyna Białek, WMIe UZ

WYDZIAŁ MECHANICZNY

HORYZONT 2020

W dniach 10-12.12.2014 r. na Wydziale Mechanicznym odbyło się spotkanie robocze dotyczące programu HORY-

ZONT 2020. W spotkaniu tym uczestniczyli przedstawiciele trzech uczelni: Ing. Vilem Dostal reprezentujący Technologie Campus Cham, Technische Hochschule Deggendorf (Niemcy), Ing. PhD. Roman Cermak, prodziekan ds. współpracy z zagranicą Wydziału Mechanicznego Zachodnio-Czeskiego Uniwersytetu Technicznego w Pilźnie (Czechy) wraz ze współpracownikami, dr hab. inż. Roman Stryjski,

FOT. Z WYDZIAŁU

prof. UZ - dyrektor Instytutu Informatyki i Zarządzania Producją Wydziału Mechanicznego oraz jego zastępca dr inż. Michał Sasiadek. Ponadto *on line* w spotkaniu uczestniczyła również strona słowacka, którą reprezentowała Doc. Ing., PhD. Alzbeta Sapietova (Wydział Mechaniczny, Uniwersytet Techniczny w Żilinie).

Celem już trzeciej tury (po roboczych spotkaniach w Pilźnie i Deggendorfie), spotkania było wypracowanie wniosku do wspólnego projektu w ramach europejskiego programu Horizon 2020, PHC 21 - 2015: Advancing active and healthy ageing with ICT: Early risk detection and intervention. W trakcie pobytu, uczestnicy spotkania mieli możliwość zwiedzić i obejrzeć potencjał Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, gdzie jego prezes, dr inż. Roman Kielec przedstawił założenia, możliwości i podstawowe cele funkcjonowania tej jednostki.

Przedstawiciele zagranicznych uczelni wizytujących Uniwersytet Zielonogórski bardzo wysoko ocenili spotkanie. Zadeklarowali również chęć dalszej współpracy w obszarach badań naukowych, projektach, inicjatywach związanych z wymianą studentów i innymi aktywnościami przyczyniającymi się do zacieśnienia wzajemnych kontaktów.

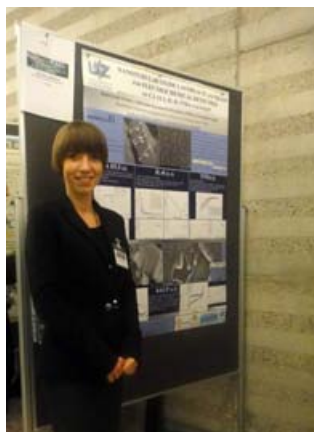
Kolejne spotkanie w ramach opracowywanego wniosku, na które zaproszenie otrzymali przedstawiciele Instytutu Informatyki i Zarządzania Producją Wydziału Mechanicznego, odbędzie się na Uniwersytecie Technicznym w Żilinie (Słowacja) w styczniu 2015 r.

Tomasz Belica

Symposium *Architecture Biomaterials, Medical and Tissue Engineering* w Berlinie

W dniach 4-5 grudnia 2014 r. podczas francusko-niemiecko-polskiego sympozjum *Architecture Biomaterials, Medical and Tissue Engineering*, które z udziałem wielu czołowych europejskich i krajowych specjalistów odbyło się w Berlinie, Zakład Inżynierii Biomedycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego reprezentowała dr inż. Katarzyna Arkusz. Nasza koleżanka przedstawiła w Berlinie wyniki badań zespołu nad opracowaniem nowych platform biosensorów elektrochemicznych do oznaczania cytokin stanu zapalnego pt. *Nanotubular oxide layers on Ti and Ti6Al4V for electrochemical detection of CA 15.3, IL-8, TNF and bALP*. Duże zainteresowanie, jakim cieszyły się rezultaty naszych badań zaowocowało nawiązaniem kontaktów z jednostka-

FOT. Z WYDZIAŁU

mi niemieckimi i prawdopodobnie realizacją wspólnego projektu.

Elżbieta Krasicka-Cydzik

XII Międzynarodowa Konferencja Roboty Medyczne 2014 w Zabrzu

12-13 grudnia w Zabrzu miała miejsce konferencja poświęcona robotom medycznym, zorganizowana przez Międzynarodowe Stowarzyszenie na rzecz Robotyki Medycznej (International Society for Medical Robotics) i Fundację Rozwoju Kardiochirurgii im. Zbigniewa Religi. Konferencja

FOT. Z WYDZIAŁU

przybliżyła nowości związane z projektem polskiego robota chirurgicznego Robin Heart oraz wieloma innymi, zarówno rodzimymi jak i zagranicznymi rozwiązaniami. Gościem specjalnym był prof. dr hab. inż. Romuald Będziński, który wygłosił wykład pt.: *Komputerowe metody wspomagania operacji chirurgicznych*, podkreślając szczególną rolę rozwoju robotyzacji w zastosowaniach medycznych. W konferencji wzięli również udział studenci III roku *inżynierii biomedycznej* oraz pracownicy Zakładu Inżynierii Biomedycznej UZ dr inż. Agnieszka Kaczmarek-Pawelska i mgr inż. Agnieszka Mackiewicz.

Agnieszka Mackiewicz

Zajęcia z maturzystami zielonogórskiego liceum w laboratoriach Zakładu Inżynierii Biomedycznej

13.12.2014 r. laboratoria Zakładu Inżynierii Biomedycznej odwiedzili maturzyści z I Liceum Ogólnokształcącego im. Edwarda Dembowskiego w Zielonej Górze. W trakcie spotkania mieli możliwość poznania czym zajmuje się inżynieria biomedyczna. Dzięki pomocy studentów z pierwsze-

FOT. Z WYDZIAŁU

go i czwartego roku IB oraz pracowników - dr inż. Agnieszki Kaczmarek-Pawelskiej i mgr inż. Agnieszki Mackiewicz licealiści spróbowali swoich sił w zakładaniu szwów z wykorzystaniem instrumentarium chirurgicznego, wykonali pomiary spirometryczne oraz elektromiograficzne, a także zespolili złamaną kość stabilizatorem zewnętrznym. Ponadto zapoznali się z techniką neurochirurgicznej operacji usunięcia dysku międzykręgowego i wszczepienia implantu płytkowego kręgosłupa wydrukowanego na drukarce 3d. Maturzyści z ogromnym zapałem brali udział w przygotowanych dla nich zajęciach i już zapowiedzieli kolejną wizytę.

Agnieszka Mackiewicz

Pracownicy Wydziału na wymianie w ramach programu Erasmus+

W dniach 12-16 stycznia pracownicy Instytutu Inżynierii Bezpieczeństwa i Nauk o Pracy - Marcin Chciuk i Paweł Bachman odwiedzili Uniwersytet im. Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy. Bańska Bystrzyca liczy 81 tys. mieszkańców. Jest to miejscowość malowniczo położona w północno-zachodniej części Słowacji nad rzeką Hron. Uniwersytet Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy jest uczelnią publiczną utworzoną w 1992 r. Uczelnia posiada 6 wydziałów: Ekonomii, Nauk Humanistycznych, Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych, Pedagogiczny, Prawa i Wydział Nauk Przyrodniczych, który był celem wizyty pracowników naszego Wydziału. Uczelnia swą nazwę zawdzięcza słowackiemu kaznodziei ewangelickiemu, żyjącemu w latach 1684-1749, który zajmował się też historią, geografią, etnografią, językoznawstwem, pedagogiką, a także uważany jest za prekursora słowackiego oświecenia.

Współpraca WM z Katedrą Techniki i Technologii Wydziału Nauk Przyrodniczych, początkowo w ramach programu Erasmus, a teraz Erasmus+, trwa od kilku lat. Niemal co roku odbywa się wymiana pracowników obu jednostek. Osobami przyjmującymi ze strony słowackiej byli Ing. Ján Pavlo-

vkin, PhD. oraz doc. Mgr Ing. Daniel Novák, CSc., którzy gościli na WM w 2013 r. Celem wyjazdu było pogłębienie tej współpracy i omówienie możliwości wymiany studentów. Katedra Techniki i Technologii ma już doświadczenie w tej dziedzinie w ramach współpracy z Uniwersytetem Rzeszowskim. Podczas spotkania z dyrektorem Katedry PaedDr. Jánem Stebilą, PhD. porównano programy nauczania i wskazano możliwości wymiany studentów w Erasmus+.

W związku z tym, że nasi pracownicy byli tam po raz pierwszy, na początku wizyty zapoznali się oni z infrastrukturą oraz pracownikami Katedry. Jednym z nich był Peter Krpelán, wielokrotny finalista mistrzostw kiedyś Czechosłowacji, Słowacji i Europy w modelarstwie. Zademonstrował on swoje modele łodzi, helikoptera i samolotu.

Nasi pracownicy przeprowadzili też zajęcia związane z elektrotechniką, elektroniką i automatyką w ramach których pokazali m.in. na przywiezionym stanowisku wyposażonym w sterownik PLC, jaki jest wpływ nastaw regulatora PID na pozycjonowanie unoszonej powietrzem plastikowej kulki. Uczestniczyli też w uroczystości zaślubienia nowego Rektora Uniwersytetu im. Mateja Bela, którym został doc. Ing. Vladimír Hiadlovský, PhD. Tradycją na Słowacji jest zapraszanie na podobne uroczystości przedstawicieli, głównie rektorów lub prorektorów, wszystkich uczelni z całego kraju. Często też przyjeżdżają przedstawiciele zagranicznych uczelni partnerskich, w tym roku gościem z Polski była rektor Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej prof. nadzw. dr Zdzisława Dacko-Pikiewicz. Gościem honorowym był też polityk Peter Pellegrini poprzednio od 3 lipca 2014 r. minister edukacji, a obecnie od 24 listopada 2014 r. prezydent parlamentu Słowacji (odpowiednik naszego marszałka Sejmu). Ciekawostką jest to, że jest to tak lubiany i popularny w kraju polityk, że nie potrzebował on podczas tego spotkania żadnej ochrony. W uroczystości wzięł też udział prezydent Bańskiej Bystrzycy. Obaj politycy w swoich przemówieniach zapowiadali pomoc UMB w rozwoju i utrzymaniu statusu Uniwersytetu, co spotkało

FOT. Z WYDZIAŁU

się z owacją uczestników. Całą uroczystość zakończył występ śpiewaków Słowackiej Opery Narodowej.

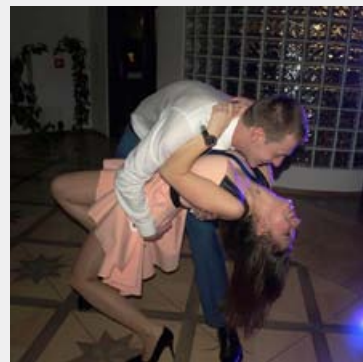
Ponadto w programie pobytu przewidziane było zwiedzanie miasta, muzeum Słowackiego Narodowego Powstania, w którym na gościnnej wystawie można było zobaczyć ubranie i poduszkę Adolfa Hitlera, wyjazd do Bańskiej Szczawnicy, a w drodze powrotnej zwiedzanie zamku w Bojnicach. Wrażenia naprawdę nie zapomniane. Wszystkich pracowników naszego Wydziału zachęcam do wyjazdu na wymianę do Bańskiej Bystrzycy i odwiedzenia tych miejsc. Ludzie są tam bardzo mili, a atmosfera wspaniała. Poza tym nie ma żadnych barier językowych i wszędzie można porozumieć się po polsku, jedzenie jest wyśmienite, a ceny podobne jak u nas.

Paweł Bachman

VII Bal Karnawałowy Inżynierii Biomedycznej

„Tylko chwile są piękne” - pod takim hasłem bawili się studenci, wykładowcy i przyjaciele kierunku *inżynieria biomedyczna* 16 stycznia 2015 r. Bal swoją obecnością zaszczytili: Waldemar Taborski - dyrektor Szpitala Wojewódzkiego w Zielonej Górze, Lechosław Ciupik - prezes firmy LfC oraz dziekani - dr hab. inż. Justyna Patalas-Maliszewska, prof. UZ i dr inż. Dariusz Michalski. W balu uczestniczyła również liczna grupa absolwentów - przyjechali z odległych zakątków regionu dzieląc się opowieściami o sukcesach zawodowych. Tradycyjnie na balu odbył się chrzest studentów I roku *inżynierii biomedycznej* oraz wybór Króla i Królowej Balu, którymi w tym roku zostali: dr hab. inż. Elżbieta Krasicka-Cydzik, prof. UZ - kierownik Zakładu Inżynierii Biomedycznej i Mariusz Nowak - student I roku IB. Wszystkim gościom serdecznie dziękuję za wspólną zabawę i do zobaczenia za rok!!!

Agnieszka Mackiewicz

FOT. Z WYDZIAŁU

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

WARSZTATY EDUKACJI MIĘDZYKULTUROWEJ dla studentek i studentów

W dniach 27 i 28 listopada 2014 r. na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyły się WARSZTATY EDUKACJI MIĘDZYKULTUROWEJ. Propozycja warsztatów spotkała się z dużym zainteresowaniem studentów naszej uczelni. Dwudniowe spotkanie zorganizował Instytut Socjologii UZ wraz z Kółem Naukowym Socjologów UZ. Ciekawy interaktywny warsztat przeprowadziły trenerki **Eliza Zadłużna** i **Agnieszka Szczepanik**, specjalizujące się w edukacji międzykulturowej.

Pierwszego dnia zrealizowano moduł podstawowy, czyli wstęp do edukacji międzykulturowej. Na warsztatach wyjaśniono takie pojęcia jak: „kultura”, „wielokulturowość”, „międzykulturowość” i „edukacja międzykulturowa”. Omówiono zjawiska występujące na styku kultur i strategie radzenia sobie z nimi, wykazując różnice międzykulturowe, stereotypy i uprzedzenia. Ponadto zaprezentowano możliwość realizacji projektów międzykulturowych z wykorzystaniem środków Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży i programu „Młodzież w działaniu”.

Drugi dzień warsztatów obejmował moduł komplementarny pod hasłem *Stereotypy - wpływ na relacje międzykulturowe*. Celem zajęć było zdobycie wiedzy na temat tego czym są, jak powstają i czym cechują się stereotypy. Przeanalizowano rolę stereotypów w życiu człowieka oraz tego jak przeciwdziałać ich negatywnym konsekwencjom. Omówiono różnicę między stereotypem, uprzedzeniem i dyskryminacją. Pokazano proces przejścia w relacjach międzykulturowych od stereotypu do uprzedzenia, a następnie do dyskryminacji. Zaprezentowano wpływ stygmatyzacji na jej ofiarę poprzez omówienie zachowań typowych dla osób, które są napiętnowane ze względu na przynależność do danej grupy. Warsztat zakończył się doskonaleniem umiejętności zapobiegania stereotypom, uprzedzeniom i dyskryminacji w relacjach międzykulturowych.

Po każdym warsztacie uczestniczki i uczestnicy dokonywali ewaluacji przeprowadzonych zajęć oraz pracy pary trenerskiej. Z zebranych odpowiedzi wyłoniła się pozytywna ocena zajęć *Między Innymi*. Studentki i studenci wysoko oceniali

FOT. Z WYDZIAŁU

warsztaty, ich zakres tematyczny oraz sposób prowadzenia zajęć przez trenerki. Wskazywali na fakt, że była to doskonała szansa na integrację i poznanie siebie samych w relacjach międzykulturowych. Osoby uczestniczące w warsztatach dobrze oceniły zajęcia interaktywne, pokazujące na czym polegają pozaformalne metody kształcenia.

Warsztaty *Między Innymi* stanowią doskonałą opcję dla osób studiujących, ponieważ łączą w sobie edukację międzykulturową z pozaformalnymi metodami uczenia. Wiedza dotycząca zagadnień związanych z międzykulturowością była w grupie bardzo zróżnicowana. Niektóre osoby miały już za sobą doświadczenia z wyjazdów lub pracy w środowisku międzykulturowym, byli też uczestnicy bez takich doświadczeń. Doświadczone trenerki doskonale dostosowały formułę warsztatów do potrzeb wszystkich uczestników. Warsztaty zachęciły osoby uczestniczące do dalszej eksploracji tego tematu.

Warto dodać, iż koncepcja warsztatów jest rezultatem wieloletnich doświadczeń szkoleniowych zespołu różnych specjalistów. Jest to pierwszy w Polsce, innowacyjny projekt edukacyjny łączący w sobie założenia, podejście i metodologię edukacji pozaformalnej z edukacją formalną, jak również pierwszy wspólny projekt realizowany przez doświadczone i największe w Polsce instytucje wspierające realizację projektów międzykulturowych: Fundację Rozwoju Systemu Edukacji i Polsko-Niemiecką Współpracę Młodzieży.

Danuta Nowak
Koło Naukowe Socjologów UZ

PLAKAT AUTORSTWA A. KLISZCZAK

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Kilka słów o dorobku Wydziału Prawa i Administracji...

Wydział Prawa i Administracji funkcjonuje zaledwie od kilku miesięcy, ale władze dziekańskie dokonały podsumowania dorobku kadry naukowo-dydaktycznej jednostki w 2014 r. Aczkolwiek tylko część tej aktywności miała afiliację UZ, to jednak warto przedstawić wynik dokonanej rekapitulacji, jako że dobrze świadczy on o potencjale Wydziału. Tak więc 34 pracowników WPiA opublikowało lub oddało do druku 13 książek i podręczników, 92 artykuły, studia i glosy, 1 tłumaczenie i 8 not lub recenzji. Osobne miejsce poświęcić należy konferencjom, a to dlatego, że dwa takie przedsięwzięcia mamy już za sobą. Pierwszym była otwierająca działalność Wydziału międzynarodowa konferencja *Edukacja prawnicza w Europie* zorganizowana w dniach 30.09-02.10.2014 r., drugim zaś współorganizowana z Instytutem Politologii ogólnopolska konferencja *Stan nadzwyczajny jako zagadnienie polityczno-prawne*, która odbyła się w dniach 16-17.10.2014. Ten wysiłek intelektualny i organizacyjny wpisuje się w łączną liczbę 36 konferencji, w których wzięli aktywny udział pracownicy WPiA, a do tego wspomnieć wypada o ich członkostwie w 14 komitetach naukowych lub organizacyjnych. Wśród innych form działalności naukowej znalazły się recenzje 6 projektów badawczych, a ponadto uczestnictwo

w 16 projektach krajowych i międzynarodowych. W tym kontekście należy podkreślić, że szczególnym atutem jednostki są szerokie kontakty, czego dowodem jest zasiadanie w 33 radach naukowych i kolegiach redakcyjnych, członkostwo w 41 towarzystwach naukowych, a także 26 form działalności eksperckiej. Ponadto, część pracowników jest aktywna poza granicami kraju, o czym świadczy spora liczba publikacji obcojęzycznych, 10 zagranicznych wykładów gościnnych, a także wspomniany już udział w międzynarodowych grantach lub zespołach badawczych. Pracownicy samodzielni byli promotorami w 5 przewodach doktorskich, sprawują opiekę nad 7 doktorantami, pełnili rolę recenzenta w 2 przewodach habilitacyjnych i 5 doktorskich, a także w jednym przypadku opiniowali nadanie tytułu doktora honoris causa. W perspektywie rozwoju kadrowego szczególnie cieszy uzyskanie stopnia doktora habilitowanego przez Jacka Sobczaka (o czym piszemy w tym numerze Miesięcznika), który w ten sposób poszerzył grono pracowników samodzielnych Wydziału. Pozytywnie zaskakuje również fakt, że na Wydziale działają już dwa studenckie koła naukowe, do których lada moment dołączy trzecie. Podsumowując powyższe, podkreślić trzeba, że sytuacja jest dynamiczna. Przedstawione dane nie uwzględniają wysiłków już podjętych, a które zaowocują w nieco dalszej perspektywie, a więc na przykład intensywnych prac nad pełnym wdrożeniem programu Erasmus, przygotowania nowych konferencji, ofert studiów podyplomowych, czy też podejmowania starań o pozyskanie nowych grantów badawczych.

jms

TELEWIZJA UZ

Anna Urbańska

Redaktor Naczelna Telewizji

Zachęcamy czytelników Miesięcznika Społeczności Akademickiej „Uniwersytet Zielonogórski” do subskrypcji naszego kanału na YouTube:

<https://www.youtube.com/user/UZETvideo>

W tym miesiącu polecamy:

O miłości i nie tylko

Z okazji Walentynek - święta zakochanych gośćmi Telewizji UZ byli autorzy książki „Intymnie. Rozmowy nie tylko o miłości” - prof. Zbigniew Izdebski - sekuolog, pedagog, wykładowca akademicki oraz Janusz Leon Wiśniewski - pisarz, autor wielu bestsellerów, takich jak „S@motność w sieci”, „Miłość oraz inne dysonanse” czy „Grant”.

<http://www.tv.uz.zgora.pl/>

UZ otwiera nowe kierunki

Uniwersytet Zielonogórski wciąż poszerza swoją ofertę kierunków studiów. Biznes elektroniczny, efektywność energetyczna, literatura popularna i kreacje światów gier oraz filologiczna obsługa internetu i e-edytorstwo, a także inżynieria bezpieczeństwa, czy wreszcie - od dawna zapowiadany - kierunek lekarski - to nowe kierunki studiów, którymi Uniwersytet zamierza zainteresować tegorocznych maturzystów.

<http://www.tv.uz.zgora.pl/index.php?uz-otwiera-nowe-kierunki>

Dzień Otwarty WEliT

Roboty, gry 3D, czy pojazdy elektryczne - to wybrane propozycje, którymi Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ wabił

swoich przyszłych studentów podczas dnia otwartego. Imprezę zorganizowano 21 stycznia. Tego dnia Wydział odwiedziło ponad 500 uczniów ze szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych.

<http://www.tv.uz.zgora.pl/index.php?dzien-otwarty-weit>

Dzień KGHM na UZ

Na Uniwersytecie Zielonogórskim zorganizowano Dzień KGHM. 29 stycznia po raz pierwszy w taki sposób prezentowała się firma KGHM Polska Miedź S.A. studentom i pracownikom naszej uczelni. Wszystkie obszary działalności firmy szczegółowo przedstawił wiceprezes zarządu KGHM Polska Miedź S.A., Jacek Kordela. Pracownicy

koncernu opowiadali o wydobyciu oraz przetwórstwie miedzi. W holu Wydziału Mechanicznego zorganizowano ekspozycję całego ciągu technologicznego KGHM.

Z kolei możliwości współpracy studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego z firmą, w ramach staży i praktyk oraz pisania prac dyplomowych na tematy zaproponowane przez KGHM, przedstawiła Anna Trusiak, dyrektor ds. rozwoju kadr.

<http://www.tv.uz.zgora.pl/index.php?dzien-kghm-na-uz>

NOWOŚCI WYDAWNICZE

**Marzenna Magda-Adamowicz,
Agnieszka Olczak**
*Oblicza i poszukiwania
w pedagogice przedszkolnej.*¹

Rynek naukowy wzbogacony został o interesującą publikację. Jest to praca zbiorowa pt. *Pedagogika przedszkolna. Oblicza i poszukiwania*, której redaktorem naukowym jest dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ oraz dr Agnieszka Olczak. Pracę liczącą 403 strony zrecenzowały prof. dr hab. J. Małachowicz i prof. dr hab. B. Muchacka. Została ona opublikowana przez Wydawnictwo Adam Marszałek w Toruniu. Publikacja zawiera 27 rozdziałów napisanych przez 31 autorów i jest podzielona na 3 części. Pracę kończy bogaty spis literatury cytowanej, źródła internetowe, akty prawne oraz dane o autorach.

W niniejszej monografii poruszanych jest wiele zagadnień z zakresu pedagogiki przedszkolnej. To właśnie przedszkole jest pierwszym po rodzinie środowiskiem edukacyjnym, które daje dziecku szansę na planowy, spójny oraz wielostronny rozwój. Podkreślany jest fakt, że „profesjonalnie przygotowana kadra ma możliwość rozpoznania dziecięcych zainteresowań i zdolności, wydobycia naturalnego potencjału każdego dziecka”.² Czytamy w książce, że w polskiej szkole ostatnimi laty zaobserwowano „upadek prestiżu nauczyciela, instytucje wczesnej edukacji i opieki straciły miano dobra społecz-

nego i rozwojowego, a media raz po raz donoszą o niepokojących praktykach wychowawczych i dydaktycznych w instytucjach dla dzieci.”³ Stąd celem publikacji jest mądre, refleksyjne, a także dostosowane do współczesnych czasów organizowanie edukacji, zwłaszcza dla najmłodszych. Domagać się należy „podkreślenia potencjału dziecka w pierwszych latach życia i roli nauczyciela, instytucji w procesie rozwoju człowieka w tym najwcześniejszym okresie.”⁴

Książka kierowana jest do nauczycieli edukacji przedszkolnej, nauczycieli akademickich oraz studentów tej dziedziny. Jednocześnie odnosząc się do tematyki tomu, można zaobserwować jego kompleksowy charakter, który pozwala na stworzenie płaszczyzny do wymiany poglądów reprezentantów różnych środowisk zainteresowanych zarazem obecnym jak i przyszłym stanem edukacji przedszkolnej.

We wstępie do publikacji redaktorki tomu opisały swoje refleksje związane z funkcjonowaniem współczesnego przedszkola, a w głównej mierze profesjonalizm oraz przygotowanie kadry nauczycielskiej w przedszkolu. Przedstawiają swoje stanowisko dotyczące metod pracy, rozwiązań edukacyjnych, które dają szansę na prawidłowy rozwój dziecka oraz wzmocnienie w nich chęci do uczenia się, zaangażowania i aktywności.

Część pierwsza - *Dziecko i dzieciństwo - dyskusje, kontrowersje, poszukiwania* przybliży czytelnikowi zagadnienia związane z potrzebami, wychowaniem oraz kształceniem dziecka. Tę część otwiera artykuł prof. Bogusława Śliwerskiego, który pokazuje dziecko jako niepożądany obiekt autokratycznych przemian w edukacji. Autor wskazuje na błędne przeświadczenie konieczności centralizacji procesu kształcenia, który nazywa „autorytarnym

¹ Marzenna Magda-Adamowicz, Agnieszka Olczak (red.), *Pedagogika przedszkolna. Oblicza i poszukiwania*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, ISBN 978-83-7780-677-7, ss. 403.

² Marzenna Magda-Adamowicz, Agnieszka Olczak (red.), *Pedagogika przedszkolna. Oblicza i poszukiwania*, Wydawnictwo Adam Marszałek, s. 7.

³ Tamże.

⁴ Tamże.

systemem zarządzania szkołami publicznymi⁵. Wiąże się to z oferowaniem dla nauczycieli przedszkoli oraz szkół, gotowych procedur postępowania w różnych sytuacjach szkolnych. Ważę dziecięcych potrzeb i nauczycielskich poglądów podkreśla także Agnieszka Olczak, która dokonuje opisu krótkiej historii jednego dnia w przedszkolu. W tym artykule podjęta została próba pokazania rozbieżności pomiędzy oczekiwaniami dziecka a oczekiwaniami nauczyciela, które dotyczą funkcjonowania najmłodszych w przedszkolu. Rozważania autorki na temat pozycji dziecka w przedszkolu prowadzą czytelnika do artykułu Elżbiety Wieczór, która omawia stan oraz perspektywy wczesnego wychowania i kształcenia dzieci. Czytelnik uzyskuje także podstawową wiedzę dotyczącą instytucjonalnych modeli wczesnej opieki, edukacji oraz wychowania dzieci w Polsce, ale również w wybranych krajach europejskich. Autorka zilustrowała to w kontekście współczesnych zmian społecznych, demograficznych, oświatowych w oparciu przede wszystkim o regulacje prawne, opracowania, raporty, projekty, zestawienia i badania. Problematykę pozycji społecznej najmłodszych oraz kształtowanie się ich dzieciństwa podsumowują Emilia Kokowicz i Angelika Niekraszewicz. Prezentują problem bycia jedynakiem w obecnych czasach. Dziecko wychowujące się bez rodzeństwa może w przedszkolu nabyć umiejętności niezbędnych do funkcjonowania w społeczeństwie.

Część druga - pod wspólnym tytułem *Wspieranie rozwoju dziecka w edukacji przedszkolnej* - zawiera 10 rozdziałów związanych treściowo wspieraniem rozwoju dziecka w edukacji przedszkolnej. Tę część otwiera rozdział autorstwa prof. Krystyny Żuchelkowskiej, która prezentuje dojrzałość 3-letniego dziecka do rozpoczęcia edukacji przedszkolnej. Autorka przybliżyła czytelnikowi pojęcie dojrzałości szkolnej, charakteryzuje dziecko 3-letnie dojrzałe do pójścia do przedszkola oraz daje kilka praktycznych porad dla rodziców dzieci rozpoczynających edukację przedszkolną. Czytelnika do refleksji i próby szukania odpowiedzi na pytanie jak prawidłowo wspierać rozwój dziecka, nakłania Małgorzata Falkiewicz-Szult, która ukazuje konstruktywistyczną perspektywę w pracy z dzieckiem w przedszkolu. Autorka podkreśla, „iż w założeniach konstruktywistycznej teorii wiedzy i poznawania wyraźnie akcentuje się wartość uprzedniej wiedzy, jaką dziecko posiada i jej wpływ na proces uczenia się.”⁶ Część 2. zamyka rozdział prof. Marzenny Magdy-Adamowicz, która omawia twórczość plastyczną dzieci przedszkolnych. Autorka zwraca uwagę na poglądy humanistyczne i pankreacionistyczne, dzięki którym rozszerza się zakres pojęcia twórczości. Jak podkreśla autorka, takie koncepcje „przyjmują, że dzieci są twórcze, co wynika z ich naturalnej, biologicznej potrzeby optymalnego rozwoju: twórczość jest nieodłączną częścią ich dzieciństwa.”⁷ W tej części prezentowane są również treści mające znaczenie

w podejmowaniu działań praktycznych, pozwalających na rozwijanie twórczości u dzieci poprzez stosowanie różnych form pracy z podopiecznymi w przedszkolu. Autorzy akcentują potrzebę rozszerzania w przedszkolach takich metod nauczania jak drama, zabawy twórcze, teatr, które pobudzają twórcze myślenie oraz wywołują znaczne zmiany w rzeczywistości społecznej, edukacyjnej, kulturalnej, technicznej oraz życiu codziennym.

Ostatnia, trzecia część - *Nauczyciel przedszkola w obliczu zmieniającej się rzeczywistości* - zawiera 7 rozdziałów. Część tę zapoczątkowuje artykuł doc. Radmily Burkovičovej, która omawia podstawy projektowania pracy pedagogicznej nauczyciela przedszkola. Autorka zwraca uwagę na projektowanie pedagogiczne, ponieważ jego celem jest przygotowywanie procesu edukacji dziecka w wieku przedszkolnym. Zauważalne jest zapotrzebowanie na profesjonalną pomoc w rozwoju dziecka oraz podejścia do dziecka nauczycieli w procesie nauczania. Kolejne artykuły podkreślają, predyspozycje, metody oraz postawy nauczyciela przedszkola we współczesnym kształceniu, dlatego też Katarzyna Wojciechowska podaje metody aktywizujące, niezbędne w pracy nauczyciela przedszkola. Autorka zaznacza, że dzięki metodom aktywizującym nauczyciel może stwarzać dziecku warunki ułatwiające przyswajanie nowej wiedzy oraz rozwijanie własnych pomysłów i wykorzystywanie własnego potencjału twórczego. Monika Trubiłowicz i Ewa Butyńska charakteryzują sylwetkę nauczyciela wykonującego swój zawód z pasją. Według autorek pasja w wykonywaniu zawodu jest ważna ze względu na rodzaj podejmowanych zadań. Dzięki niej nauczyciel może dodać do swojej pracy część siebie, ponieważ w pracy z najmłodszymi nie powinno być miejsca dla osób wykonujących ten zawód jedynie dla źródła dochodu. Alena Sedláková porusza kwestię edukacji artystycznej, skupiając się głównie na inwencji twórczej w edukacji artystycznej uczniów i kandydatów do zawodu nauczyciela. Autorka opisuje jak przygotować studentów do zawodu nauczyciela w zakresie edukacji artystycznej. Artykuł zawiera szereg zdjęć oraz ilustracji w celu dokładniejszego zrozumienia tematu i metod nauczania studentów w edukacji artystycznej. Problematykę ostatniego zagadnienia rozwija Alena Seberová, która wzbogaca swój artykuł o przeprowadzone badania. Autorka jest przekonana, że zadowolenie zawodowe nauczycieli stanowi jeden z warunków sukcesu w pracy zawodowej. Artykuł skupia się na teoretycznej analizie podejścia do motywacji i zaangażowania w ramach potrzeb zawodowych i relacji pomiędzy zadowoleniem z pracy i sukcesem w karierze zawodowej.

W recenzowanej publikacji na szczególną, uwagę zasługuje chronologia omawianych treści (część pierwsza), dzięki czemu czytelnik, krok po kroku, uzupełnia informacje dotyczące dziecka, jego funkcjonowania w społeczeństwie, rodzinie oraz w przedszkolu. Część druga książki ma już bardziej refleksyjny charakter i pozwoli sobie stwierdzić, że skierowana jest do czynnych nauczycieli przedszkola. W części trzeciej zawarte są metody pracy nauczyciela. Uwaga ta jest tym bardziej istotna, iż jednymi z adresatów publikacji są nauczyciele edukacji przedszkolnej.

Książka jest efektem zainteresowań autorów problematyką edukacji przedszkolnej. Publikacja ukazuje bogaty, wielowątkowy obraz opieki dziecka i wychowania przedszkol-

5 Marzenna Magda-Adamowicz, Agnieszka Olczak (red.), *Pedagogika przedszkolna. Oblicza i poszukiwania*, Wydawnictwo Adam Marszałek, s. 25.

6 Marzenna Magda-Adamowicz, Agnieszka Olczak (red.), *Pedagogika przedszkolna. Oblicza i poszukiwania*, Wydawnictwo Adam Marszałek, s. 176.

7 Marzenna Magda-Adamowicz, Agnieszka Olczak (red.), *Pedagogika przedszkolna. Oblicza i poszukiwania*, Wydawnictwo Adam Marszałek, s. 284.

nego z różnych perspektyw i punktów widzenia. Kładziony jest nacisk na odejście od klasycznego (pozytywistycznego) myślenia na rzecz wielokontekstowego ujęcia progresywnego oraz konfrontacja ze znamienitym dorobkiem polskich oraz zagranicznych przedstawicieli pedagogiki przedszkolnej.

Pracę zbiorową pt. *Pedagogika przedszkolna. Oblicza i poszukiwania*. Pod redakcją naukową Marzenny Magdy-Adamowicz i Agnieszki Olczak uważam za bardzo interesującą dla czytelników, w szczególności dla nauczycieli edukacji przedszkolnej. Publikacja jest wartościowym opracowaniem, wyrażającym refleksje nad obecnym stanem edukacji. Dostarcza informacji na temat możliwości poprawy współczesnego systemu kształcenia, co należy uznać za atut tej publikacji. Można z przekonaniem stwierdzić, że założone cele zostały osiągnięte. Jestem przekonana, że lektura książki będzie motywować nauczycieli do wprowadzenia innowacyjnych zmian w swojej codziennej pracy z uczniami.

*mgr Dominika Kozłowska
doktorantka Uniwersytetu Zielonogórskiego*

„Studia Zachodnie”, t. 16, red. Robert Skobelski, B5, oprawa miękka, s. 288, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-163-4, ISSN 1428-0663

Spis treści

Krzysztof Benyskiewicz, „Testament” Macieja Byldy z Nowego Kramaska. Uzupełnienie do „Księgi ławniczej Nowego Kramaska”.

Wiktor Krajniak, Potamokracja lubuska na tle dziejów pogranicza polsko-niemieckiego do XVIII wieku.

Dariusz Łukasiewicz, Kobieta w Królestwie Prus 1806-1871.

Olgierd Kiec, Piła (Schneidemühl) czy Frankfurt nad Odrą? Spór o nową stolicę niemieckiej Marchii Wschodniej (Ostmark) w latach 1919-1939.

Bohdan Halczak, Michał Šmigel', Obraz Wojska Polskiego i podziemia poakowskiego w latach 1945-1946 w świetle raportów czechosłowackiego wywiadu.

Michał Trojanowski, Udział 2. Oddziału WOP w akcji propagandowej podczas referendum ludowego (w świetle akt Wojsk Ochrony Pogranicza).

Daniel Koteluk, „Orędownicy kolektywizacji” na podstawie księgozbioru biblioteki w osadzie wiejskiej Czerwieńsk w powiecie zielonogórskim w latach 1949-1956.

Przemysław Bartkowiak, Działania aparatu bezpieczeństwa wobec Łucjana Jankowskiego (1901-1958) - harcerza i społecznika z Grodziska Wielkopolskiego.

Sylwester Woźniak, Ojcowie bazylianie i ich postęga w Starym Kurowie jako przykład pracy greckokatolickich duchownych w obrządku łacińskim.

Ryszard Michalak, „Na drugim planie”. Nierzyskokatolickie Kościoły i związki wyznaniowe na obrzeżach głównego nurtu polityki wyznaniowej PRL.

Marika Sobczak, Pamięć jako medium przeszłości - kształtowanie tożsamości w pamiętnikach łemkowskich.

Edward Jakubowski, Fatima Nowak-Małołepsza, Istota współpracy euroregionalnej na przykładzie województwa lubuskiego.

Materiały źródłowe

Irena Sochacka, Piotr Partyka, Przywileje żarskich cechów tkaczy płótna lnianego oraz sukienników nadane przez Baltazara Erdmanna oraz Erdmanna II z dynastii Promnitzów.

Joanna Karczewska, Przywilej księżnej Katarzyny i jej synów dla Kozuchowa z 1419 roku.

Eligiusz Podolan, Uwagi o roli rajców miejskich w zachowaniu dóbr kultury w Kozuchowie.

Krzysztof Kostka, Cmentarz wojenny Armii Radzieckiej w Nowogrodzcu w powiecie bolesławieckim.

Daniel Koteluk, Rok 1956 w osadzie wiejskiej Czerwieńsk w powiecie zielonogórskim.

Recenzje i omówienia

Marceli Tureczek, Zabytki w krajobrazie kulturowym Międzyrzecza i okolic, Międzyrzecz 2012, ss. 253 + aneks (Tomasz Nodzyński).

Romuald M. Łuczyński, Losy rezydencji dolnośląskich w latach 1945-1991, Wrocław 2010, ss. 624 (Maciej Siwicki).

Paweł Skubisz, Wojska Pograniczne ZRS na odcinku z Polską w świetle materiałów wywiadu II Rzeczypospolitej (1921-1939). Struktura i dyslokacja - działalność wywiadowcza - regulamin służby, Szczecin 2010, ss. 166 (Michał Trojanowski).

Robert Skobelski, Ireneusz Wojewódzki, Z prądem i pod prąd. Historia zielonogórskiej elektrociepłowni, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2011, ss. 472 (Radosław Domke).

Sprawozdania

Konferencja „Trudna historia i jej wymiar europejski w edukacji” (Difficult History and its European Dimension in Education) (Danuta Nowak).

Obraz Żydów ze Środkowego Nadodrza. Konferencja naukowa „Żydzi w dziejach pogranicza polsko-niemieckiego” (Danuta Nowak).

„Metody i narzędzia zarządzania wiedzą i innowacją w przedsiębiorstwach produkcyjnych, red. Justyna Patalas-Maliszewska, Sławomir Kłós, B5, oprawa miękka, s. 108, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-157-3

Rozważania dotyczące kierunków i tempa wzrostu poziomu innowacyjności polskich przedsiębiorstw są podejmowane na wielu płaszczyznach. Szczególnie istotne w kontekście zdefiniowanych zależności pomiędzy wiedzą a poziomem innowacyjności w polskich przedsiębiorstwach wydaje się zwrócenie uwagi na stosowanie metod i narzędzi wspomagających zarządzanie

wiedzą w przedsiębiorstwach. Jako kluczowe innowacje w kontekście podnoszenia poziomu innowacyjności przedsiębiorstwa wymienia się innowacje technologiczne, dlatego problematyka podejmowana w niniejszej publikacji koncentruje się wokół polskich przedsiębiorstw produkcyjnych.

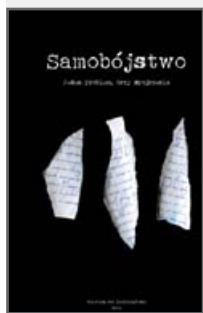
Obecnie przedsiębiorstwa uzyskują przewagę konkurencyjną w wyniku długotrwałego procesu pozyskiwania, gromadzenia i przekształcania wiedzy. W dynamicznym i zmiennym otoczeniu działalność stymulująca aktywność innowacyjną staje się podstawowym czynnikiem rozwoju przedsiębiorstw.

Problematyka ta została podjęta w niniejszej monografii w ośmiu rozdziałach zawierających rzetelny przegląd literatury przedmiotu oraz rozdziale poświęconym analizie wyników badań przeprowadzonych w przedmiotowej tematyce w przedsiębiorstwach produkcyjnych województwa lubuskiego. To efekt dyskusji nad kierunkami rozwoju polskich przedsiębiorstw produkcyjnych w gospodarce opartej na wiedzy podjętej przez studentów (członków) i opiekunów koła Naukowego OST-WEST Management działającego w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W związku ze złożonością podejmowanej problematyki przeprowadzono rozważania dotyczące: zarządzania wiedzą i innowacją w rzeczywistości gospodarczej, m.in. w przedsiębiorstwach produkcyjnych, metod i narzędzi wspomagających zarządzanie wiedzą i innowacją, zagadnień poświęconych kulturze i atmosferze pracy, motywowaniu pracowników oraz współpracy przedsiębiorstw ze sferą badawczo-rozwojową.

Zapoznając się z tekstami poszczególnych rozdziałów, należy mieć świadomość, że pisali je ludzie młodzi, poszukujący odpowiedzi na pytania badawcze dotyczące rozwoju innowacyjnych przedsiębiorstw w aspekcie zarządzania wiedzą, ale niemający dużego doświadczenia.

Oddając niniejszą publikację do rąk czytelników, mamy nadzieję, że spotka się ona z życzliwym przyjęciem zarówno środowisk akademickich, jaki i osób odpowiedzialnych za definiowanie i rozwój działalności innowacyjnej przedsiębiorstw w gospodarce opartej na wiedzy.

Samobójstwo. Jeden problem, trzy spojrzenia, red. Marzanna Farnicka, Ernest Magda, B5, oprawa miękka, s. 138, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-130-6

Oddając Państwu tę pozycję, mamy nadzieję, że będzie ona wskazówką w rozumieniu procesu samobójstwa oraz przyda się w konstruowaniu programów profilaktycznych, ale przede wszystkim zogniskuje uwagę odbiorcy

na tym, ile można uczynić, aktywizując proste mechanizmy interakcji społecznych dla ratowania ludzkiego istnienia. Zaproponowany model analizy zjawiska, jakim jest samobójstwo, może posłużyć do przeprowadzania świadomego działania pracownikom socjalnym, kurato-

rom sądowym lub asystentom rodziny w ich codziennej praktyce.

W książce wskazano różne czynniki, które mogą mieć wpływ na powstawanie trudności w satysfakcjonującym funkcjonowaniu jednostki, poddawanej przemianom kontekstu zewnętrznego i wewnętrznego. Przedstawiono także wybrane zauważalne transformacje, związane z dynamiką szeroko pojętych warunków społeczno-kulturowo-ekonomicznych, które można nazwać z jednej strony efektem zachodzących procesów, z drugiej zaś należy zauważyć, że ich wystąpienie wywołuje kolejne przekształcenia (np. opisywane tu przemiany społeczne, wynikające z tych zmian, a jednocześnie wtórnie destabilizujące systemy, np. rodzinne).

Jako autorzy i redaktorzy tego tomu uważamy, że w dzisiejszym świecie ważnym elementem życia powinna się stać świadoma profilaktyka wspierająca funkcjonowanie rodziny i jednostki bez względu na kontekst i środowisko jej życia. Naszym celem jest promowanie modelu rozwoju jednostki, w którym naczelną funkcję pełni refleksyjny konstrukt „ja”. Konstrukt ten umożliwi integrację tożsamości w trudnych sytuacjach i w wymagających dynamicznego podejścia czasach.

Iwona Banach, Od integracji do inkluzji. O problemach integracji społecznej osób niepełnosprawnych, B5, oprawa miękka, s. 128, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-159-7

W wyniku intensywnego tempa przemian życia zachodzących w ostatnim czasie zasadniczej zmianie podlega otoczenie społeczne człowieka. Żyjemy w nieustannie zmieniającym się

świecie. Przemiany dokonują się we wszystkich sferach: politycznej, gospodarczej, społecznej i wielu innych. Otaczający nas świat jawi się jako niezwykle złożony. Truizmem byłoby stwierdzenie, że zmiany te stanowią najbardziej jawną i oczywistą domenę społecznego rozwijającego się świata. Można zaryzykować określenie „faza intensywnych zmian”, aby spróbować zobrazować tło współczesnego ludzkiego życia. Warto zauważyć, że zmiany te dotyczą również postrzegania człowieka niepełnosprawnego. Coraz częściej pojawiają się konkretne działania przekonujące i uświadamiające zarazem, że niepełnosprawność nie musi „upośledzać zdolności człowieka do uczestniczenia w głównym nurcie życia społecznego”, zaznacza się również, że według niektórych koncepcji istnieje możliwość zniknięcia niepełnosprawności, jeśli społeczeństwo byłoby inaczej zorganizowane. Przyjmując taką perspektywę, „inność” wpisana jest w aktualną rzeczywistość społeczną. Jedną z bardziej charakterystycznych kategorii postrzeganej „inności” stanowi niepełnosprawność. W owej wielości kategorii „inności” niepełnosprawność jest specyficznym jej rodzajem, do której przyjęcia należy przygotować człowieka, w tym szczególnie młodego. Idea integracji społecznej osób niepełno-

sprawnych jest obecnie wpisana w działalność przedszkola i szkoły, ale znacznie wcześniej na kontakt z osobami niepełnosprawnymi powinna przygotować rodzina. Jej rola i możliwości oddziaływać w tym zakresie są niezastąpione. Nie ulega wątpliwości, że każdy człowiek ma swój własny, prywatny wizerunek osoby niepełnosprawnej i na jego podstawie buduje nastawienie do niej. Jednak warto zadbać, aby już na gruncie rodziny dziecko zetknęło się z pozytywnymi wzorami zachowań w stosunku do osoby z niepełnosprawnością i w ten sposób ukształtowało swoją postawę w stosunku do niepełnosprawności. Proces postrzegania innych ludzi jest uzależniony od wielu czynników, między innymi od środowiska rodzinnego, w którym dziecko żyje, środowiska szkolnego oraz mediów, które w zasadniczy sposób wpływają na kształtowanie się wizerunku i postaw wobec osób z niepełnosprawnością.

__ Edukacyjne konteksty nowych mediów, red. Krzysztof Stanikowski, B5, oprawa miękka, s. 132, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-165-8

Spory o kształt teorii edukacji trwają nieustannie i nic nie wskazuje na to, by miały one doprowadzić do jednoznacznych rozstrzygnięć. Kierując się tymi słowami, postanowiliśmy aktywnie włączyć się w naukową dyskusję poświęconą wykorzystaniu nowych

mediów w procesie edukacji.

Przedstawiony tom składa się z dziewięciu rozpraw, których Autorami są młodzi badacze skupieni wokół Uniwersytetu Zielonogórskiego i rozwijającej się tam od wielu lat szkoły technologii w edukacji. Kilko Autorów to debiutanci.

[...] Monografia jest adresowa do tych wszystkich, których interesują różne aspekty wykorzystania w edukacji i komunikacji społecznej zintegrowanych i interaktywnych mediów przelotu XX i XXI wieku opartych na kodzie binarnym. Zaprezentowane zagadnienia mogą być przydatne nie tylko osobom interesującym się wymienioną problematyką, ale i studentom kierunków społecznych i humanistycznych, szczególnie o specjalności edukacja medialna i informatyczna, oraz nauczycielom korzystającym w swojej pracy z nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych (nie tylko do zajęć komputerowych czy informatyki).

__ Techniczne i społeczne aspekty bezpieczeństwa pracy i ergonomii, red. Grzegorz Dudarski, Izabela Gabryelewicz, B5, oprawa miękka, s. 214, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2014, ISBN 978-83-7842-164-1

Monografia *Techniczne i społeczne aspekty bezpieczeństwa pracy i ergonomii* stanowi kolejne wydawnictwo z serii Inżynieria Ergonomii, jest kontynuacją i rozwinięciem tematyki poruszanej we wcześniejszych publikacjach. Monografia jest wynikiem międzynarodowej i interdyscyplinarnej współpracy środowiska akademickiego oraz przedstawicieli przemysłu. Takie podejście do problematyki bezpieczeństwa i ergonomii pracy odpowiada na współczesne potrzeby holistycznego rozpatrywania problemów związanych z pracą.

Techniczne i społeczne aspekty bezpieczeństwa pracy i ergonomii są monografią naukową, w której omawiane tematy zebrane zostały w trzech obszarach. Pierwszy - *Proces edukacji i wychowania*, drugi - *Aspekty psychospołeczne*, trzeci - *Aspekty techniczno-organizacyjne w środowisku pracy*. Wszystkie rozdziały obejmują spójne tematycznie problemy oraz stanowią wyniki badań prowadzonych przez poszczególnych autorów.

Proces edukacji i wychowania w zakresie bezpieczeństwa pracy i ergonomii został skoncentrowany na edukacji dorosłych. Naturalnym dla ergonomii miejscem edukacji akademickiej są uczelnie i wydziały techniczne. Podjęto również propozycję utworzenia kierunku studiów o tej nazwie. Bezspornie z ergonomią związane jest pojęcie kultury bezpieczeństwa i kultury technicznej. Wyraźnie podkreślona została konieczność podjęcia tej tematyki w programach studiów pedagogicznych.

Czynniki psychospołeczne w środowisku pracy i ryzyko zawodowe wynikające z ich oddziaływania wymagają zintegrowanego działania i opracowania systemu zarządzania ryzykiem psychospołecznym, w którym zasadniczą rolę przewidzieć należy również dla pracowników służby bhp. Zagrożenia psychospołeczne mają też wpływ na poczucie bezpieczeństwa pracowników. W rozdziale drugim podjęto też próbę opisu psychologicznych uwarunkowań wypadków przy pracy.

Techniczno-organizacyjne aspekty bezpieczeństwa pracy przedstawiono w szerokim ujęciu, począwszy od przedstawienia dobrych praktyk technicznego bezpieczeństwa w użytkowaniu maszyn i urządzeń technicznych na wybranym przykładzie, poprzez analizę tendencji zmian i sposobów zmniejszania wypadkowości w przemyśle. Jeden z rozdziałów poświęcono badaniom laboratoryjnym w zakresie wpływu oddziaływania ciepła konwekcyjnego na izolacyjność i rezystancję przewodów elektrycznych.

zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

Epitafium dla Jana Berdyszaka

Tadeusz Gustaw Wiktor

Epitafia polskie Epitafium dla Jana Berdyszaka

Transcendenty, Ikonostas łódzki, Seledynowy

Beżowy, Różowy, Poza-mediolańskie noce

Kurator: Janina Wallis

Otwarcie wystawy:

wtorek, 13 stycznia 2015 r., godz. 12.00

Wystawa czynna:

13 stycznia - 31 marca 2015 r., 9.00-19.00

Galeria Biblioteki Uniwersyteckiej

al. Wojska Polskiego 71, Zielona Góra

www.bu.uz.zgora.pl

Projekt plakatu: T.G. Wiktor

NOC BIOLOGÓW